

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ –
TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA

HORNICKO-GEOLOGICKÁ FAKULTA

Institut environmentálního inženýrství

Diplomová práce

**Mapování přirozené vegetace v nivě řeky Ostravice a zpracování
geobotanické mapy reálné vegetace v nivě řeky Ostravice**

Vedoucí bakalářské práce: Doc.Ing.Barbara Stalmachová,CSc.

Studijní obor: Environmentální inženýrství

Datum zadání: 30. dubna 2008

Datum odevzdání: 30. dubna 2009

Ostrava

Jana Hurníková

VŠB - TECHNICAL UNIVERSITY OF OSTRAVA

FACULTY OF MINING AND GEOLOGY

The Institute of Environmental Engineering

Thesis

The Vegetation Mapping within Ostravice Floodplain

Leading of thesis study : Doc.Ing. Barbara Stalmachová,CSc.

Educational branch : Environmental Engineering

Start date : 30. April 2008

Finish date : 30.April 2009

Ostrava

Jana Hurníková

VŠB - Technická univerzita Ostrava
Institut environmentálního inženýrství

Hornicko-geologická fakulta
Akademický rok 2007/2008

Zadání diplomové práce

Student: **Bc. Jana Hurníková**
Studijní program: N2102 Nerostné suroviny
Studijní obor: 3904T005 Environmentální inženýrství
Téma: **Mapování přirozené vegetace v nivě řeky Ostravice**
The Vegetation Mapping within Ostravice Floodplain

Zásady pro vypracování:

1. Přírodní poměry vymezeného území (niva v úseku: pramen až k.ú. Paskov).
2. Floristický a fytoecologický průzkum vymezeného území – cévnaté rostliny.
3. Mapování výskytu zvláště chráněných druhů rostlin.
4. Zpracování geobotanické mapy reálné vegetace v nivě řeky Ostravice

Seznam doporučené odborné literatury:

1. NEUHAUSLOVÁ, Z. a kol.: Mapa potenciální vegetace ČR. Academia Praha 1998.
2. Regionální odborná periodika.
3. ABSOLON K. a kol.: Metodika sběru dat pro biomonitoring v chráněných územích. AOPK Praha 1994. 70 str.
4. DYKÝJOVÁ D. a kol. (1989): Metody studia ekosystémů. Academia Praha.
5. MACHAR I.: Ochrana lužních lesů a olšin. AOPK Praha 1998. 31 str.
6. PETŘÍČEK V., VESELÝ M.: Metodika mapování přírody a krajiny /sborník/. ČÚOP Praha 1994. 69 str.
7. ŘEPKA R., KAILER P. et al.: Metodika mapování fytoocenóz významných z hlediska ochrany přírody a krajiny. ČÚOP Praha 1994, 84 str.
8. VONDRUŠKOVÁ H. a kol.: Metodika mapování krajiny. ČÚOP Praha 1994, 55 str.
http://www.daphne.cz/soubory/projekty/Monitoring_Nivy_04_Daphne_CR_ZPRAVA.pdf

Formální náležitosti a rozsah diplomové práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí diplomové práce: **doc. Ing. Barbara Stalmachová, CSc.**

Datum zadání: 30.04.2008

Datum odevzdání: 30.04.2009

prof. Ing. Vojtech Dirner, CSc.
vedoucí institutu

prof. Ing. Vladimír Slivka, CSc.
děkan fakulty

„Mistopřísežně prohlašuji, že jsem celou diplomovou práci vypracovala samostatně.“

V Ostravě 30.dubna 2009

.....
Podpis

Diplomová práce

Téma : Mapování přirozené vegetace v nivě řeky Ostravice, 2008

Autor : Jana Hurníková

Anotace diplomové práce :

Hurníková J.: Mapování přirozené vegetace v nivě řeky Ostravice, 2008. Vedoucí diplomové práce : Doc.Ing.Barbara Stalmachová,CSc., Institut environmentálního inženýrství.

Diplomová práce se zabývá mapováním přirození vegetace v nivě řeky Ostravice zpracování geobotanické mapy reálné vegetace v nivě řeky Ostravice. Dále se zabývá výskytem zvláště chráněných druhů rostlin ve 200 m pásmu po obou březích řeky Ostravice a to v úsek od pramene řeky Ostravice až po severní okraj obce Paskov. Na základě terénního průzkumu byl zakreslen výskyt zvláště chráněných druhů rostlin do Základních map v měřítku 1:5800.

Anotation of thesis :

Hurníková J.: The Vegetation Mapping within Ostravice Floodplain, 2008.

Leading of thesis : Doc.Ing. Barbara Stalmachová,CSc., the Institute of Environmental Engineering.

The thesis study mappaing within Ostravice floodpalin and make map of real vegetation in floodpalin river Ostravice. Next thesis study occurrence of specialy protected plants in 200 m frontier. Surveying section is from river head Ostravice as far as up northern part community Paskov. On the basic of field research was mapping occurrence of specialy protected plants was draw into basic maps on the scele 1:58000.

Mé poděkování patří především vedoucí diplomové práce, Doc.Ing.Barbáře Stalmachové,CSc., za odborné vedení a cenné rady. Dále bych chtěla poděkovat rodičům, že mě umožnili studovat a během studia mě podporovali.

Úvod

Současná květena České republiky je tvořena přibližně 2350 až 2550 původních druhů a poddruhů vyšších rostlin. Z tohoto počtu je asi 60% taxonů všech původních druhů rostlin naší země je ohroženo (Červený seznam), přitom zákon chrání jen necelých 20% těchto druhů (Zvláště chráněné druhy rostlin); (MORAVEC, J., *Rostlinná společenstva České republiky a jejich ohrožení*. Praha : Academia Praha, 1995).

Potenciální přirozená vegetace je klimaxová (sukcesně stabilizovaná), nejčastěji lesní vegetace, která se na daném stanovišti s konkrétními ekologickými a klimatickými faktory za určitou dobu vyvine, za předpokladu, že by do procesu vývoje nezasáhl člověk. Krajina se neustále vyvíjí a člověk svou činností tento proces velmi ovlivňuje. Hlavními činiteli přetvářející krajinu je průmysl a zemědělství a samozřejmě rozvoj lidské společnosti spolu s jejími neustále rostoucími nároky. Pro poznání vývoje změn v krajině nám nejvíce napomáhá využívání leteckých a družicových snímků. Na mnou mapovaném území výskyt přirozené potencionální vegetace je velice chudý. Jedním z důležitých faktorů ovlivňujících rozmístění vegetace v daném území je reliéf údolní nivy. Vegetace v modelovém území je ovlivňována charakterem a způsobem využívání části údolní nivy. Fragmenty přirozené vegetace se zachovaly v okolí horního otoku řeky Ostravice a to v oblasti CHKO Beskydy, kde zásah člověka je minimální.

Moravskoslezský kraj je považován za oblast převážně průmyslovou, automaticky se vybavuje ostravsko-karvinská průmyslová aglomerace, doly a hutě. Od prvního objevu uhlí na Ostravsku už uplynulo několik tisíc let. Zátěž pro přírodu, kterou tento objev přinesl, byla obrovská, přesto se zde zachovalo mnoho přírodních krás. Moravskoslezský kraj má velmi pestré geologické stavbu – rozkládá se na styku dvou jednotek nadregionálního významu : Českého masivu a Západních Karpat (Ostravsko : *Chráněná území ČR a Agentura ochrany přírody a krajiny*. 2004. vyd. Ostrava : Eko centrum Brno , 2004.).

Územím protéká systém vodních toků (Odra, Ostravice, Lučina a další). Já se v mé práci zabývám nivou řeky Ostravice.

Cílem mé diplomové práce je Mapování přirozené vegetace v nivě řeky Ostravice a zmapování výskytu zvláště chráněných druhů rostlin, včetně zhodnocení jejich výskytu v jednotlivých úsecích nivy řeky Ostravice, zpracování geobotanické mapy reálné vegetace v nivě řeky Ostravice. Navázala jsem na svou bakalářskou práci a zmapovala jsem období jara, léta a podzimu 2008 na všech stanovištích.

A. TEORETICKÁ ČÁST

1. Význam břehových porostů

Břehové a doprovodné porosty vodních toků jsou výrazným krajinným prvkem dotvářejícím malebnost a krásu naší země. Jako součást lužních ekosystémů představují tyto porosty hodnoty nesmírné ceny, bohatství rostlinných a živočišných druhů. Břehové a doprovodné porosty, tvoří vegetační doprovod vodních toků. Jsou to rostlinná společenstva údolních oblastí rostoucích na březích řek, potoků nebo bystřin. Porosty údolních niv navazující na bezprostředně břehovou vegetaci. Rostlinná společenstva provázející naše vodní toky, jsou proto velmi pestrá (ŠIMÍČEK, V., *Břehové a doprovodné porosty vodních toků – součást lužních ekosystému*; 1990. vyd. Praha : Academia, 1990).

Důležitou součástí břehů jsou stromy, keře, byliny, které plní protipovodňovou funkci. Jejich kořeny zpevňují břehy před vodní erozí. Rostliny rostoucí na březích vodních toků nebo nádrží, nazýváme břehový porost. Břehový porost také zlepšuje kvalitu vody, ovlivňuje vzhled krajiny a plní mnoho dalších funkcí. Zdravý břehový porost složený z různě starých dřevin různých druhů dobře zpevňuje a chrání břehy, dokonce i při povodni. Břehové porosty nedobře udržované případná povodeň vyvrátí a odnáší s proudem. Zdravý břehový porost však běžné povodni odolá.

V přirozeně modelovém území vodního toku se střídají porosty měkkého luhu, tvrdého luhu, nivních luk a břehových porostů bylinného charakteru. Z ekologických faktorů nejvíce ovlivňujících břehová a pobřežní společenstva, je voda. Výška hladiny v korytě řek ovlivňuje břehovou vegetaci, limituje její skladbu, vymezuje prostorové uspořádání dřevin na břehu.

Břehové porosty (travní, keřové, stromové, kombinované) jsou vymezeny patou svahu a břehovou hranou. K nejčastěji zastoupeným dřevinám těchto porostů patří v zóně tzv. měkkých luhů vrba bílá (*Salix alba*), vrba křehká (*Salix fragilis*), vrba košíkářská (*Salix viminalis*), topol černý (*Populus nigra*) a křížence označované jako topol euroamerický (*Populus x euroamericana*). V nivách malých vodních toků se druhové složení stromového patra liší. Dominuje olše lepkavá (*Alnus glutinosa*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), ve vyšších polohách také olše šedá (*Alnus incana*).

V pásmu tvrdého luhu se formují porosty jilmových doubrav, ve kterých se kromě dubu letního (*Quercus robur*), vyskytují javor klen (*Acer pseudoplatanus*), javor mlč (*Acer platanoides*), lípa malolistá (*Tilia cordata*). Dnes už vzácně, díky grafióze, také jilm vaz (*Ulmus laevis*), jilm ladní (*Ulmus minor*) a ve vyšších polohách jilm horský (*Ulmus glabra*).

Funkční protipovodňová ochrana v nivách řek je tvořena střídáním volných zátopových území, ochranných hrází. Tomu odpovídají změny hospodaření v povodí, informovanost obyvatel, dobře vypracovaný varovný systém, kvalitní zákony a také odpovědnost každého člověka za sebe a svůj majetek.

Člověk odedávna využíval vegetaci, stromy a keře pro zpevňování břehů vodních toků k ochraně půdy a svých pozemků před škodlivými účinky vod. V prvních desetiletích tohoto století byla vegetace hodně využívána při úpravách toků, zejména v oboru hrazení bystřin a lesnicko- technických melioracích.

Technické úpravy a péče o břehový porost spočívá v pravidelné kontrole a údržbě. Technické úpravy toků jsou vážným zásahem do podstaty říčních biotopů. Cíleně se dotýkají celých lužních ekosystémů, okolní přírody a krajiny. Tyto zásahy spolu s dalšími nepříznivými civilizačními dopady mohou ovlivnit nebo nenávratně změnit životní podmínky říční fauny a flóry a také pozměnit tvářnost kraje. K celkovému ozdravení toků a ke zlepšení neuspokojivého stavu břehových a doprovodných porostů mohou přispět revitalizační programy, které se v posledních letech zavádějí. Společenstva, která rostou bez podstatných zásahů člověka, se vyvíjejí samovolně, procházejí přirozenou sukcesí a dospívají k přírodním fytocenózám a ekosystémům. Porosty ovlivněné činností člověka, převážně porosty na upravených tocích, jsou obvykle porosty pozměněné druhové skladby, tvořené jednak fragmenty porostů s přirozenou, ale druhově velmi ochuzenou skladbou vegetace, jednak porosty s cizími, nepůvodními druhy rostlin vysazovanými (např. nepůvodní druhy vrb, topolů), jednak samovolně se šířícími (křídlatka japonská *Reynoutria japonica*, netýkavka žláznatá *Impatiens glandulifera* apod.); (CHYTRÝ, Milan. Vegetace České republiky, 1. Travinná a keříčková vegetace. Středisko společných činností AU ČR: Academica, 2007.); (ŠIMÍČEK, V., Břehové a doprovodné porosty vodních toků – součást lužních ekosystému;. 1990. vyd. Praha: Academica, 1990).

2. Přírodní poměry vymezeného území

2.1. Geologie mapovaného území

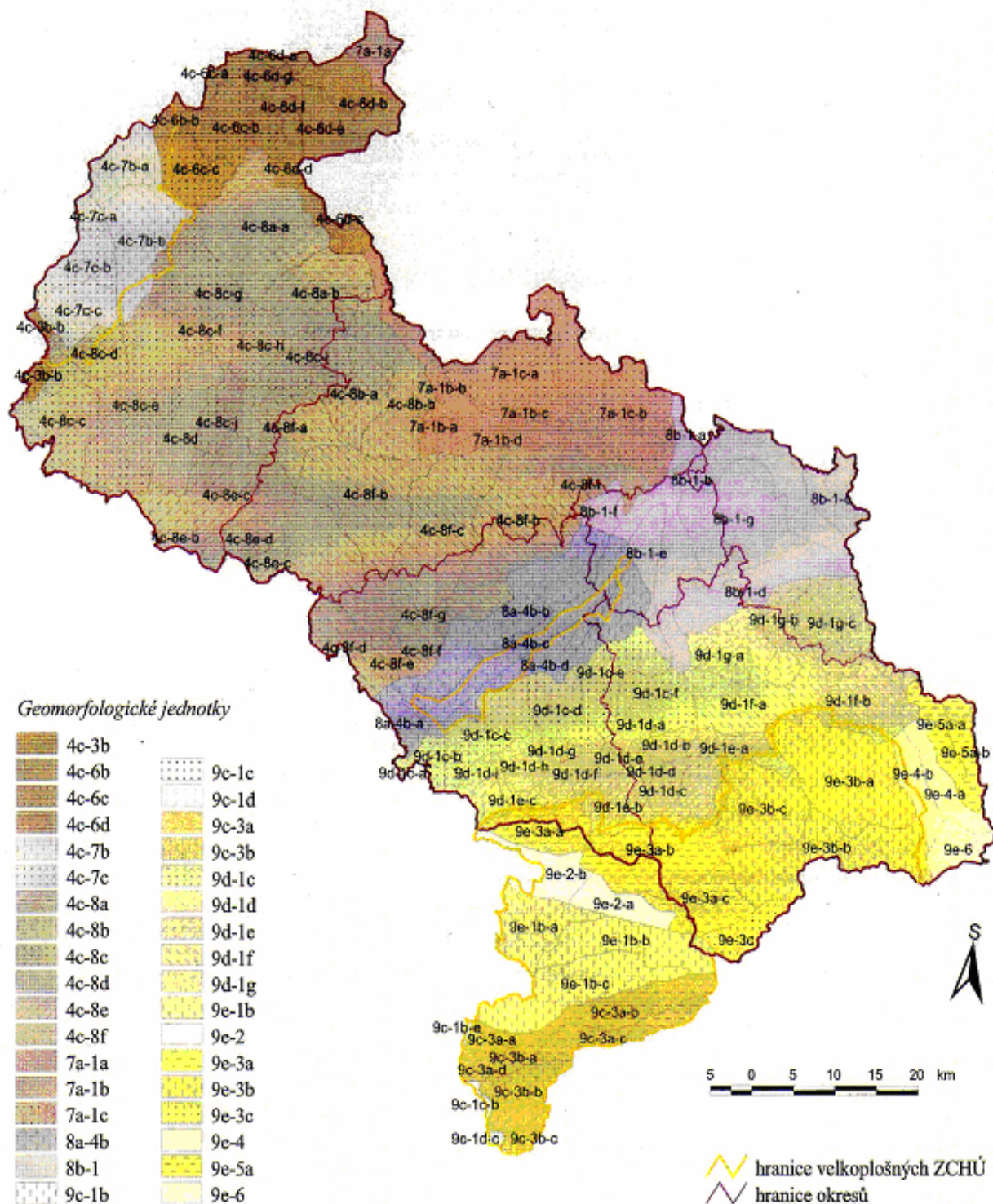
Moravskoslezský kraj má složitou geologickou stavbu, protože leží na styku dvou jednotek nadregionálního významu: Českého masivu, který je součástí zemské kůry konsolidované variskou orogenezí, která proběhla v závěru prvohor a Karpatské soustavy zformované koncem třetihor. V oblasti lze vymezit tři strukturní patra, z nichž každé má autonomní stavbu, asyntské, variské a alpínské. Pokryvné útvary tvoří křídové, miocénní a čtvrtohorní horniny.

Geologický podklad a klima výrazně ovlivňuje složení flóry a ráz vegetace. Celé území, které mapuji, je součástí flyšového pásma. Z hlediska složení a tektonické stavby se jedná o pásmo, které se vyznačuje mnohonásobným rytmickým střídáním jílovců, prachovců, pískovců a slepenců. Mocnosti rytmů jsou silně proměnlivé (od několika cm až do několika desítek metrů). Flyšové horniny jsou zastoupeny ve dvou faciích, a to vývoji bašském (mělkovodní okrajová facie od svrchní jury až po svrchní křídou, prezentována především výskytem štramberských vápenců, bašských a pálkovických vrstev) a v rozšířenějším vývoji godulském (slezský příkrov Moravskoslezských Beskyd – svrchní jura až spodní oligocén, zastoupeny především Těšínskými vápenci, Těšínsko-hradišťským souvrstvím, Veřovickými a Lhoteckými vrstvami, Godulským souvrstvím a Istebňanskými vrstvami). Podél řeky Ostravice se zachovaly staré sedimenty fluviální (říční) ve formě teras.

Moravskoslezský kraj patří ke geologicky nejintenzivnější prozkoumaným oblastem, místy do značných hloubek pod povrchem terénu. Prakticky celá oblast je pokryta různě mocnými zvětralinami. Největších mocností dosahují ve sníženinách a brázdách lemujících všechna pohoří; (NEUHÁUSLOVÁ, Z., *Mapování potencionální přirozené vegetace České republiky*. 2001. vyd. Praha : Academia, Praha, 2001., mapy.); (BOUZEK, L., *Beskydy. Pedagogická fakulta v Ostravě*. 1986. vyd. Ostrava : Pedagogická fakulta Ostrava, 1986.).

2.2. Geomorfologie mapovaného území

GEOMORFOLOGICKÉ ČLENĚNÍ

Obr.1.: Geomorfologické členění, (*Ostravsko : Chráněná území ČR a Agentura ochrany přírody a krajiny*. 2004. vyd. Ostrava : Eko centrum Brno , 2004.)

Území Moravskoslezského kraje se vyznačuje rozmanitým povrchem od rovinných a nížinných pahorkatin až po hornatiny.

Geomorfologické členění je díky značné rozloze poměrně složité. Celé území je součástí Vnějších Západních Karpat, které se na našem území člení na celky : Moravskoslezské Beskydy, Hostýnsko-Vsetínskou hornatinu, Javorníky, Rožnovskou brázdu, Jablunkovskou brázdu a Podbeskydskou pahorkatinu. K základním geomorfologickým jednotkám karpatské části území náleží Moravskoslezské Beskydy s nejvyšším vrcholem Lysou horou (1324 m.n.m.), nejnižším hladina Rožnovské Bečvy u Zubří (350 m.n.m.). Maximální výškový rozdíl je tedy přes 978 m.

Slezské Beskydy (54 km), střední nad.mořská výška 614m, mají rozdíl od Moravskoslezských Beskyd charakter ploché hornatiny. Příznačným rysem hornatiny jsou početní kerné sesuvy zejména na svazích velkého Sošova, nejvyšším bodem je Velká Čantoryje. Slezské Beskydy jsou od Lysohorské hornatiny odděleny Jablunkovskou brázdou (74km střední nadmořská výška 442m). Na jihu je Jablunkovská brázda uzavřena Jablunkovským mezihořím. Tato členitá vrchovina na styku České, Polské a Slovenské republiky je od Lysohorské hornatiny oddělena Jablunkovským průsmykem

Část mapovaného území patří do CHKO Beskydy (orografická část Moravskoslezské Beskydy). Údolím Ostravice jsou Moravskoslezské Beskydy rozděleny na Radhošťskou a Lysohorskou hornatinu.

V pramenné oblasti Ostravice a Čeladenky se nalézá plošně rozsáhlá oblast, která je nazývájí Zadní hory. Nejvyšším vrcholem je zde Trojačka (987m n.m.).

Směrem k východu, za tokem Ostravice, navazuje Lysohorská hornatina s nejvyšším vrcholem Beskyd Lysou horou (1324 m.n.m.). Dalšími významnými vrcholy této hornatiny jsou například Travný (1203 m.n.m.), Ropice (1082 m), Javorový (1032 m) nebo také hraniční Velký Polom (1067 m). Jižní hranice CHKO a současně i České republiky vůči Slovensku běží po hřebeni Javorníků. Od západu vystupují vrcholy Kohůtka (931m.n.m.), Stolečný (965m), Malý Javorník (1015m) a Velký Javorník (1071 m). Od souběžného hřebene Vsetínských vrchů je oddělen sníženinou horního toku Vsetínské Bečvy; (Ostravsko:

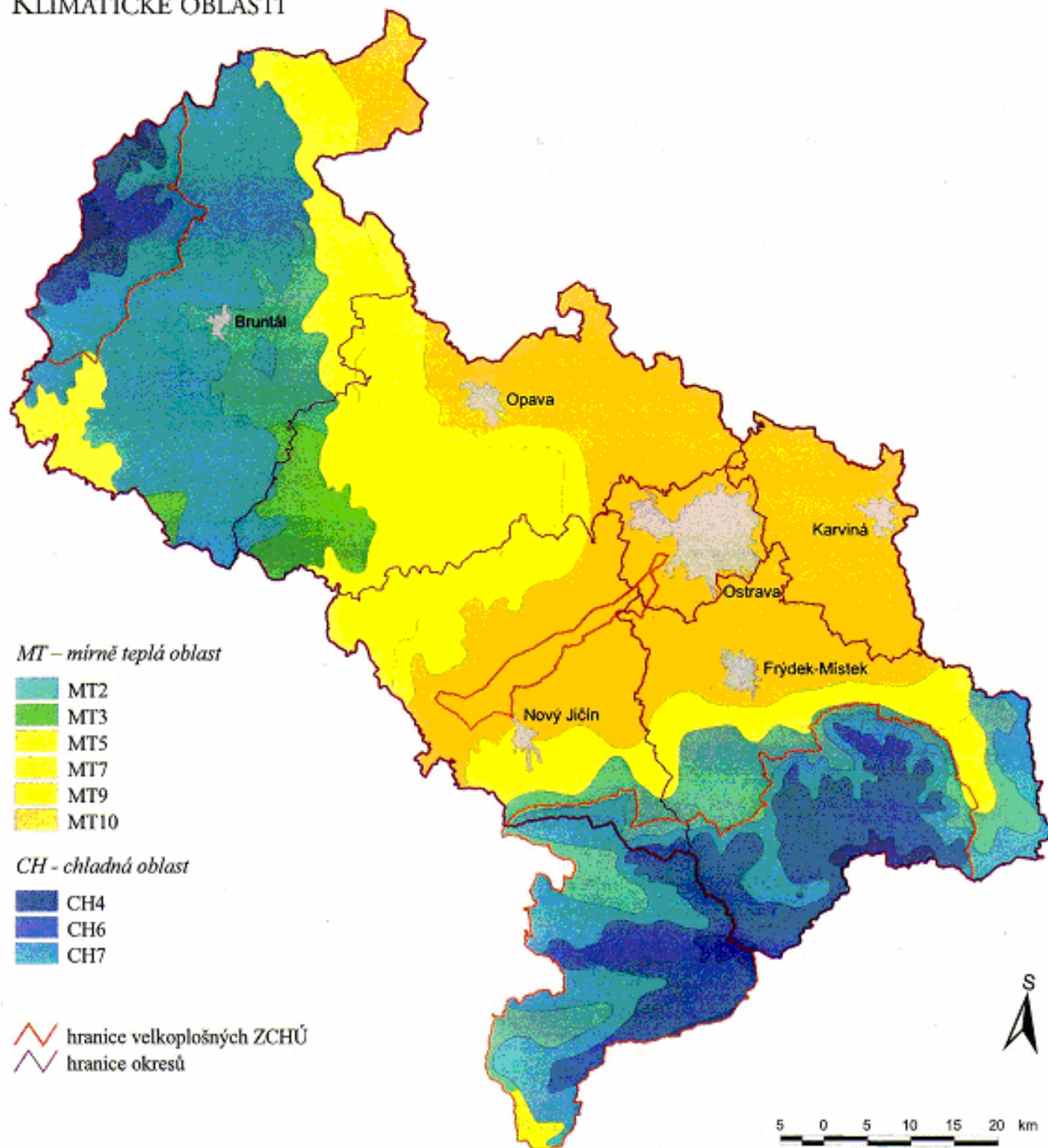
Chráněná území ČR a Agentura ochrany přírody a krajiny. 2004. vyd. Ostrava : Eko centrum Brno, 2004.).

2.3. Klimatické poměry

V naší republice lze rozlišit tři klimatické oblasti – teplou (T), mírně teplou (MT) a chladnou (CH), které se podle teplotních a srážkových charakteristik dělí na nižší jednotky. Teplá oblast je zastoupena dvěma jednotkami (T2, T4) zaujímá nejnižší a nejsušší polohy, ale v povodí Ostravice se tato oblast nevyskytuje. Mírně teplé oblasti patří převážně část naší republiky a jsou zastoupeny osmi jednotkami. Řeka Ostravice protéká třemi oblastmi - MT2, MT9, MT10. Na území České republiky zasahují chladné klimatické oblasti svými čtyřmi jednotkami na plochách hraničních a vnitrozemských pohoří. Modelové území je součástí klimatické (mírného klimatu, kde převahují mírné teploty).

Podle Quita, E. (1971) je v Moravskoslezském kraji zastoupena chladná a mírně teplá klimatická oblast. Podnebí kraje má kontinentální ráz. Na proměnlivost počasí má vliv členitý georeliéf a kromě přírodních vlivů jsou důležitými činiteli i lidské aktivity. Chladnou oblast charakterizuje průměrná teplota vzduchu v červenci 12 až 16 °C a v lednu -3 až -7 °C, průměrný počet letních dní 0 až 30, průměrný počet mrazivých dní 140 až 180 a průměrný roční úhrn srážek v rozmezí 850 až 1200 mm (Quit, E., 1971), (BOUZEK, L., *Beskydy. Pedagogická fakulta v Ostravě*. 1986. vyd. Ostrava : Pedagogická fakulta Ostrava, 1986); (Ostravsko : *Chráněná území ČR a Agentura ochrany přírody a krajiny*. 2004. vyd. Ostrava : Eko centrum Brno , 2004.).

KLIMATICKÉ OBLASTI

Obr.2.: Klimatické oblasti, (*Ostravsko : Chráněná území ČR a Agentura ochrany přírody a krajiny. 2004. vyd. Ostrava : Eko centrum Brno , 2004.*)

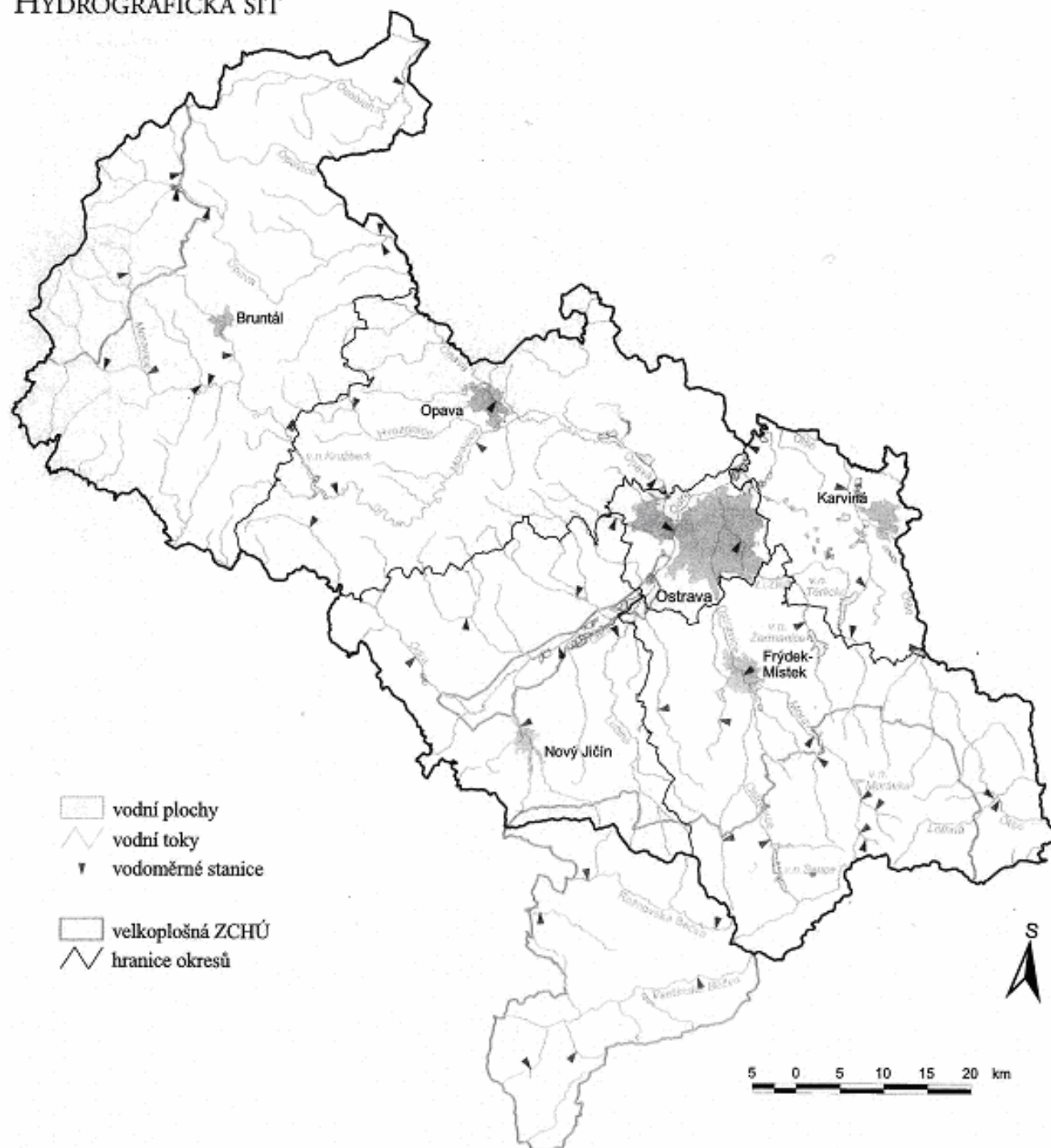
2.4. Hydrologické poměry

Větší část regionu náleží převážně k povodí horního toku Odry (údolí Blatského moře). Odra pramení v Oderských vrších, podcelku Nízkého Jeseníku, v nadmořské výšce 632 m a na soutoku s Olší opouští území České republiky. Odra s Olší odvodňují více než 5 800 km², z toho asi 7 % území České republiky, přibližně 5 200 km². Povodí má dvě z hydrologického hlediska specifické části – rozsáhlejší jesenickou a menší beskydskou. Odra sama po výtoku z Nízkého Jeseníku (jesenické části povodí) protéká Vněkarpatskými sníženinami přibližně na rozhraní České vysočiny a Západních Karpat. Spolu s hlavními přítoky, levostrannou Opavou s Moravicí (z jesenické části) a pravostrannou Ostravicí a Olší (z části beskydské) vytváří kostru hydrografické sítě sbíhající se v Ostravské pánvi. Povodí Odry tady nabývá výrazně vějířovitého tvaru.

Jižní část CHKO Beskydy (resp. Část Moravskoslezských Beskyd, Javorníků, Hostýnsko-Vsetínské hornatiny, Podbeskydské pahorkatiny a Rožnovská brázda) náleží povodí Bečvy (úmoří Černého moře), které zasahuje jen velmi malou částí do okresu Nový Jičín.

Průměrný odtok povodí na horním toku Ostravice překračuje 20 l.s⁻¹km⁻², největší odtoku připadá na jarní měsíce (březen a duben) na Ostravici to představuje 40% ročního odtoku; (Ostravsko : *Chráněná území ČR a Agentura ochrany přírody a krajiny*. 2004. vyd. Ostrava : Eko centrum Brno, 2004.); (Povodí odry [online]. 2000 , 7.1.2009 [cit. 2008-12-28]. Dostupný z WWW: <<http://www.pod.cz/>>.).

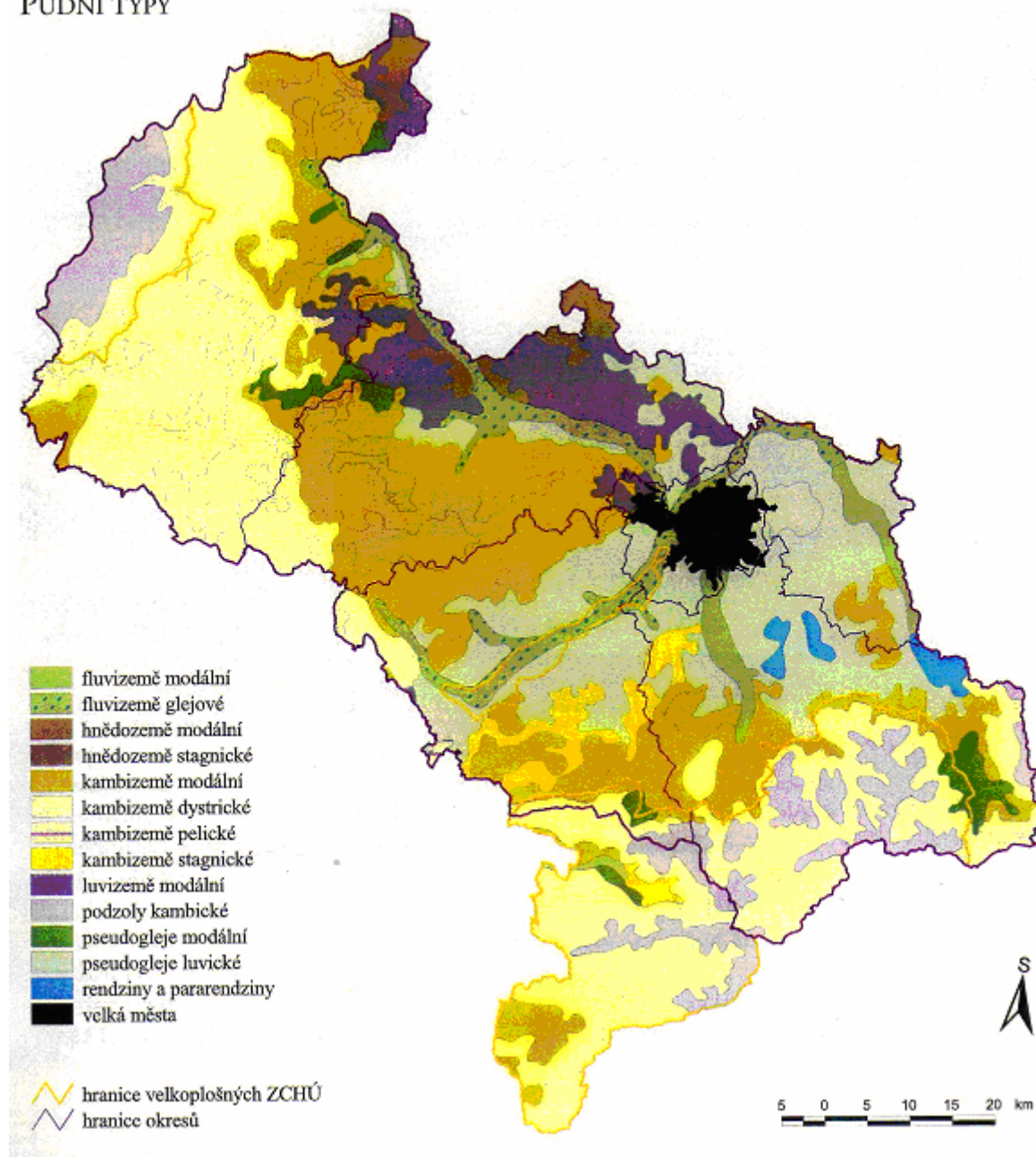
HYDROGRAFICKÁ SÍŤ

Obr.3.: Hydrografická síť , (Ostravsko : Chráněná území ČR a Agentura ochrany přírody a krajiny. 2004. vyd. Ostrava : Eko centrum Brno , 2004.)

2.5. Pedologická charakteristika

PŮDNÍ TYPY

Obr.4.: Půdní typy, (*Ostravsko : Chráněná území ČR a Agentura ochrany přírody a krajiny. 2004. vyd. Ostrava : Eko centrum Brno , 2004.*)

Západní východní část území se od sebe podstatně liší geologicky (odlišným horninovým podložím), georeliéfem a geomorfologickým vývojem. Tyto rozdíly měly a mají vliv na ráz půdního pokryvu. Kromě činitelů přírodních (mateční hornina, povrch, podnebí, vodní režim, vegetace aj.) je půda v tomto průmyslovém regionu ovlivněna jak lidskými zásahy (nejvíce na Ostravsku a Třinecku), tak dálkovým transportem emisí. Charakter

podložních hornin a jejich zvětralin (především zrnitost) vedly ke vzniku různých půdních druhů. Ve vrcholových horských oblastech západní (hercynské) části území (v Hrubém Jeseníku) na metamorfovaných horninách a východní části na flyši Moravskoslezských a Slezských Beskyd převládají hlinitopísčité a písčitohlinité půdy s obsahem skeletu v rozmezí 10 – 50 %.

V níže položených územích (Moravská brána, Ostravská pánev, vnitrohorské kotliny a široká údolí), převládají půdy hlinité. Výraznou měrou se na vývoj půd regionu resp. jejich chemismu podílí kromě podloží také acidifikace kyselými dešti. Půda je na mnoha místech kontaminována rovněž těžkými kovy (kadmium, zinek, olovo aj.) nejen z průmyslových provozů na Ostravsku, ale také z polského Horního Slezska.

Vyvinuly se tu na kyselých metamorfovaných horninách a břidlicích při procesu – vlivem dešťových srážek a kyselého nadloží humusu došlo k pohybu sesquioxidů ze svrchního horizontu do spodiny. Následně se diferencoval šedý až šedobílý eluviální podzolový horizont a okrový až rezivý iluviální spodikový horizont. V nižších polohách na ně navazují přechodné typy mezi podzoly a kambizeměmi – kryptopodzoly (rezivé horniny).

Na Frýdecko – Místecku se v okolí vyvinuly pararendziny, půdy s humusovým horizontem obsahující karbonáty, na který přímo navazují níže ležící karbonátové flyšové pískovce. Převážná část půd je poznamenána zemědělskými, ale v horských polohách také lesnickými zásahy; (Ostravsko : *Chráněná území ČR a Agentura ochrany přírody a krajiny*. 2004. vyd. Ostrava : Eko centrum Brno , 2004).

2.6. Botanická charakteristika

Rozmanitost flóry a vegetace Moravskoslezského kraje určuje především jeho geografická poloha na rozhraní hlinitých geomorfologických jednotek ČR; jednotek krajů pohoří České vysočiny a Západních Karpat s přesunutým pohořím Podbeskydské pahorkatiny, jednak Moravské brány a Ostravské pánve. Přibližná část středního regionu souběžná a Moravskou bránou vymezuje styčné území fyto geografických oblastí Českého a Karpatského mezofytika, v němž se prolínají prvky hercynské a západokarpatské květeny. Různorodé ekologické podmínky, zvláště geologický substrát, modelace georeliéfu, půdní poměry,

klimatické vlivy a rozsah antropogenní činnosti podmiňují rozmístění potencionální přirozené lesní vegetace a vytvářejí mozaiky nelesních typů náhradní přirozené vegetace.

Na údolí a úvalové polohy jsou vázána společenstva lužních lesů svazu *Alnion incanae*. Údolí nivy vodních toků osídluje převážně druhově bohaté střemchové jasaniny (*Pruno – Fraxinetum*) s dominantním jasanem ztepilým (*Fraxunum excelsior*), mnohé také s lípou malolistou (*Tilia cordata*), dubem letním (*Quercus robur*), olší lepkavou (*Aldus glutinosa*) a s příměsí střemchy obecné (*Padus avium*), která se vedle zmlazujících dřevin, společně s brslenem evropským (*Euonymus europaeus*) značně podílí na skladbě keřového patra.

Bylinné patro tvoří hydrofilní až mezofilní lesní druhy, zvláště bršlice kozí noha (*Aegodopium podagraria*), popenec obecný (*Glechoma hederacea*), kostival hlíznatý (*Symphytum tuberosum*), řeřišnice hořká (*Cardamine amara*), mokřýš střídavolistý (*Chrysosplenium alternifolium*). V terénních depresích a zaplavovaných sníženinách se na podmáčených glejových půdách zachovaly mokřadní olšiny (*Alnion glutinosae*) se smldníkem bahenním (*Peucedanum balustre*), ostřicí ostrou (*Carex acutiformis*), kosatecem žlutým (*Iris pseudacorus*).

Nivy údolí toků v blízkosti Moravskoslezských Beskyd osídluje na hnědozemích psedoglejích podhorské olšiny asociace *Aruncus sylvestris – Alnetum glutinosae*, s pestrá skladbou dřevin stromového patra, v němž rostou kromě jasanu a olše lepkavé (*Aldus glutinosa*) také javor klen (*Acer pseudopaltanus*) a buk lesní (*Fagus sylvatica*).

V bylinném podrostu najdeme krabilici chlupatou (*Chaerophyllum birsutum*), devětsil bílý (*Petasites albus*), prvosenka vyšší (*Primula elatior*), udatná lesní (*Aruncus vulgaris*), bažantka vytrvalá (*Mercurialis perennis*), pryskyřník kosmatý (*Ranunculus lanuginosus*), zvonečník klasnatý (*Phyteuma spicatum*).

Pouze v Moravskoslezských Beskydech jsou vyvinuty fragmenty horských olšin (*Alnetum incanae*) s dominantní olší šedou (*Aldus incana*), s příměsemi smrku ztepilého (*Picea abies*) a buku lesního (*Fagus sylvatica*). Kromě vlhkomilných druhů je provázejí četné horské prvky, např. žluťucha orlíčkolistá (*Thalictrum aguilegiifolium*), kýchavice bílá Lobelova (*Veratrum album subsp. lobelianum*), hořec tolitový (*Gentiana asclepiadea*) a oměj pestrý (*Aconitum variegatum*). Ve vyšších polohách Beskyd jsou na podzolovitých půdách vystřídány smrkovými bučinami (*Calamagrostio villosae-Fagetum*), v nichž kromě buku roste také smrk, jeřáb a jedle. V bylinném patře dominuje třtina chloupkatá

(*Calamagrostis villosa*), hojná je také třtina křovištní (*Calamagrostis. arundinacea*) a objevují se mnohé horské druhy, např. kokořík přeslenatý (*Polygonatum verticillatum*), bukovinec osladičovitý (*Phegopteris connectilis*), pérnatec horský (*Lastrea limbosperma*), bika lesní (*Luzula sylvatica*) a žebrovice různolistá (*Blechnum spirant*); (Ostravsko : Chráněná území ČR a Agentura ochrany přírody a krajiny. 2004. vyd. Ostrava : Eko centrum Brno , 2004.) ([Http://www.beskydy.cz/Content/default.aspx](http://www.beskydy.cz/Content/default.aspx) [online]. 1999-2000 [cit. 2008-01-09]. Dostupný z WWW: <<http://www.beskydy.cz/Content/default.aspx>>.).

2.7. Zoologická charakteristika

Moravskoslezský kraj patří z hlediska biogeografie k nejsložitějším na území České republiky. Ze čtyř biogeografických podprovincií rozlišovaných pro území ČR, jsou zde zastoupeny tři a všechny ve významných rozlohách. Chybí pouze podprovincie panonská, což přirozeně znamená ochuzení teplomilné a suchomilné fauny, z níž do nižších poloh regionu zasahují pouze jednotlivé druhy subxerothermního charakteru. Velmi zřejmé je to u měkkýšů, kde na jižních svazích některých návrší tvořených silně vápnitými křídovými břidlicemi s lavicemi pevných vápenců se vyskytuje řada teplomilných druhů.

Z polostepních druhů se vyskytují např. údolníček drobný (*Vallonia pulchella*) a údolníček žebrovaný (*Vallonia costata*), ze stepních druhů jihovýchodevropské provenience trojzubka stepní (*Chondrula trides*), suchomilka obecná (*Helicella obvia*) a endemit karpatské oblasti suchomilka panonská (*Candidula soosiana*). K charakteristickým teplomilným lesním druhům patří např. zlatohlávek (*Liocola lububris*), ostruháček dubový (*Neozephyrus quercus*), stužkonoska úzkopásá (*Catocala promissa*). Z hmyzu je jedním z nejvýznamnějších příkladů boreální soumráčník severní (*Carterocephalus silvicolus*).

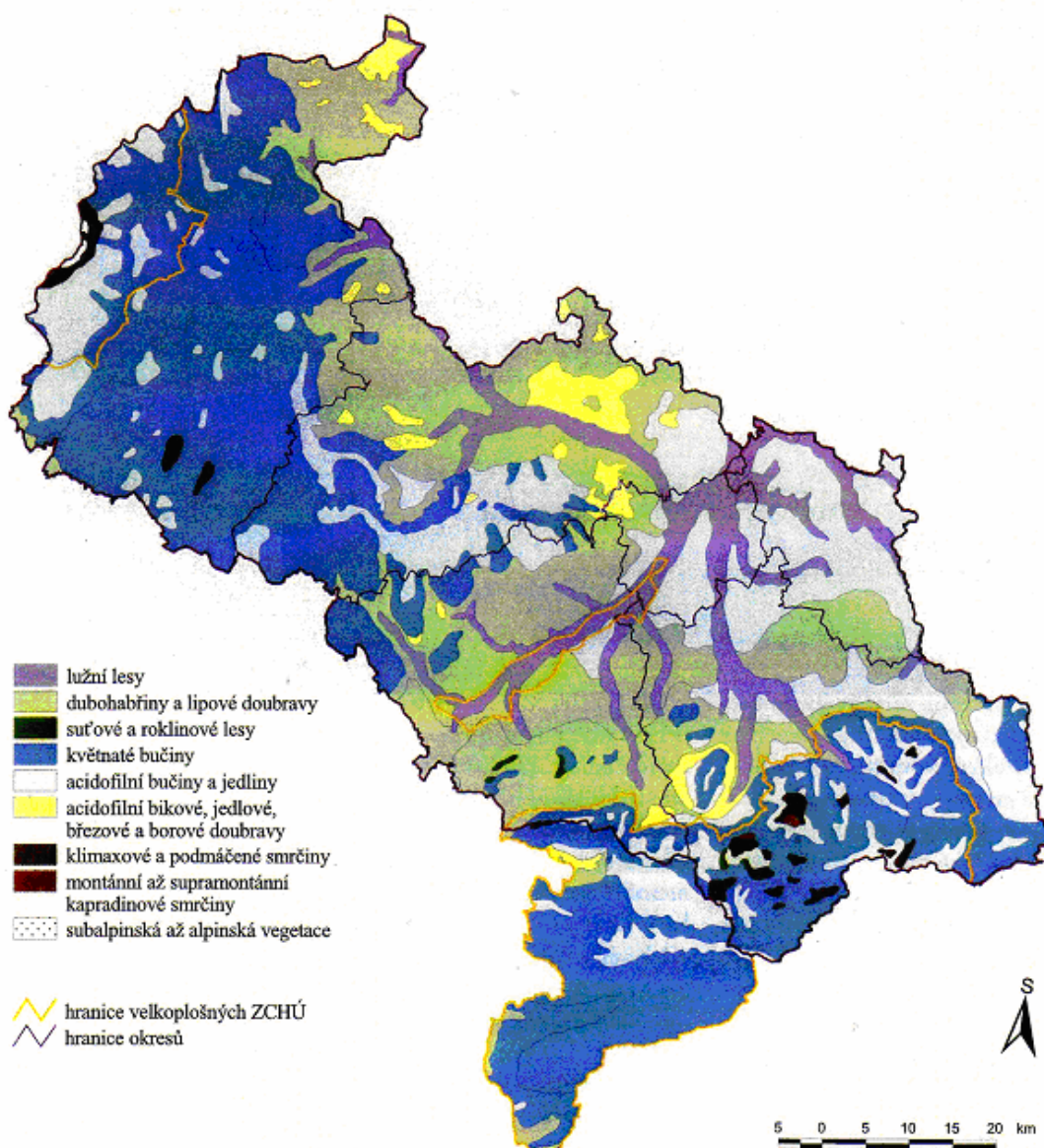
Vodní ptáci jsou zastoupeni např. čápem bílým (*Ciconia ciconia*), motákem pochopem (*Circus aeruginosus*) a v neposlední řadě i zastoupení bahenních ptáků např. vodouše rudonového (*Tringa tetanus*) nebo břehouše černoocasého (*Limnosa limnosa*).

Z měkkýšů žije v povodí Ostravice např. uchatka toulavá (*Radix peregra*), uchatka široká (*Radix ampla*). Zastoupení savců je především myšivka horská (*Sicista betulina*), čeled myšivkovitých (*Zapodidae*), rejsek horský (*Sorex alpinus*). Z netopýrů je to netopýr severní

(*Eptesicus nilssonii*). Zvláště významné jsou rozsáhlé lesy, které osidlují velké šelmy např. medvěd hnědý (*Ursus arctos*), rys ostrovid (*Lynx lynx*), vlk (*Canis lupus*), vydra říční (*Lutra lutra*); (Ostravsko : Chráněná území ČR a Agentura ochrany přírody a krajiny. 2004. vyd. Ostrava : Eko centrum Brno , 2004).

3. Floristický a fytocenologický průzkum vymezeného území – cévnaté rostliny

POTENCIÁLNÍ PŘIROZENÁ VEGETACE

Obr.5.: Potencionální přirozená vegetace , (Ostravsko : Chráněná území ČR a Agentura ochrany přírody a krajiny. 2004. vyd. Ostrava : Eko centrum Brno , 2004.)

- **Bučiny a jedlobučiny**

Představují nejrozšířenější typ přirozeného lesa v Beskydech. Jedlobukové lesy, které kdysy pokrývaly téměř celé území, byly často nahrazeny nepůvodními smrkovými porosty.

V oblasti Beskyd se vyskytují dva základní typy bučin, květnaté bučiny a acidofilní bučiny. Květnaté bučiny (*Eu-Fagenion*) mají charakteristické druhové složení bylinného patra: kyčelnice žlaznatá (*Dentaria glandulosa*), kyčelnice devítilistá (*Dentaria enneaphyllos*), mařinka vonná (*Asperula odorata*), samorostlík klasnatý (*Actea spicata*). Na degradovaných půdách květnatých bučin a ve vyšších polohách jsou na živinami chudém geologickém podkladu vyvinuty tzv. acidofilní bučiny (*Luzulo-Fagion*). Ve stromovém patru opět dominuje buk, mezi bylinami se však více uplatňují kapradiny a třtina chloupkatá (*Luzula luzuloides*). Typický je také výskyt borůvky, (Ostravsko : *Chráněná území ČR a Agentura ochrany přírody a krajiny*. 2004. vyd. Ostrava : Eko centrum Brno , 2004.).

- **Horské smrčiny**

Rozvolněné porosty horských smrků a jeřábu ptačího (*Sorbus aucuparia*) jsou adaptované na extrémní klimatické podmínky vrcholových poloh v nadmořské výšce nad 1220 metrů. Zbytky těchto původních horských (tzv. jeřábových) smrčin najdeme pouze na Lysé hoře a v nejvyšších partiích Smrku a Kněhyně.

V jejich bohatě vyvinutém bylinném patře převažuje papratka horská (*Athyrium distentifolium*) a statná tráva třtina chloupkatá (*Calamagrostis villosa*). Na světlinách roste hořec tolitovitý (*Gentiana asclepiadea*). Z typických horských druhů zde roste např. sedmikvítek evropský (*Trientalis europaea*), kamzičník rakouský (*Donoricum austriacum*), kaprad' laločnatá (*Polystichum aculeatum*), čípek objímavý (*Streptopus amplexifolius*), kýchavice Lobelova (*Veratrum album subsp. lobelianum*), violka dvoukvětá (*Viola biflora*) aj. Vedle těchto horských rostlin zde najdeme i vzácné a chráněné druhy, jako je oměj pestrý (*Aconitum variegatum*), vranec jedlový (*Huperzia selago*), plavuň pučivá (*Lycopodium annotinum*), pryskyřník platanolistý (*Ranunculus platanifolius*); (Ostravsko : *Chráněná území ČR a Agentura ochrany přírody a krajiny*. 2004. vyd. Ostrava : Eko centrum Brno , 2004.); (MORAVEC, J., *Rostlinná společenstva České republiky a jejich ohrožení*. Praha : Academia Praha, 1995).

- **Rašelinné a podmáčené smrčiny**

Rašelinné a podmáčené smrčiny se vyvíjejí na extrémně zamokřených půdách ve vyšších polohách Beskyd. V koberci mechů a rašeliníků se může vzácně objevit suchopýr pochvatý (*Eriophorum vaginatu*) a sedmikvitek evropský (*Trientalis europaea*), hojněji je přítomná přeslička lesní (*Equisetum sylvaticum*) nebo např. violka bahenní (*Viola palustris*). Zbytky zachovalých podmáčených smrčin jsou chráněny např. v přírodní památce Podolánkách. Pro ochranu rašelinných a podmáčených smrčin je velmi důležité zachování vodního režimu a možnosti jejich přirozené obnovy ze semenáčků; (Ostravsko : *Chráněná území ČR a Agentura ochrany přírody a krajiny*. 2004. vyd. Ostrava : Eko centrum Brno , 2004.); (MORAVEC, J., *Rostlinná společenstva České republiky a jejich ohrožení*. Praha : Academia Praha, 1995).

- **Suťové lesy**

Suťové lesy se vyvíjejí na špatně přístupných strmých a kamenitých svazích. V suťovém lese roste často více druhů stromů, především javor klen (*Acer pseudoplatanus*), jasan ztepilý (*Fraxcinus excelsior*), lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*) a buk lesní (*Fagus sylvatica*). Dostatek vlhkosti a živin na sutích umožňuje růst statným druhům bylin, jako měsíčnice vytrvalá (*Lunaria rediviva*) nebo udatná lesní (*Aruncus dioicus*).

Největší ohrožení pro suťové lesy v Beskydech znamená holosečná těžba a vysazování nepůvodních dřevin, především smrku; , (Ostravsko : *Chráněná území ČR a Agentura ochrany přírody a krajiny*. 2004. vyd. Ostrava : Eko centrum Brno , 2004.); (MORAVEC, J., *Rostlinná společenstva České republiky a jejich ohrožení*. Praha : Academia Praha, 1995).

- **Horské olšiny**

V Beskydech můžeme najít zbytky horských olšin, na březích bystřin v horských polohách, především v severní části území. Mezi stromy dominuje olše šedá (*Alnus incana*), v bylinném podrostu se objevují horské druhy, jako oměj pestrý (*Aconitum variegatum*), kýchavice bílá (*Veratrum album*), kamzičník rakouský (*Donoricum austriacum*) nebo pryskyřník platanolistý (*Ranunculus platanifolius*). Většina původních, druhově bohatých porostů byla nenávratně zničena vysazením smrku a narušením vodního režimu; , (Ostravsko : *Chráněná území ČR a Agentura ochrany přírody a krajiny*. 2004. vyd. Ostrava : Eko centrum Brno , 2004.) (MORAVEC, J., *Rostlinná společenstva České republiky a jejich ohrožení*. Praha : Academia Praha, 1995).

- **Podhorské a horské pastviny**

Podhorské a horské pastviny tvoří krátkostébelné trávniky na málo výživných půdách, kde se daří jen nenáročným druhům rostlin. Typickým druhem chudých pastvin je smilka tuhá (*Nardus stricta*) - tráva s drátovitými listy a pevnými trsy.

Zatímco dříve byly pastviny v Beskydech nejrozšířenějším typem bezlesé vegetace, dnes jsou zachovány jen ve zbytcích. Stejně jako mizí tradiční pastviny pro ovce a skot, mizí i druhy, které svůj životní cyklus přizpůsobily pastvě. Proto je dnes řada rostlinných druhů pastvin ohrožena a chráněna. Jen na několika místech v Beskydech můžeme potkat hořce tolitového (*Gentiana asclepiadea*) nebo kdysi velmi hojný kociánek dvoudomý (*Antennaria dioica*), vzácné jsou i orchideje, jako vemeníček zelený (*Coeloglossum viride*) nebo prstnatec bezový (*Dactylorhiza sambucina*). Jedinečností beskydských pastvin jsou roztroušené keře jalovců, které spoluvytváří charakteristický krajinný ráz. Podhorské a horské pastviny jsou v Beskydech ohroženy především upouštěním od pastvy, popřípadě kosením; (Ostravsko : *Chráněná území ČR a Agentura ochrany přírody a krajiny*. 2004. vyd. Ostrava : Eko centrum Brno , 2004.) (MORAVEC, J., *Rostlinná společenstva České republiky a jejich ohrožení*. Praha : Academia Praha, 1995).

- **Louky a pastviny**

Jak poznáme šetrně (tradičně) obhospodařované louky a pastviny? V létě jsou rozkvetlé mnoha barvami a mohou zde růst dokonce i vzácné orchideje. Pravidelné kosení, pastva a jen doplňkové hnojení umožňují vznik druhově bohaté louky s řadou vzácných a ohrožených rostlinných druhů. Z orchidejí se v oblasti Beskyd nejčastěji vyskytuje vstavač mužský (*Orchis Masculula L. subsp. Signifera*) a prstnatec Fuchsův (*Dactylorhiza fuchsii*). Mnohem vzácnější je vstavač bezový (*Dactylorhiza sambucina*), pětiprstka žežulník (*Gymnadenia conopsea*) nebo hlavinka horská (*Traunsteinera globosa*). Na kosených mokřadech můžeme na jaře vidět také rozkvetlý prstnatec májový (*Dactylorhiza majalis*) s výrazně červenofialovými květy a tmavými skvrnami na listech; (Ostravsko : *Chráněná území ČR a Agentura ochrany přírody a krajiny*. 2004. vyd. Ostrava : Eko centrum Brno , 2004.); (MORAVEC, J., *Rostlinná společenstva České republiky a jejich ohrožení*. Praha : Academia Praha, 1995).

- **Luční a lesní pěnovcová prameniště**

Některé pramenné vývěry v Beskydech jsou neobyčejně bohaté na obsah vápníku ve vodě. Na povrchu půdy, na kamenech, větvičkách a rostlinkách mechů se vytváří bílá krustička vysráženého uhličitanu vápenatého (tzv. pěnovce). Pěnovcová prameniště však poznáme i podle rostlin, které zde rostou. Mezi druhy, specializovanými na zvýšené množství vápníku ve vodě patří suchopýr širolistý (*Eriophorum latifolium*), nápadný v létě bílými chomáčky, mokřadní orchidej krušík bahenní (*Epipactis palustris*) nebo nenápadná, trávě podobná skřípinka smáčkutá (*Blysmus compressus*). Pěnovcová prameniště jsou často velmi bohatě pokryta mechorosty, na lučních i lesních prameništích roste mech hruborožec proměnlivý, charakteristický srpovitě zahnutými lístky.

V Beskydech jsou pěnovcová prameniště přirozeně vzácná. O to více jsou však ohrožena především neuváženým odvodňováním a hnojením pozemků. Naopak kosení přispívá k jejich uchování; (MORAVEC, J., *Rostlinná společenstva České republiky a jejich ohrožení*. Praha : Academia Praha, 1995); ([Http://www.beskydy.cz/Content/default.aspx](http://www.beskydy.cz/Content/default.aspx) [online]. 1999-2000 [cit. 2008-01-09]. Dostupný z WWW: <<http://www.beskydy.cz/Content/default.aspx>>).

28

V současné struktuře lesní vegetace se ve značné míře uplatňují porosty přirozeného charakteru, které si dodnes udržely vesměs málo pozměněnou skladbu dřevin. Jedním z nejdůležitějších faktorů ovlivňujících rozmístění vegetace v daném území je reliéf údolní nivy. V území, které mapují, se vyskytují následující vegetační jednotky:

- **Lužní lesy** (*Alnion incanae*): **Střemchová jasanina** (*Pruno – Fraxinetum*), místy v komplexu s mokřadními olšinami (*Alnion glutinosae*),
- **Dubohabřiny a lipové doubravy** (*Carpinion*): **Ostřicová dubohabřina** (*Carici pilosae-Carpinetum*), **Lipová dubohabřina** (*Tilio- Carpinetum*),
- **Sut'ové a roklinové lesy** (*Tilio-Acerion*): **Sut'ové a roklinové lesy kolinních až montánních poloh** (*Aceri-Carpinetum*, *Lunario-Aceretum*, *Mercuriali-Fraxinetum*, *Scolopendrio-Fraxinetum*),
- **Květnaté bučiny** (*Eu-Fagenion*): **Bučina s kyčelníci devítilistou** (*Dentario Enneaphylli-Fagetum*),
- **Acidofilní bučiny a jedliny** (*Luzulo –Fagion*): **Smrková bučina** (*Calamagrostis villosae-Fagetum*), **Podmáčená dubová bučina** (*Carici brizoides –Quercetum*) s **ostřicí přeslenitou** (*Carex brizoides*),
- **Acidofilní bikové, jedlové, březové a borové doubravy** (*Genisto germanicae-Quercion*) a **Klimaxové a podmáčené smrčiny** (*Piceion excelsae*): **Biková a/nebo jedlová doubrava** (*Luzulo albidiae-Quercetum petraeae*, *Abieti-Quercetum*), **Třtinová smrčina** (*Calamagrostio villosae-Piceetum*), **Podmáčená rohovcová smrčina** (*Mastigobryo-Piceetum*), místy v komplexu s **rašelinnou smrčinou** (*Sphagno-Piceetum*),
- **Montánní až supramontánní kapradinové smrčiny** (*Athyrio alpestris-Piceion*): **Papratková smrčina** (*Athyrio alpestris-Piceetum*).

(NEUHÁUSLOVÁ, Z., *Mapování potencionální přirozené vegetace České republiky*. 2001. vyd. Praha : Academia, Praha, 2001., mapy.); (MORAVEC, J., *Rostlinná společenstva České republiky a jejich ohrožení*. Praha : Academia Praha, 1995).

3.1.1. Lužní lesy (*Alnion incanae*)

Hygrofilní až mezohygrofilní listnaté, výjimečně smíšené lesy s příměsí smrku (*Picea abies*), periodicky nebo epizodicky zaplavované a ovlivňované často výrazně pohyblivou a občas nad půdní povrch vystupující podzemní vodou, rozšířené na lužní a glejových půdách od nížin do montánních poloh. Charakter lužních lesů je podmíněn vysokou hladinou podzemní vody a jarními záplavami. V pravidelně a dlouhodobě zaplavovaných místech, kam voda ukládá živinami bohaté sedimenty, najdeme tzv. měkký luh s jasanem, stromovými i keřovými vrby, a také s topolem černým (*Populus nigra*), který je dnes vzácný díky nahrazování hybridními topoly. Tam, kde záplavy dosahují jen občas a slaběji, můžeme najít tzv. tvrdý luh s dubem letním (*Quercus robur*), lípou velkolistou (*Tilia platyphyllos*), javorem klenem (*Acer pseudoplatanus*).

Výrazné je v luzích střídání aspektů vegetace. Předjarní a jarní aspekt je charakterizován výskytem sněženek (*Galanthus nivalis*) a bledulí (*Leucojum vernum*), které vystřídají křivatce žluté (*Gagea lutea*), dymnivky duté (*Corydalis cava*), plicníky lékařské (*Pulmonaria officinalis*), orseje jarní (*Ficaria verna*), sasanky hajní (*Anemone nemorosa*), prvosenky jarní (*Primula veris*) a další. Po nich pak rozkvétá česnek medvědí (*Allium ursinum*) a nastupuje bujná vegetace letního aspektu s kopřivami (*Urtica dioica*), chmelem otáčivým (*Humulus lupulus*) a dalšími druhy. Vzácně se vyskytuje také kruštík bahenní (*Epipactis palustris*).

Olšiny najdeme v místech trvale podmáčených, která vyhovují kromě olše lepkavé (*Alnus glutinosa*) i dalším dřevinám, jako je jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), krušina olšová (*Frangula alnus*) či střemcha obecná (*Prunus padus*). Na jaře se v podrostu vyskytuje blatouch bahenní (*Caltha palustris*) a později i kosatec žlutý (*Iris pseudacorus*).

(podle MACHAR, I. *Ochrana lužních lesů a olšin*. 1998. vyd. Praha : AOPKI Praha, 1998)

V Beskydech můžeme najít jejich zbytky na březích bystřin v horských polohách, především v severní části území. Mezi stromy dominuje olše šedá (*Alnus incana*), v bylinném podrostu se objevují horské druhy, jako oměj pestrý (*Aconitum variegatum*), statná kýchavice bílá (*Veratrum album*), kamzičník rakouský (*Donoricum austriacum*) nebo bíle kvetoucí pryskyřník platanolistý (*Ranunculus platanifolius*). Většina původních druhově bohatých porostů byla nenávratně zničena vysázením smrku a narušením vodního režimu.

V Beskydech jsou vyvinuty fragmenty horských olšin (*Alnetum incanae*) s dominantní olší šedou (*Alnus incana*) s příměsí smrku ztepilého (*Picea abies*) a buku lesního (*Fagus sylvatica*), jedle bělokoré (*Abies alba*), příměs klenu (*Acer pseudoplatanus*), jilmu horského (*Ulmus glabra*), jasanu ztepilého (*Fraxinus excelsior*), žluťucha orlíčkolistá (*Thalictrum aquilegifolium*), kýchavice bílá lobelová (*Veratrum album subs lobelianum*), hořec tolitovitý (*Gentiana asclepiadea*), oměj pestrý (*Aconitum variegatum*) najdeme karpatské bučiny s kyčelníci žlaznatou (*Dentaria glandulosae* – *Fagetum*), svízelem vonným (*Galium aparine*), bažantkou vytrvalou (*Mercurialis perennis*), kyčelníci cibulkonosnou (*Dentaria bulbifera*), kaprad' samcem (*Dryopteris filix-mas*), kopytníkem evropským (*Asarum euroapaeum*), pryšcem mandloňovitým (*Euphorbia amagdyloides*).

a) Střemchová jasanina (*Pruno – Fraxinetum*), místy v komplexu s mokřadními olšinami (*Alnion glutinosae*)

Struktura a druhové složení:

Střemchovou jasaninu tvoří třípatrové až čtyřpatrové, druhově bohaté fytocenózy s dominantním jasanem ztepilým (*Fraxinus excelsior*), řidčeji s převažující olší lepkavou (*Aldus glutinosa*) nebo lípou srdčitou (*Tilia cordata*, v sušších typech) a s častou příměsí střemchy obecné (*Padus avium*) nebo dubu letního (*Quercus robur*).

Také keřové patro je velmi pestré a místy velmi husté. Nejhojněji se v něm vyskytuje brslen evropský (*Euonymus europaea*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*) a střemcha obecná (*Padus avium*). Dobře zapojené je také bylinné patro s převahou hygrofyt a mezohygrofyt bršlice kozí noha (*Aegopodium podagraria*), pcháč zelinný (*Cirsium oleraceum*), škarda bažinná (*Crepis paludosa*), metlice trsnatá (*Deschampsia cespitosa*), popenec břechťanolistý (*Glechoma hederacea*), netykavka nedůtklivá (*Impatiens noli-tangere*), vrbina obecná (*Lysimachia vulgaris*), čísteček lesní (*Stachys sylvatica*). Časté jsou též mezofyly válečka lesní (*Brachypodium sylvaticum*), strdívka níčí (*Melica nutans*), lipnice hajní (*Poa nemoralis*), violka Rivionova (*Viola riviniana*).

Floristické rozdíly proti nejbližším mapovacím jednotkám:

Z dřevin stromovitého patra mají diagnostický význam vůči ostatním lužním společenstvům podsvazu *Alnenion glutinosa– incanae* druhu dub letní (*Quercus robur*), lípa

srdčitá (*Tilia cordata*). Proti kontaktním jilmovým doubravám (*Quercus-Ulmetum*), příp. jilmovým jasaninám (*Fraxino-pannonicae-Ulmetum*), jsou střemchové jasaniny diferencovány přítomností svých diagnostických druhů a druhů podvazu *Alnenion glutinoso-incanae*, škarda bažinná (*Crepis paludosa*), krabilice chlupatá (*Chaerophyllum hirsutum*), příp. kuklík potoční (*Geum rivale*), dále též absencí nebo nepatrným výskytem diagnostických druhů podvazu *Ulmenion-jilm vaz* (*Ulmus laevis*), jilm ladní (*Ulmus minor*), křivatec žlutý (*Gagea lutea*), dýmnivka dutá (*Coridalis cava*).

Ekologická charakteristika

Společenstvo širokých niv potoků (převážně mezi 220 – 320 m. n.m.), navazují na polohy úvalových luhů. Prorůstají též slatiniště i mírné terénní deprese s pomalu tekoucí podzemní vodou. Je typickým společenstvem bažantnic. Půdním typem jsou gleje, fluvizem (hnědá vega, černice).

Rozšíření

Většina lokalit byla zjištěna v okrajových partiích České tabule, výskyt je doložen z prostoru Pražské plošiny, též z Českomoravské vrchoviny, okrajů Moravských úvalů, Opavské a Podbeskydské pahorkatiny a Ostravské pánve.

Hospodářské využití

Výskyt přirozených nebo přirozeně blízkých porostů jsou obhospodařované převážně jako pařezina. Mnohé z těchto porostů jsou využívány jako bažantnice. Odlesněné pozemky slouží převážně jako produktivní louky, bývají často odvodňovány. Využití těchto ploch na pastvu je jen lokální. Na polích se pěstuje převážně obilí, cukrovka, kukuřice. Méně řepka olejna, pícniny.

Význam pro ochranu přírody a tvorbu krajiny

Toto společenstvo úrodných, rovinných poloh patří k velmi silně ohroženým typům české vegetace. K redukci jeho plochy přispívá záměna přirozeného dřevinného složení, mýcení - převod na louky, na odvodněných pozemcích - převod na pole, pastviny a zástavby. Nejvhodnější je využití odlesněných ploch na louky, zakládání polí není vhodné;

(NEUHÁUSLOVÁ, Z., *Mapování potencionální přirozené vegetace České republiky*. 2001. vyd. Praha : Academia, Praha, 2001., mapy.).

3.1.2. Dubohabřiny a lipové doubravy (*Carpinion*)

Převážně mezofilní listnaté, zřídka též smíšené lesy s jedlí (*Abies alba*) nebo smrkem (*Picea abies*) na mezotrofní až eutrofních stanovištích nížin do kolinních příp.submontáních poloh.

a) Ostřicová dubohabřina (*Carici pilosae-Carpinetum*)

Struktura a druhové složení

Ostřicové dubohabřiny přirozeného složení jsou zastoupeny dvou až tří patrovými porosty s převládajícím habrem (*Carpinus betulus*) ve vlhčích polohách. V sušších polohách s dubem zimním (*Quercus petraea*) a s častým výskytem zejména lípy srdčité (*Tilia cordata*) a buku lesního (*Fagus sylvatica*). Charakter bylinného patra určují lesní mezofyty. Z nich vysoké dominance dosahuje především ostřice chlupatá (*Carex pilosa*) a v jarním období kyčelnice cibulkonosná (*Dentaria bulbifera*), *Carici pilosae-carpinetum* je typickou dubohabřinou kolinního až suprakolinního stupně Karpat.

Invaznía expanzní druhy : plamének plotní (*Clematis vitalba*), netykavka malokvětá (*Impatiens parviflora*), svízel přítula (*Galium aparine*).

Floristické rozdíly proti nejbližším mapovacím jednotkám

Proti černýšovým duhohobřinám (*Melamporo-Carpinetum*) se tyto porosty liší vysokým podílem svých diferenciálních druhů, dále též šalvěj lepkavá (*Salvia glutinosa*) a strdivka jednokvětá (*Melica uniflora*). Prvé z nich se odlišují také od prvosenkovitých dubohabřin (*Primulo versi-Carpinetum*), stejně jako absence nebo nízký výskyt diferenciálních druhů posledně uvedené jednotky. Proti strdivkovým bučinám (*Melico-Fagetum*) je indikuje přítomnost hrachoru černého (*Lathyrus niger*).

Ekologická charakteristika

Carici pilosae-Carpinetum je typická dubohabřinou kolinního až suprakolinního stupně Karpat. Jen ojediněle stoupá na relativně teplejších slunných svazích až do 550 m. n. m. Osidlují hnědozemní půdy s příznivým režimem půdní vláhly i živin, většinou kambizem

(mezotrofní nebo eutrofní hnědozem) a luvizem (parahnědozem), zřídka i kambizemní (hnědé) rendziny.

Rozšíření

Carici pilosae-Carpinetum je na území ČR omezeno na nižší polohy Západních Karpat. Jeho severní hranice probíhající Moravskou branou a jihozápadním až jihovýchodním okrajem Nízkého Jeseníku a na (jiho)západě při hranici panonského termofytika. Na Dražanské vrchovině a jihovýchodě, od ní navazuje na hercynské černýšové dubohabřiny.

Hospodářské využití

Porosty více či méně přirozeného složení byly obhospodařovány nejčastěji jako pařezina. Zčásti jsou tyto plochy obhospodařovány jako smrkové popřípadě březové kultury, louky a pastviny. Převládají zde zástavby venkovského typu.

Význam pro ochranu přírody a tvorbu krajiny

Ostřicové dubohabřiny patří mezi relativně hojná společenstva, ustupující vlivem lidské činnosti. Největší těchto porostů je záměna přirozených dřevin jehličnatými monokulturami. Ty pak nemohou plnit funkce přirozených porostů (funkce ochranná, význam pro zachování biodiverzity i udržení koloběhu živin v ekosystému, estetický význam). Na svazích slouží tyto podrosty především jako lesy půdoochranné. Invazní a expanzní druhy : plamének plotní (*Clematis vitalba*), netykavka malokvětá (*Impatiens parviflora*), svízel přítula (*Galium aparine*); (NEUHÁUSLOVÁ, Z., *Mapování potencionální přirozené vegetace České republiky*. 2001. vyd. Praha : Academia, Praha, 2001., mapy.).

b) Lipová dubohabřina (*Tilio- Carpinetum*)

Struktura a druhové složení

Mapovací jednotka sdružuje třípatrové, řidčeji čtyřpatrové lipové dubohabřiny s přirozenou příměsí smrku (*Picea abies*), osiky (*Populus tremula*) a jeřábu (*Sorbus aucuparia*) ve stromovém, často i hustém keřovém patru. V něm se dále objevují četné hygrofilní a mezofilní druhy listnatých lesů. Ty jsou časté také v druhově pestrém bylinném patru, v němž zpravidla převládá ptačinec velkokvětý (*Stellaria holostem*), ostřice střeslicovitá (*Carex brizoides*), pitulník žlutý (*Galeobdolon luteum*), šťavel kyselý (*Oxalis acetostella*), lipnice hajní (*Poa nemoralis*), příp. kopytník evropský (*Asarum europaeum*),

svízel vonný (*Galium odoratum*) aj. Pokryvnost zřídka vyvinutého patra zpravidla nepřesahuje 10%.

Floristické rozdíly proti nejbližším mapovacím jednotkám

Proti černýšovým a ostricovým dubohabřinám (*Melampyro-Carpinetum*, *Carici pilosae-Carpinetum*) odlišuje lipové dubohabřiny přirozený výskyt smrku, osiky, jeřábu a ústup teplomilných prvků. Od *Melampyro-Carpinetum* se též liší vyšším podílem vlhkomilných druhů lužních lesů střemcha obecná (*Padus avium*), bez černý (*Sambucus nigra*), čistec lesní (*Strachys sylvatic*), čarovník pařížský (*Ciracea luteriana*).

Ekologická charakteristika

Lipová dubohabřina porůstá převážně více nebo méně do rovinaté polohy nebo mírných svahů ve výškách 250-400 m.n.m. Půdním typem jsou hluboké, těžší pseudooglejené kambizemě nebo luvizemě (parahnědozemě) i pseudogleje s rozdíly ve vlhkosti, aciditě i množství živin, typickými pro jednotlivé subasociace.

Rozšíření

Tilio – Carpinetum je typickou dubohabřinou Slezska a přilehlé části Moravy. Je rozšířeno z okrajové zóny severozápadních výběžků Moravských Karpat – z Podbeskydské pahorkatiny a Moravské brány. Na západě končí jeho rozšíření v Hornomoravském úvalu.

Hospodářské využití

Fytocenózy přirozené a přirozeně blízké představují dnes asi 5% plochy konstruované vegetace této mapovací jednotky. Jsou omezeny na polohy málo vhodné pro zemědělské využití. Byly převážně obhospodařovány jako pařezina. Značnou část plochy pokrývají jehličnaté kultury. Rovinaté polohy jsou z největší části využívány jako obilná pole, méně se zde pěstuje cukrovka, řepka olejna, mák, jetele a kukuřice. Z luk jsou zastoupeny převážně vlhčí a mokré typy, které se vytvořily na pozemcích silně zamokřených po odlesnění. V současné době jsou již mnohé louky odvodněny, jiné rozorány a přeměněny na pole. Část plochy této mapovací jednotky je zastavěna (ostravská průmyslová aglomerace).

Význam pro ochranu přírody a tvorbu krajiny

Význam málo produktivních lesů s víceméně přirozeným druhovým složením spočívá v jejich schopnosti regulovat vodní režim půdy. Vysoké lesy přirozeného složení mají schopnost v imisně zatíženém území severovýchodní Moravy nejsnáze odolávat imisní zátěži. Pomáhají zadržovat vodu, regulují biologické odvodňování a svým výparem přispívají ke zvýšení vzdušné vlhkosti v suchém ročním období. Zachování lesů přirozeného složení a biologická meliorace opakovaných jehličnatých kultur za využití lípy srdčité (*Tilia cordata*), habru obecného (*Carpinus betulus*), javoru klenu (*Acer pseudoplatanus*) jsou nutným předpokladem k zachování mimoprodukčních funkcí těchto porostů.

Invazní a expanzní: ostřice třeslicovitá (*Carex brizoides*), bezčerný (*Sambucus nigra*), netykavka malokvětá (*Impatiens parviflora*), ostružník křovitý (*Rubus fruticosus*), zlatobýl obecný (*Solidago virgaurea*); (NEUHÁUSLOVÁ, Z., Mapování potencionální přirozené vegetace České republiky. 2001. vyd. Praha : Academia, Praha, 2001., mapy.)

3.1.3 Suťové a roklinové lesy (*Tilio-Acerion*)

Trvalá společenstva listnatých, zřídka smíšených lesů s tisem (*Taxus bacata*) nebo jedlí (*Abies alba*) na sutích a balvanitých rozpadech s nevyzrálými půdami v kolinním až montánním stupni.

Suťové lesy se vyvíjejí na špatně přístupných strmých a kamenitých svazích s výchozy skal. V suťovém lese roste často více druhů stromů, především javor klen (*Acer pseudoplatanus*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*) a buk lesní (*Fagus sylvatica*). Dostatek vlhkosti a živin na sutích umožňuje růst statným druhům bylin, jako měsíčnice vytrvalá (*Lunaria rediviva*) nebo udatna lesní (*Aruncus dioicus*). Krásné lesy s fialově kvetoucí měsíčnicí v podrostu najdeme například pod vrcholem Makty v Javorníkách. Pouze ve Veřovických vrších se vyskytuje další typický druh sutí - vzácná kapradina jelení jazyk (*Phyllitis scolopendrium*).

Největší ohrožení pro suťové lesy v Beskydech znamená holosečná těžba a vysazování nepůvodních dřevin, především smrku (*Picea abies*).

a) Suťové a rokinové lesy kolinních až montánních poloh (*Aceri-Carpinetum*, *Lunario-Aceretum*, *Mercuriali-Fraxinetum*, *Scolopendrio-Fraxinetum*)

Tato mapovací jednotka zahrnuje čtyři asociace: habrovou javořinu (*Aceri-carpinetum*), měsíčnicovou jasaninu (*Lunario-aceretum*), bažankovou jasaninu (*Mercurialis-fraxinetum*) a vápnomilnou roklinovou jasaninu (*Scolopendrio-fraxinetum*) porosty suťových a roklinových lesů mají zpravidla třípatrovou strukturu jsou tvořeny stromovým, keřovým a bylinným patrem. Pokryvnost a druhová diverzita stromového, bylinného patra závisí na stupni sukcesí a vývoji půdy.

Rozšíření

V ČR jsou centrem výskytu suťových a roklinových lesů zařazována říční údolí (např. střední Vltavy, Berounky, Dyje), krasová území (Český a Moravskosaský kras), pohoří třetihorním vyvěřelinami (České středohoří, Lužické hory). Vápnomilný, krasový, roklinový les – as.*Scolopendrio-Fraxinetum* – je rozšířen vzácně v CHKO Moravský kras a PR Trojačka v Moravskoslezských Beskydech a v Beskydském podhůří.

Hospodářské využití

Suťové a roklinové lesy patří do kategorie účelových lesů. Na erozně exponovaných stanovištích mají kromě hydrogeologické funkce, funkci biologické ochrany strmých svahů před erozí a svahovým splachem.

Invazní a expanzní: česnáček lékařský (*Alliaria petiolata*), svízel přítula (*Galium aparine*), netykavka malokvětá (*Impatiens parviflora*), ve vyšších místech večernice vonná (*Hesperis matronalis*); (NEUHÁUSLOVÁ, Z., Mapování potenciální přirozené vegetace České republiky. 2001. vyd. Praha : Academia, Praha, 2001., mapy.).

3.1.4. Květnaté bučiny (*Eu-Fagenion*)

Bučiny, jedlobučiny a lipové bučiny s častým výskytem bylin, příp. trav na silikátových půdách submontánních a montánních poloh. Beskydy tvoří převážně listnaté a smíšené lesy v menší míře lesy jehličnaté. Ve vyšších a středních polohách území tvoří klimaxovou vegetaci na minerálně bohatších horninách společenstva květnatých bučin posvazu *Eu-Fagenion*.

a) Bučina s kyčelnicí devítilistou (*Dentario Enneaphylli-Fagetum*)**Struktura a druhové složení**

Bučina s kyčelnicí devítilistou (*Dentaria enneaphyllos*) je tvořena stromovým a bylinným patrem. Keřové a mechové patro bývá vyvinuto jen fragmentárně nebo chybí. Ve stromovém patře převládá buk (*Fagus sylvatica*) vyšší stálostí bývají přimíšeny klen (*Acer pseudoplatanus*), jedle (*Abies alba*) a smrk (*Picea abies*). Bylinné patro bývá většinou souvislé zápojené s pokryvností kolísajícího stromového patra. Bučina s kyčelnicí devítilistou (*Dentaria enneaphyllos*) je charakteristická kostřavou lesní (*Festuca altissima*) a invazní křídlatkou japonskou (*Reynoutria japonica*).

Floristické rozdíly proti nejbližším mapovacím jednotkám

Proti ostatním jednotkám montání bučiny (*Dentario Glandulosae-Fagetum*, *Violareichenbachianae-Fagetum*) je bučina s kyčelnicí devítilistou (*Dentaria enneaphyllos*) charakterizovaná především tímto diferenciálním druhem a často s příměsí kostřavy lesní (*Festuca altissima*).

Ekologická charakteristika

Bučina s kyčelnicí devítilistou (*Dentario Enneaphylli-Fagetum*) je vázána hlavně na montání stupeň. Vyskytuje se převážně v nadmořských výškách 500- 1 000 m.n.m., kde osídluje zejména svahové polohy bez ohledu na orientaci svahů. Na mezoklimatický podmíněných stanovištích (severní až severovýchodní svahy, svahy údolí, inverzní polohy) sestupuje až pod 400 m.n.m.

Rozšíření

Bučiny s kyčelnicí devítilistou (*Dentario Enneaphylli-Fagetum*) je ČR rozšířena ve vyšších pohořích České Vysočiny (s výjimkou Krušných hor) a Západních Karpat. Tvořila původně souvislý vegetační kryt montánního stupně Českého lesa, Šumavy, Novohradských hor, Moravskoslezských Beskyd.

Hospodářské využití

Dobře vyvinuté, dospělé porosty představují v přirozeném složení vysokokmené jedlobučiny, popř. bučiny. Jejich hospodářskou nejvýznamnější složkou je buk (*Fagus*

sylvatica) dosahující výšky až 30 m. Pravidelnou příměs tvoří klen (*Acer pseudoplatanus*) a jedle (*Abies alba*), (až 40 m vysoká), která v nižších polohách vymírá.

Význam pro ochranu přírody a tvorbu krajiny

Bučina s kyčelnici devítilistou (*Dentario Enneaphylli-Fragetum*) se zachovala v řadě přirozených až polopřirozených porostů, z nichž některé jsou chráněny v přírodních rezervacích. Mimo rezervace je bučina s kyčelnici devítilistou (*Dentario Enneaphylli-Fragetum*) ohrožená především převodem na kultury jehličnatých dřevin, zejména smrku, které jsou labilnější a ovlivňují negativně půdu a koloběhu živin. Kromě funkce dřeva hrají významnou roli ve vodním hospodářství; (NEUHÁUSLOVÁ, Z., *Mapování potenciální přirozené vegetace České republiky*. 2001. vyd. Praha : Academia, Praha, 2001., mapy.)

3.1.5. Acidofilní bučiny a jedliny (*Luzulo –Fagion*)

Druhově chudé bučiny a jedliny neminerálně chudých silikátových půdách, převážně v submontánní až supramontánním stupni. A také podmáčené dubové bučiny na pseudoglejích v nižších polohách severovýchodní Moravy.

a) Biková bučina (*Luzulo-Fagetum*)

Struktura a druhové složení

Biková bučina se vyznačuje jednoduchou vertikální strukturou. Je tvořena většinou jen stromovým a bylinným patrem. V bylinném patru jsou dominanty v závislosti na půdních podmínkách a nadmořské výšce. Střídá se bika hajní (*Luzula luzuloides*), metlice křivolátá (*Deschampsia flexuosa*), řidčeji třtina rákosovitá (*Calamagrostis arundinacea*), brusnice borůvka (*Vaccinium myrtillus*) nebo lipnice hajní (*Poa nemoralis*).

Invazní expanzní: netykavka malokvětá (*Impatiens parviflora*), třtina chloupkatá (*Calamagrostis villosa*)

Floristické rozdíly proti nejbližším mapovacím jednotkám

Proti smrkové bučině je biková bučina charakterizována diferenciálním druhem *Luzula luzuloides* a absencí horských druhů, které diferencují smrkovou bučinu.

Ekologická charakteristika

Biková bučina představuje edafický klimax v submontánním až montánním stupni podmíněný minerálně chudými horninami, na nichž se střídá klimatický klimax bučin ze svazu *Fagion*. Vyskytuje se v rozpětí nadmořské výšce od 450 až 850 m. n. m. Osidluje půdy patřící k oligotrofní kyselé kambizemi s mělkým humusovým horizontem.

Rozšíření

V nižších hornatinách byla tato jednotka zjištěna v Středočeské pahorkatině, ve vrchově Berounky, Krkonoš i Moravskoslezských Beskyd.

Hospodářské využití

Dobře vyvinuté, dospělé porosty představují v přirozeném složení vysokokmenné bučiny. Jejich hospodářský nejvýznamnější složkou je buk (*Fagus sylvatica*) s rovnými kmeny, dosahující výšky až 30 m. Pravidelnou příměsí tvoří javor klen (*Acer pseudoplatanus*). Často bývají přirozené lesní porosty nahrazeny smrkovými, řidčeji modřinovými monokulturami.

Význam pro ochranu přírody a tvorbu krajiny

Biková bučina se zachovala ve výše uvedených oblastech jen v menších, izolovaných, přirozených porostech. Vzhledem k floristické chudosti a absenci vzácných, popř. ohrožených taxonů zůstávala až do nedávné doby na okraji pozornosti ochrany přírody; (NEUHÁUSLOVÁ, Z., *Mapování potencionální přirozené vegetace České republiky*. 2001. vyd. Praha : Academia, Praha, 2001., mapy.).

b) Smrková bučina (*Calamagrostis villosa*-*Fagetum*)

Struktura a druhové složení

Smrková bučina je pravidelně tvořena stromovým, bylinným a mechovým patrem. Bylinné patro mívá zpravidla dosti vysokou pokryvnost, je však druhově chudé. Dominují v něm často třtina chloupkatá (*Calamagrostis villosa*), místy brusnice borůvka (*Vaccinium myrtillus*), Invazní a expanzivní : třtina chloupkatá (*Calamagrostis villosa*)

Floristické rozdíly proti nejbližším mapovacím jednotkám

Proti bikové bučině (*Luzulo-Fragetum*) je smrková bučina charakterizována výše uvedenými, vesměs horskými diferenciálními druhy.

Ekologická charakteristika

Smrková bučina se vyskytuje v montánním až submontánním stupni v nadmořských výškách 800-1200 m, vzácněji v nižších polohách. Představuje klimaxovou vegetaci na vyzrálých silikátových půdách patřící k semipodzolu na semilných náhodných parovinách a plochách horských hřbetů.

Rozšíření

Smrková bučina (*Calamagrostio villosae-Fragetu*) je v ČR rozšířená ve vyšších polohách České Vysočiny.

Hospodářské využití

Dobře vyvinuté dospělé porosty představují v přirozeném složení bučiny s kolísajícím, avšak vždy relativně vysokým podílem smrku. Jeho hospodářský nejvýznamnějšími složkami jsou buk a smrk, který se vyznačuje kvalitním a hutným dřevem. Kromě produkční funkce hrají tyto bučiny významnou roli ve vodním hospodářství, neboť hlavně osídlují výše položená rozvodí.

Význam pro ochranu přírody a tvorbu krajiny

Smrková bučina je řazena mezi jednotky dostatečně hojně, ale bezprostředně ohrožené lidskou činností, především vlivem imisí a převodem na monokultury jehličnanů; (NEUHÁUSLOVÁ, Z., *Mapování potencionální přirozené vegetace České republiky*. 2001. vyd. Praha : Academia, Praha, 2001., mapy.).

c) Podmáčená dubová bučina (*Carici brizoides –Quercetum*) s ostřicí přeslenitou (*Carex brizoides*)**Struktura a druhové složení**

Třípatrové porosty této mapovací jednotky tvoří dub letní (*Quercus robur*), ve vlhčích polohách olše lepkavá (*Alnus glutinosa*), v sušinách buk (*Fagus sylvatica*), habr obecný

(*Carpinus betulus*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*), méně též jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*) a patrně i jedle (*Abies alba*). V bylinném patru hrají významnou roli acidofyty borůvka černá (*Vaccinium myrtillus*), ostřice třeslicovitá (*Carex brizoides*), pstroček dvoulistý (*Maianthemum bifolium*) hojně jsou také zastoupeny druhy hygrofilních a hygromezofilních listnatých lesů netýkavka nedůtklivá (*Impatiens noli.tangere*), pitulník horský (*Galeobdolon montanum*), kostřava obrovská (*Festuca gigantea*). Svým druhovým složením představují tyto porosty přechodný typ mezi lužními lesy podsvazu *Alnenion ghainoso-incanae* a acidofilními bučinami svazu *Luzulo –Fagion*.

Floristické rozdíly proti nejbližším mapovacím jednotkám

Proti lužním lesům (*Alnion icanae*) se dubové bučiny liší přítomností buku ve stromovém patře a často hojným výskytem (sub)acidofytů v bylinném patře oproti bikovým bučinám s přítomností habru (*Carpinus betulus*), líp (*Tilia cordata*), a osik (*Populus tremula*) ve stromovém patře a druhů lužních lesů (*Carex remota*, *Festuca gigantea*, *Circaea lutetiana* aj.) v patru bylinném .

Ekologická charakteristika

Dubová bučina je typickým společenstvem nižších, víceméně rovinných poloh severovýchodní části Moravy a Slezska ovlivněné subatlanským-subkontinentálním klimatem. Osidluje hlavně teplé, vlhké až podmáčené polohy s dostatečným množstvím srážek (700-900 mm), v nadmořské výšce 190-300 m. n. m.. Půdním typem jsou těžší, kyselé až velmi kyselé pseudogleje nebo pseudoglejené luvizemě, vznikající na miocénních jílech, diluviálních nebo sprašových hlínách.

Rozšíření

Carici – Quercetum je rozšířeno v Ostravské pánvi, Oderské nivě a Pobeskydské pahorkatině.

Hospodářské využití

Většinou lesní plochy konstruovaných dubových bučin pokrývají monokultury jehličnanů popřípadě stanoviště nevhodných listnáčů. Značná část plochy je odlesněná a využívána zemědělský, především jako obilná pšenice, ječmen, řepka, kukuřice. Menší plochy slouží jako ovocné sady.

Význam pro ochranu přírody a tvorbu krajiny

Porosty podmáčených dubových bučin jsou poměrně vzácné. Patří mezi společenstva vážně ohrožená převodem na jehličnaté i stanovištně nevhodné listnaté kultury. Jehličnany zde silně trpí imisemi; (NEUHÁUSLOVÁ, Z., *Mapování potencionální přirozené vegetace České republiky*. 2001. vyd. Praha : Academia, Praha, 2001., mapy.).

3.1.6. Acidofilní bikové, jedlové, březové a borové doubravy (*Genisto germanicae-Quercion*)

Druhově chudé, listnaté (*Q. robur*, *Q. petraea*) nebo smíšené doubravy s jedlí (*Abies alba*) nebo borovicí (*Pinus sylvestris*) s převahou trav, na živinami chudých substrátech v supramontánním a kolinním stupni, místy až submontánním stupni

a) Biková a/nebo jedlová doubrava (*Luzulo albidae-Quercetum petraeae*, *Abieti-Quercetum*)

Strukturné a druhové složení

Mapovací jednotka sdružuje acidofilní bikové a jedlové doubravy blízkého druhového složení a obdobných stanovištních poměrů. Biková doubrava s dominantním dubem zimním (*Quercus petraea*) se vyznačuje slabší příměsí až absencí méně či více náročných listančů – břízy bělokoré (*Betula pendula*), habru obecného (*Carpinus betulus*), buku lesní (*Fagus sylvatica*), jeřábu (*Sorbus acuparia*), lípy srdčité (*Tilia cordata*), na suších místech s výskytem borovic lesní (*Pinus silvestr*).

Floristické rozdíly proti nejbližším mapovacím jednotkám

Proti duhohabřinám (*Melampyro nemoris* – *Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*) se tyto porosty liší nižším zastoupení nebo absencí stanovištně náročnějších druhů listnatých lesů řádu *Fagetalia*, proti bezkolencovým doubravám absencí diagnostických druhů těchto doubrav.

Ekologická charakteristika

Biková a jedlová doubrava představují edafický klimax na živinami chudých substrátech (ruly, žuly, svory) v planárním a zvláště kolinním stupni se subkontinentálním klimatem. Často však stoupají i výše, zejména jedlová doubrava, vázана na relativně chladnější a vhhčí polohy než biková doubrava. Tato společenstva osídlují různé reliéfní formy –

v pahorkatinách převládá kopcovitý reliéf, jinde víceméně vyrovnané, ploché nebo mírně zvlněné tvary, vzácně i ostřejší svahy říčních kaňonů. Půdy odpovídají mezooligotrofní až oligotrofním kambizemím nebo luvizemím.

Rozšíření

Bíková i jedlová doubrava jsou typickými společenstvy chudých substrátů v nížinném a pahorkatinném, zřídka též submontánním stupni a subkontinentální části střední Evropy. V ČR výrazně převládají v západní části, zejména v jižní a západních Čechách.

Hospodářské využití

Většina ploch těchto lesů je v současné době odlesněná a využívána jako pole, méně pastviny nebo louky. Středně bonitní až nízkobonitní lesy blízké přirozeným zaujímá 1 % mapované plochy. Jsou zpravidla jen maloplošně zachovány uvnitř větších lesních komplexů nebo zemědělsky málo vhodných stanovišť. Většinou jsou obhospodařovány jako pařezina nebo nepravé kmenoviny. Na polích jsou většinou pěstovány brambory, pšenice, oves, žito.

Význam pro ochranu přírody a tvorbu krajiny

Význam lesních porostů přirozeného složení spočívá jak v jejich produkčních, tak mimoprodučních funkcích. Na svazích chrání půdy před erozí, v městské zástavbě slouží jako hojně navštěvované lesy rekreační; (NEUHÁUSLOVÁ, Z., *Mapování potenciální přirozené vegetace České republiky*. 2001. vyd. Praha : Academia, Praha, 2001., mapy.).

3.1.7. Klimaxové a podmáčené smrčiny (*Piceion excels*)

Přirozené smrčiny s převahou keříčků nebo trav a druhě bohatým mechovým patrem s dominancí mechů na podzolech, podzolovaných kambizemích, silikátových podlakdů v supramontánních polohách a podmáčené, edaficky podmíněné, mechové a rašelinné smrčiny jsou na stagnoglejích, glejových podzolech i na organogenních glejích v zamokřených depresích, submontánním a montánním stupni.

a) Třtinová smrčina (*Calamagrostio villosa-Piceetum*)**Strukturné a druhové složení**

Charakterizované naprostou převahou smrku ve stromovém patru. Častá je příměs jeřábu (*Sorbus acuparia*) a zvláště v nižších polohách se mohou vyskytovat jako příměs buku (*Fagus sylvatica*) a jedle (*Abies alba*). Keřové patro je vyvinuto zřídka, tvoří je zmlazující smrk a jeřáb. Bylinné patro je druhově chudé, dominantní jsou třtina chloupkatá (*Calamagrostis villosa*) na měkkých kamenitých půdách brusnice borůvka (*Vaccinium myrtillus*), nižší bylinné patro tvoří metlice křivolátá (*Deschampsia flexuosa*) spolu s podbělicí alpskou (*Homogyne alpina*), sedmikvítkem evropským (*Trientalis europaea*), jako subdominanta místy vystupují bika lesní (*Luzula sylvatica*), kaprad' rozložená (*Dryopteris dilatata*), šťavel kyselý (*Oxalis acetosella*) nebo svízel okrouhlostý (*Galium saxatile*).

Floristické rozdíly proti nejbližším mapovacím jednotkám

Proti horským acidofilním bučinám je *Calamagrostio villosae –Piceetum* diferencováno nízkým podílem buku a jedle ve stromovém patře a zastoupením smrčinných prvků, jako podbělice alpská (*Homogyne alpina*), sedmikvitek evropský (*Trientalis europaea*), biká lesní (*Luzula sylvatica*) a rašeliníky (*Sphagnum girgensohnii*).

Ekologická charakteristika

Jednotka sdružuje horské klimaxové srčiny vyskytující se v supramontánních polohách, v rozmezí nadmořských výšek od 950 m v Krušných horách, do 1350 m v Krkonoších. Půdami jsou horské humusové a kambizemní podzoly na silikátových podkladech, často štěrkovité až kamenité, na exponovaných stanovištích rankery.

Rozšíření

Calamagrostio villosae-Piceetum se vyskytuje v submontánních pohorích vyšších pohoří České republiky.

Hospodářské využití

Třtinové srmčiny jsou využívány jako hospodářské lesy. Často jsou nahrazeny čistými smrkovými kulturami. Ve vyšších pohorích, při horní hranici lesa, tyto porosty zpravidla již nejsou hospodářsky využívány.

Význam pro ochranu přírody a tvorbu krajiny

Porosty této jednotky jsou silně ohroženy zejména vlivem průmyslových imisí a následných kalamit hmyzích škudců. Na velkých plochách došlo k jejich narušení nebo již úplné destrukci (zejména ve východní části ČR); (NEUHÁUSLOVÁ, Z., *Mapování potencionální přirozené vegetace České republiky*. 2001. vyd. Praha : Academia, Praha, 2001., mapy.).

b) Podmáčená rohovcová smrčina (*Mastigobryo-piceetum*) místy v komplexu s rašelinnou srčinou (*Sphagno-Piceetum*)

Strukturové a druhové složení

Stromové patro rohovcové smrčiny je tvořeno v důsledku trvalého zamokření téměř výhradně smrkem. Stromy většinou tvoří vysoké, rovné kmeny, místy bývají nižšího vzrůstu. Vzácná je příměs jeřábu (*Sorbus acuparia*), v nižších polohách se místy objevuje borovice (*Pinus sylvestris*), jedle (*Abies alba*). Bylinné patro je kvalitně chudé. Jeho pokryvnost se pohybuje okolo 50% často však nedosahuje 10%. Dominantou je vždy přítomné borůvka černá (*Vaccinium myrtillus*), slabší výskyt třina chloupkatá (*Calamagrostis villosa*), sporadicky jsou zastoupeny druhy horských smrčin –sedmikvítek evropský (*Trientalis europae*), podbělice alpská (*Homogyne alpina*), plavuň pučivá (*Lycopodium annotinum*), dřípátka horská (*Soldanella montana*), bradáček vějčitý (*Listera ovata*).

Floristické rozdíly proti nejbližším mapovacím jednotkám

Smrkové kultury na stanovištích acidofilních jedlobučin (*Luzulo-Fragetum*, *Calamagrostio villosae-Fragetum*) se liší absencí druhů drodu *Sphagnum* a *Bazzania trilobita*. Smrkové kultury v polohách lužních olšin (*Piceo-Alnetum*, *Arunco-Alnetum*) se odlišují výskytem náročnějších druhů mezofilních lesů.

Ekologická charakteristika

Mastigobryo-Piceetum se nejčastěji vyskytuje v submonntánních až montánních polohách v rozmezí nadmořských výšek 600 – 1000 m. Porosty této jednotky nalezneme v plochých pánvích, sníženinách na mírných svazích. Osídlují chladné inverzní polohy s vysokou vzdušnou vlhkostí a množstvím srážek. Půdy jsou stagnoglejové psedogleje.

Rozšíření

Výskyt rohovcových smrčin je nejvíce soustředěn do montánních poloh pohraničních pohoří v západní části státu.

Hospodářské využití

Porosty rohovcových smrčin byly zpravidla přeměněny na smrkové kultury a zejména v nižších polohách. Intenzivně lesnický využívány. Řidčeji jsou zde podmaččené louky s *Carex brizoides* a *Deschampsia cespitosa*. Zemědělské využívání těchto poloh však není rentabilní.

Význam pro ochranu přírody a tvorbu krajiny

Porosty podmaččených smrčin často tvoří kvalitní, rovné kmeny (*Mastigobryo-Piceetum*). Místy, zvláště ve vyšších pohorích, nemají velký hospodářský význam. Jsou zpravidla udržovány jako ochranné lesy s vodohospodářskou funkcí.

3.1.8. Montání až supramontánní kapradinové smrčiny (*Athyrio alpestris-Piceion*)

Druhově pestré kapradinové smrčiny s četnými druhy horských vysokostebelných niv na vlhkých oligotrofních půdách prudších svahů, trvale sycených podzemní vodou, v monátním až supramontánním stupni; (NEUHÁUSLOVÁ, Z., *Mapování potenciální přirozené vegetace České republiky*. 2001. vyd. Praha : Academia, Praha, 2001., mapy.).

a) Papratková smrčina (*Athyrio alpestris-Piceetum*)**Strukturné a druhové složení**

Ve stromovém patře převládá smrk (*Picea abies*), který při hranici lesa vytváří spolu s jeřábem (*Sorbus acuparia*) rozvolněné porosty a nedosahuje velkých výšek. Fyziognomii dvouvrstevného bylinného patra, které dosahuje vysokých hodnot pokryvnosti, určuje zpravidla papratka horská (*Athyrium distentifolium*), převládající zejména na méně zastíněných místech. Submontánní bývají třtina chloupkatá (*Calamagrostis villosa*), šťavel kyselý (*Oxalis acetosella*), havez česnáčková (*Adenostyles alliariae*) případně kaprad' rozložená (*Dryopteris dilatata*). Významný je také výskyt řady druhů vysokobylinných niv kýchavice Lobelová (*Veratrum lobelianum*), šťovík alpský (*Rumex alpestris*), ptačinec hajní (*Stellaria nemorum*),

starček hajní (*Senecio nemorensis*), knotovka červená (*Melandrium rubrum*). Z horských smrčín jsou pravidelně zastoupeny podbělicí alpskou (*Homogyne alpina*), sedmikvítkem evropským (*Trientalis europaea*), čípek objímavý (*Streptopus amplexifolius*).

Floristické rozdíly proti nejbližším mapovacím jednotkám

Proti acidofilním třtinovým a podmáčeným smrčínám (*Calamagrostio villosae-Piceetum*, *Mastigobryo-Piceetum*, *Sphagno-Piceetum*) je zde kvalitativně i kvantitativně mnohem vyšší zastoupení náročnějších druhů vysokobylinných horských niv.

Ekologická charakteristika

Athyrio alpestris-Piceetum se vyskytuje v submontánních polohách, nejčastěji ve výškách 1150-1250 m. n. m.. Reliéf je charakterizován prudšími svahy různých orientací. Papratkové smrčiny dávají přednost konkávním tvarům terénu, např. závěrům horských údolích. Klima je chladné s vysokou vzdušnou vlhkostí a častými mlhami.

Rozšíření

Nejvhodnější výskyt této jednotky byl zaznamenán v Krkonoších, Hrubém Jeseníku a v Moravskoslezských Beskydech.

Hospodářské využití

Jednotka zahrnuje většinou lesní porosty na extrémních stanovištích bez většího významu pro lesní hospodářství. Jen malou plochu pokrývají výše uvedená nelesní společenstva.

Význam pro ochranu přírody a tvorbu krajiny

Papratková smrčín představuje silně ohrožené společenstvo. Nebezpečí vymizení především vlivem průmyslových imisí a holosečí provázených erozí humusového horizontu; (NEUHÁUSLOVÁ, Z., *Mapování potenciální přirozené vegetace České republiky*. 2001. vyd. Praha : Academia, Praha, 2001., mapy.).

B. VÝZKUMNÁ ČÁST

4. Metody práce

Metodika mapování spočívá v tom, že se zakreslují jednotlivé výskyty sledovaných druhů na vymezeném území. K mapování výskytu zvláště chráněných druhů rostlin jsem použila metodiku, která vychází z Metodiky mapování biotopu (Guth, J. *Metodiky mapování biotopu* . Praha : AOPK Praha, 2001), kterou jsem si podle potřeby upravila. Jako mapovací podklady jsem použila základní mapy ČR a to v měřítku 1:58000; (Guth, J. *Metodiky mapování biotopu* . Praha : AOPK Praha, 2001).

Pro mapování v terénu jsem si vytiskla zmenšené mapy dané oblasti. Byla vyhrazena hranice 200 m po obou březích řeky Ostravice (znázorněna viz.Obr.9), kterou jsem odměřila pomocí měřicího pásma. V tomto vymezeném transektu, podél břehů řeky Ostravice jsem zaznamenávala výskyt chráněných druhů rostlin. Pro detailnější zjištění vegetace jsem si vymezila plochu o velikosti čtverce 4x4 m; (ŘEPKA, R., KAILER, P., *Metodika mapování fytoocenoz významných z hlediska ochrany přírody a krajiny*. 1994. vyd. Praha : ČÚOP Praha, 1994);(VONDRUŠKOVÁ, H., *Metodika mapování krajiny*. 1994. vyd. Praha :ČÚOPPraha,1994);([Http://www.daphne.cz/soubory/projekty/Monitoring_Nivy_04_Daphne_CR_ZPRAVA.pdf](http://www.daphne.cz/soubory/projekty/Monitoring_Nivy_04_Daphne_CR_ZPRAVA.pdf) [online]. 2003 [cit. 2009-02-10]. Dostupný z WWW: http://www.daphne.cz/soubory/projekty/Monitoring_Nivy_04_Daphne_CR_ZPRAVA.pdf).

Mapovanou blast jsem si rozdělila na šest mapovacích stanovišť od pramene řeky Ostravice (č.1), Frýdlant nad Ostravicí (č.2), přes obec Pržno (č.3), obec Bašku (č.4), město Frýdek Místek (5) až po severní část Paskova (č.6). Ale vyskytla se místa, která byla nepřístupná, např. Důl Paskov, úsek v obci Pržno. Mapování jsem prováděla roce 2008 a to v období jarního, letního a podzimního aspektu.

V terénu jsem postupovala od pramene řeky Ostravice až po severní části Paskova (přes zvolené stanoviště). Danými stanovišti jsem procházela a pomocí klíčů jsem determinovala rostlinné druhy; (HEJNÝ, S., SLAVÍK, B., *Květena České republiky 2*. 1990. vyd. Praha : Academia, Praha, 1990.); (HEJNÝ, S., SLAVÍK, B.,*Květena České socialistické republiky 1*. 1988. vyd. Praha : Academia, Praha, 1988., mapy); (KUBÁT, K., *Botanický slovník – Slovník rostlinných jmen*. Praha : Academia Praha, 2003); (DEYL, M.,HÍSEK,K., *Naše květiny*, Praha :Academia věd ČR, 2004).

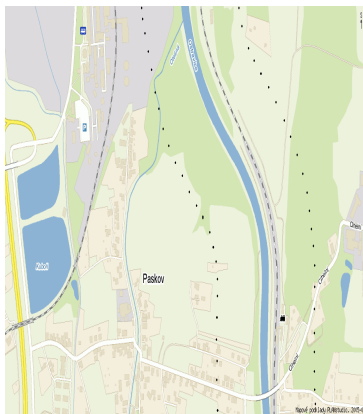
Výskyt sledovaných druhů chráněných rostlin a její počet jsem postupně zakreslovala do předem vytištěných map, zakreslení do map bylo podrobné a přehledné díky rozdělení na příslušná stanoviště. Souhrnem map jsem si vytvořila mapy s reálným výskytem zvláště chráněných druhů. V průběhu mapování jsem si pořídila několik fotografií.

4.1. Vytvoření mapových podkladů

Výsledky mapování jsem si přenesla do elektronické podoby (viz. **Obr.8.**). Ale nejdříve jsem si našla na internetové adrese www.mapy.cz danou oblast, kterou jsem mapovala. Postupně jsem mapy upravila ve vhodném měřítku 1: 58000. A tyto mapy jsem postupně vkládala do programu Microstation 95 ve, kterém jsem mapy upravila, aby šly přesně za sebou podle skutečnosti. Celkem jsem vytvořila 40 map do, kterých jsem pomocí programu vytvořila 200m hranici (viz. **Obr.9.**).

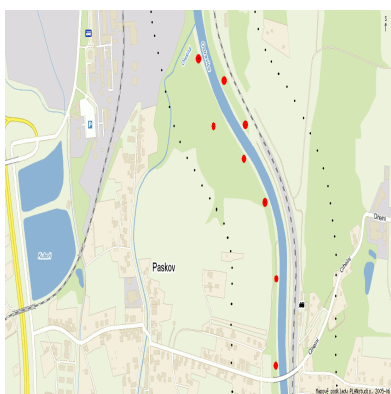
Obr.8.:segment zmenšené mapy,úsek severní část Paskova (SEZNAM.CZ. *W*www.mapy.cz [online]. 1996-2009 , 5.2.2009 [cit. 2008-09-05]. Dostupný z WWW: <<http://www.mapy.cz/>>).

Obr.9.: segment zmenšené mapy, úsek severní část Paskova-200 m hranice (SEZNAM.CZ. *W*www.mapy.cz [online]. 1996-2009 , 5.2.2009 [cit. 2008-09-05]. Dostupný z WWW: <<http://www.mapy.cz/>>.).

Výskyt chráněných druhů rostlin na jednotlivých stanovištích jsem označila barevnými symboly (viz.**Obr.10.**) a přehled chráněných druhů rostlin a jejich označení najdeme (viz.**Tabulka č.1.:** seznam chráněných druhů rostlin – barevné symboly).

Ze všech 40 map, které charakterizují celý tok, jsem použila do textu pouze mapy (viz.**Mapa č. 1 - Mapa č.15** s výskytem chráněných druhů rostlin na stanovištích Ostravice, Frýdlant nad Ostravicí a Paskov). Zbývající mapy jsem vložila do přílohy č.5.

Obr.10. : segment zmenšené mapy, 200 m hranice, barevné symboly chráněných druhů rostlin SEZNAM.CZ. *W*www.mapy.cz [online]. 1996-2009 , 5.2.2009 [cit. 2008-09-05]. Dostupný z WWW: <<http://www.mapy.cz/>>.)

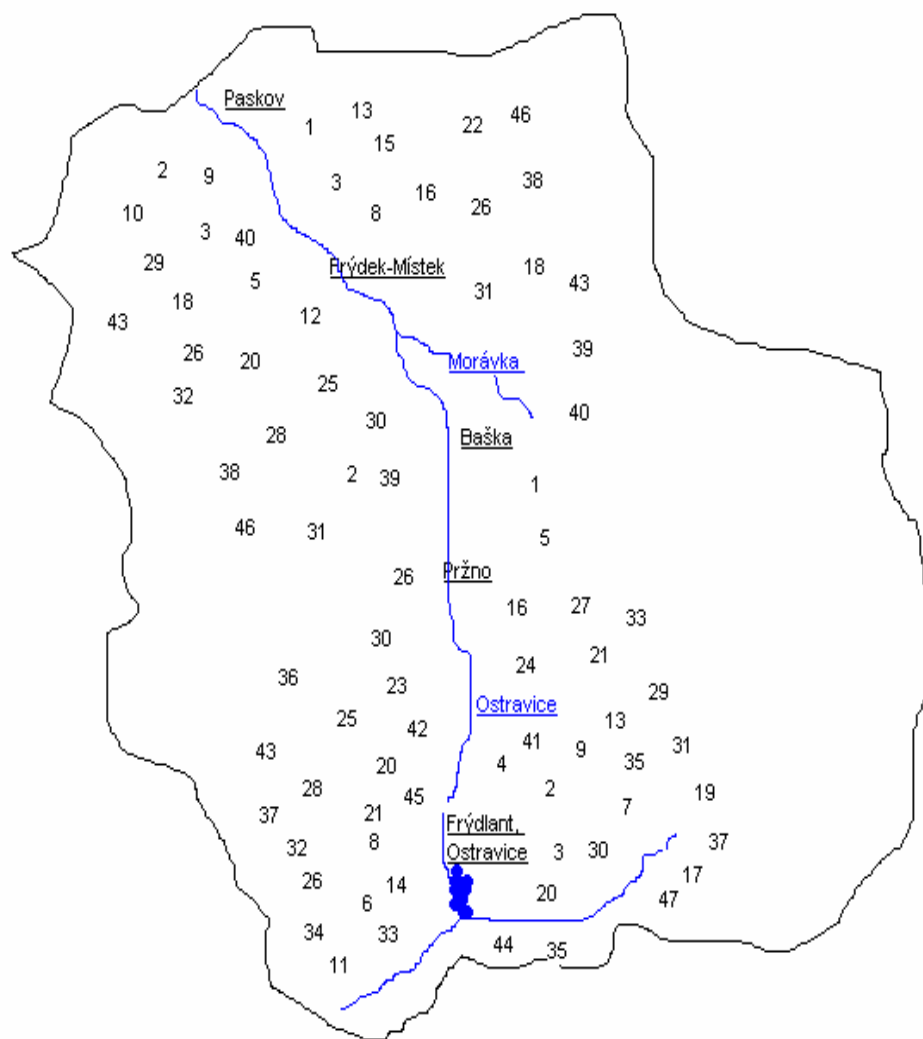
- Název	- Výskyt	 Barevné označení	- Stupeň ochrany
- Bodlák níčí	- Ostravice, Frýdlant	-	- C4
- Hlavinka horská	- Ostravice, Frýdlant	-	- C2 (§2),CITES
- Hlistník hnízdák	- Ostravice	-	- C4 (a)
- Chrpa horská	- Ostravice	-	- C2,C1
- Jelení jazyk celolistý	- Ostravice	-	- C1 (§1)
- Kamzičník rakouský	- Frýdek -Místek	-	- C4 (a), (§3)
- Kaprad laločnatá	- Ostravice	-	- C4 (a)
- Kociánek dvoudomý	- Ostravice	-	- C2
- Kruštík bahenní	- Ostravice	-	- C2 (§2)
- Kruštík široolistý	- Ostravice	-	- C4(a) Moravskoslezské m kraji silně ohrožen

- Kyčelnice devítilistá	- Ostravice, Frýdlant		- C4
- Kyčelnice žlaznatá	- Ostravice, Frýdlant	-	- C3
- Mečík střechovitý	- Ostravice	-	-
- Medovník medunvkolistý	- Ostravice	-	- C3
- Oměj pestrý	- Frýdek -Místek	-	- C3(§3)
- Pérovník pštrosí	- Frýdek - Místek	-	- C3(§3)
- Pětiprstka žežulník	- Ostravice	-	- C3 (§3),CITES,expansi zní
- Plavuň pučivá	- Ostravice	-	- C3 (§3)
- Prstanec Fuchsův	- Ostravice	-	- C3 (§3)
- Prstnec bezový	- Ostravice	-	- C2 (§2),
- Prstnec májový	- Ostravice	-	- C3 (§3)
- Pryskyřník platanolistý	- Ostravice, Frýdlant	-	- C4
- Rozrazil horský	- Ostravice,	- -	- C4 (a)

	Frýdlant		
- Skřípinka smáčknutá	- Ostravice	-	- C2
- Střevíčník pantoflíček, <i>Cypripedium calceolus</i>	- Ostravice	-	- C2 (§2), Natura
- Suchopýr širolistý	 Ostravice	-	- C2
- Vemeníček zelený	- Ostravice	-	- C3 (§3)
- Vranec jedlový	- Ostravice	-	- C3 (§3) vzácně výskyt
- Vstavač bezový	- Ostravice	-	- C2 (§2)
- Vstavač mužský	- Ostravice	-	- C3 (§3), CITES
- Zdravínek jarní	- Paskov	-	- C2
- Žebrovice různolistá	- Ostravice	-	- C4 (a)

Dál
e k
získ
ání
geo
bota
nick
é

mapy reálné vegetace v nivě řeky Ostravice, jsem potřebovala veškeré materiály, které jsem získala v terénu po celou dobu mapování. Získané seznamy potenciální vegetace jsem pro lepší přehlednost roztřídila do čeledí (viz. **Tabulka čeledí č.2.**) Každé čeledi jsem přiřadila číslo a zaznačila její výskyt do mapy, kterou jsem si načrtla v programu Microstation 95, podle reálné mapy mapovaného území.

Obr.11. : Geobotanická mapa reálné vegetace na celém mnou mapovaném území

Tabulka č.2.: seznam čeledí

Číslo	Čeď	
1.	Přýšcovité - <i>Euphorbiaceae</i>	Bažanka vytrvalá - <i>Mercurialis perennis</i>
2.	Stínovité – <i>Juncaceae</i>	Bika hajní – <i>Luzula luziloides</i> Bika chlupatá – <i>Luzula pilosa</i> Bika ladní – <i>Luzula campestris</i>

3.	Hvězdicovité - <i>Asteraceae</i>	Bodlák kadeřavý- <i>Carduus crispus</i> Bodlák níci – <i>Carduus nutans</i> Devětsil bílý- <i>Petasites aslbus</i> Jestřábník savojský- <i>Hieracium sabaudum</i> Jestřábník Lachenalův- <i>Hieracium lachenalii</i> Jestřábník zední- <i>Hieracium murorum</i> Kamzičník rakouský - <i>Donoricum austriacum</i> Kociánek dvoudomý - <i>Antennaria diocia</i> Kopretina bílá - <i>Leucanthemum vulgare</i> Locika zední - <i>Mycelis muralis</i> Podbělice alpská- <i>Homogyne alpia</i> Pcháč zelinný - <i>Cirsium oleraceum</i> Smetanka lékařská- <i>Taraxacum officinale</i> Starček Fuschův- <i>Senecio ovatus</i> Škarda bahenní- <i>Crepis paludosa</i> Škarda dvouletá - <i>Crepis biennis</i> Zlatobýl obrovský- <i>Solidago gigantea</i> Pcháč rolní- <i>Cirsium arvense</i>
4.	Brusnicovité - <i>Vacciniaceae</i>	Borůvka černá- <i>Vaccinium myrtillus</i>
5.	Mříkovité - <i>Apiaceae</i>	Bršlice kozi noha - <i>Aegopodium podagraria</i> Bolševník velkolepý- <i>Heracleum mantegazzianum</i> Děhel lesní- <i>Angelica sylvestris</i> Kerblík lesní- <i>Anthriscus sylvestris</i> Krabilice chlupatá- <i>Chaerophyllum hirsutum</i> Krabilice zápašna- <i>Chaerophyllum aromaticum</i> Pastinák setý- <i>Pastinaca sativa</i> Žindava evropská- <i>Sanicula europaea</i> Hvězdnatec zubatý- <i>Hacquetia epipactis</i>
6.	Osladičovité - <i>Polypodiaceae</i>	Bukovník kaprad'ovitý- <i>Gymnocarpium dryopteris</i> Papratka samičí- <i>Athyrium filix-femina</i> Kaprad' osténkatá - <i>Dryopteris carthusiana</i> Kaprad samec- <i>Dryopteris filix-mas</i>
7.	Pupalkovité - <i>Onagraceae</i>	Čarovník alpský- <i>Circaea alpina</i> Čarovník pařížský- <i>Circaea lutetiana</i>
8.	Krtičníkovité- <i>Scrophulariaceae</i>	Černýš hajní- <i>Melampyrum nemorosum</i> Černýš luční - <i>Melampyrum pratense</i> Divizna černá- <i>Verbascum nigrum</i> Krtičník hlíznatý- <i>Scrophularia nodosa</i> Lnice květel- <i>Linaria vulgaris</i> Rozrazil horský- <i>Veronica montana</i> Rozrazil lékařský- <i>Veronica officinallis</i> Zdravínek jarní- <i>Odontites versnus</i>
9.	Hluchavkovité - <i>Lamiaceae</i>	Čistec lesní - <i>Stachys sylvatica</i> Hluchavka pitulník- <i>Lamium galeobdolon</i> Hluchavka skrvnitá- <i>Lamium maculatum</i> Klinopád obecný- <i>Clinopodium vulgare</i>

		Medovník meduňkolistý- <i>Melittis melissophyllum</i> Popenec břečtanovitý - <i>Glechoma hederacea</i> Šalvěj lepkavá- <i>Salvia glutinosa</i>
10.	Makovité- <i>Papaveraceae</i>	Dýmnivka dutá - <i>Corydalis cava</i> Vlčí mák - <i>Papaver rhoeas</i>
11.	Vstavačovitě - <i>Orchidaceae</i>	Hlavinka horská- <i>Traunsteinera globosa</i> Hlistník hnízdák- <i>Neottia nidus -avis</i> Kruštík širolistý- <i>Epipactis helleborine</i> Kruštík bahenní- <i>Epipactis palustris</i> Pětiprstka žežulník - <i>Gymnadenia conopsea</i> Prstnatec bezový- <i>Dactylorhiza sambucina</i> Prstnatec májový - <i>Dactylorhiza majalis</i> Prstnatec Fuschův- <i>Dactylorhiza fuchsii</i> Vstavač mužský- <i>Orchis Masculina</i> L. subsp. <i>Signifera</i>
12.	Konopovitě- <i>Cannabaceae</i>	Chmel otáčivý- <i>Humulus lupulus</i>
13.	Lipnicovitě - <i>Poaceae</i>	Chrastice rákosovitá- <i>Baldingera arundinacea</i> Kostřava lesní- <i>Festuca altissima</i> Kostřava různolistá- <i>Festuca heterophylla</i> Kostřava obrovská- <i>Festuca gigantea</i> Lipnice hajní- <i>Poa nemoralis</i> Lipnice obecná- <i>Poa trivialis</i> Pšeničko rozkladité- <i>Millium efusum</i> Strdivka jednokvětá- <i>Melica uniflora</i> Strdivka níci- <i>Melica nutans</i> Třtina chloupkatá- <i>Calamagrostis villosa</i> Třtina rákosovitá- <i>Calamagrostis arundinacea</i> Váleče lesní - <i>Brachypodium sylvaticum</i> Ovsík vyvýšený- <i>Arrhenatherum elatius</i> Třtina křovištní- <i>Calamagrostis epigejos</i>
14.	Sleziníkovité - <i>Malvaceae</i>	Jelení jazyk celolistý- <i>Phyllitis scolopendrium</i>
15.	Pryskyřníkovité- <i>Ranunculaceae</i>	Jaterník podleška- <i>Hepatica nobilis</i> Orsej jarní - <i>Ficaria verna</i> Pryskyřník platanolistý - <i>Ranunculus platanifolius</i> Pryskyřník plazivý- <i>Ranunculus repens</i> Pryskyřník kosmatý- <i>Ranunculus lanuginosus</i> Samorostlík klasnatý- <i>Actaea spicata</i> Sasanka hajní- <i>Anemone nemorosa</i>
16.	Jitrocelovitě - <i>Plantaginaceae</i>	Jitrocel kopinatý- <i>Plantago lanceolata</i> Jitrocel větší- <i>Plantago major</i>
18.	Kakostovitě - <i>Geraniaceae</i>	Kakost luční - <i>Geranium pratense</i> Kakost smrdutý- <i>Geranium robertianum</i>
19.	Kaprad'ovitě - <i>Dryopteridaceae</i>	Kapradina laločnatá- <i>Polystichum aculeatum</i>
20.	Liliovité - <i>Liliaceae</i>	Kokořík mnohokvětý- <i>Polygonatum multiflorum</i> Kokořík přeslenitý- <i>Polygonatum verticillatum</i> Konvalinka vonná- <i>Convallaria majalis</i> Křivatec žlutý- <i>Gagea lutea</i> Ocún jesení- <i>Colchicum autumnale</i>

		Pstroček dvoulistý- <i>Maianthemum bifolium</i> Vraní oko čtyřlisté- <i>Paris quadrifolia</i>
21.	Brukvovité- <i>Barassicaceae</i>	Kokoška pastuší tobolka- <i>Capsella bursa-pastoris</i> Kyčelnice devítilistá- <i>Dentaria enneaphyllos</i> Kyčelnice žlaznatá - <i>Dentaria glandulosa</i> Řeřišnice luční- <i>Cardamine pratensis</i>
22.	Kopřivovité- <i>Urticaceae</i>	Kopřiva dvoudomá- <i>Urtica dioica</i>
23.	Podražcovité- <i>Aristolochiaceae</i>	Kopytník evropský- <i>Asarum europaeum</i>
24.	Kosatcovité - <i>Iridaceae</i>	Kosatec žlutí- <i>Iris pseudacorus</i>
25.	Hvozdíkovité - <i>Caryophyllaceae</i>	Křehkýš vodní- <i>Myosoton aquaticum</i> Mateřka trojžilná- <i>Moehringia trinervia</i> Ptačinec velkokvětý- <i>Stellaria holostea</i> Ptačinec hajní- <i>Stellaria nemorum</i> Silenka dvoudomá- <i>Silene nutans</i>
26.	Rdesnovité- <i>Polygonaceae</i>	Křídlatka japonská- <i>Reynoutria japonica</i> Rdesno červivec- <i>Persicaria maculata</i>
27.	Lomikamenovité- <i>Saxifragaceae</i>	Mokrýš střídavolistý- <i>Chrysosplenium alternifolium</i>
28.	Merlíkovité- <i>Chenopodiaceae</i>	Merlík bílý- <i>Chenopodium album</i>
29.	Svlačcovité - <i>Convolvulaceae</i>	Opletník plotní- <i>Calystegia sepium</i> Svlačec rolní- <i>Convolvulus arvensis</i> Vemeníček zelený- <i>Coeloglossum viride</i>
30.	Netykavkovité- <i>Balsaminaceae</i>	Netýkavka žlaznatá- <i>Impatiens Glandulifera</i> Netýkavka nedůtklivá- <i>Impatiens Noli-Tangere</i> Netýkavka malokvětá- <i>Impatiens parviflora</i>
31.	Růžovité - <i>Rosaceae</i>	Jahodník obecný-- <i>Fragaria vesca</i> Jahodník truskavec- <i>Fragaria moschata</i> Kuklík městský- <i>Geum urbanum</i> Ostružník ježiník- <i>Rubus caesius</i> Ostřice třeslicovitá- <i>Carex brizoides</i> Ostřice bledavá- <i>Carex pallescens</i> Ostřice lesní- <i>Carex sylvatica</i> Ostřice prstnatá- <i>Carex digitata</i> Ostřice řídkovlasá- <i>Carex remota</i> Ostřice chlupatá- <i>Carex pilosa</i> Ostřice horská- <i>Carex montana</i> Ostřice ostrá - <i>Carex acutiformis</i> Mochna husí- <i>Potentilla anserina</i> Tužebník jilmový- <i>Filipendula ulmaria</i>
32.	Bobovité- <i>Fabaceae</i>	Hrachor černý- <i>Lathyrus niger</i> Hrachor jarní- <i>Lathyrus vernus</i> Jetel rolní - <i>Trifolium arvense</i> Jetel ladní - <i>Trifolium campestre</i> Jetel plazivý- <i>Trifolium repens</i> Komonice lékařská- <i>Melilotus officinalis</i>

		Vikev lesní- <i>Vicia sylvatica</i> Vikev ptačí- <i>Vicia cracca</i>
33.	Šachorovitě- <i>Cyperaceae</i>	Suchopýr širolistý- <i>Eriophorum latifolium</i> Skřípina smáčknutá- <i>Elymus compressus</i>
34.	Pižmovkovitě- <i>Adoxaceae</i>	Pižmovka mošusová- <i>Adoxa moschatellina</i>
35.	Plavuňovitě- <i>Lycopodiaceae</i>	Vranec jedlový- <i>Huperzia selago</i>
36.	Brutnakovitě- <i>Boraginaceae</i>	Plícník lékařský- <i>Pulmonaria officinalis</i>
37.	Přesličkovitě- <i>Equisetaceae</i>	Přeslička lesní- <i>Equisetum sylvaticum</i>
38.	Třezalkovitě- <i>Hypericaceae</i>	Třezalka tečkovaná- <i>Hypericum perforatum</i>
39.	Violkovitě- <i>Violaceae</i>	Violka divotvorná- <i>Viola mirabilis</i> Violka lesní - <i>Viola reichenbachiana</i> Violka Riviona- <i>Viola riviniana</i>
40.	Prvosenkovitě- <i>Primulaceae</i>	Vrbina hajní- <i>Lysimachia nemorum</i> Vrbina obecná- <i>Lysimachia vulgaris</i> Vrbina penízkovitá- <i>Lysimachia nummularia</i> Prvosenka vyšší- <i>Primula elatior</i>
41.	Pupalkovitě - <i>Onagraceae</i>	Vrbovka horská- <i>Epilobium montanum</i>
42.	Slezovitě - <i>Malvaceae</i>	Slez lesní- <i>Malva sylvestris</i>
43.	Mořenovitě- <i>Rubiaceae</i>	Svízel lesní- <i>Galium sylvaticum</i> Svízel okrouhlolistý- <i>Galium rotundifolium</i> Svízel přítula- <i>Galium aparine</i> Svízel vonný- <i>Galium odoratum</i>
44.	Zvonkovitě- <i>Campanulaceae</i>	Zvonek broskvolistý- <i>Campanula persicifolia</i> Zvonek kopřivolistý- <i>Campanula trachelium</i> Zvonek řepovitý- <i>Campanula rapunculoides</i>
45.	Šťavelovitě- <i>Oxalidaceae</i>	Šťavel kyselý- <i>Oxalis acitosella</i>
46.	Štětkovitě - <i>Dipsacaceae</i>	Štětka soukenická- <i>Dipsacus sativus</i>
47.	Žebrovcovitě - <i>Blechnaceae</i>	Žebrovice různolistá- <i>Blechnum spicant</i>
48.	Papratkovitě - <i>Athyriaceae</i>	Pérovník pštrosí- <i>Matteuccia struthiopteris</i>
49.	Hořcovitě <i>Gentianaceae</i>	Hořec tolitovitý - <i>Gentiana asclepiadea</i>

4.2. Metodika hodnocení

Základní metodou výzkumu je tzv. fytocenologický snímek. Jedná se o zápis vegetace určitými metodami. Vymezí se nejdříve plocha, která může být různě velká, v závislosti na vegetaci. Větší plocha je nutná u lesů (200-400m²). Menší plochy se volí u luk, většinou (16-25m²). Nejmenší u máloplošné vegetace, např. prameniště i 1 m², někdy i méně.

Fytocenologický snímek se sepisuje u subjektivně víceméně homogenní vegetace, nesmyslné je vymezovat plochu, kdy na půlce bude les a na půlce louka.

Příklad fytocenologického snímku :

- při hodnocení lužních lesů je v typovém snímku společenstva: Střemchová jasanina (*Pruno-Fraxinetum*), místy v komplexu s mokřadními olšinami (*Alnion glutinosae*), Jilmová doubrava (*Quercus-Ulmetum*), Lípová dubohabřina (*Tilio-Carpinetum*) uvedeno: E₃ – 80% (*Fraxinus excelsior*, *Quercus robur*, *Ulmus minor* a další) E₂ – 70% (*Padus avium*, *Rubus idaeus*, *Swida sanguinea* a další), E₁ – 70% (*Urtica dioica*, *Impatiens parviflora*, *Humulus lupulus* a další), jilmové doubravy je v typovém snímku uvedeno: E₃ – 80% (*Quercus robur*, *Tilia cordata* a další), E₂ – 10% (*Fraxinus excelsior*, *Acer campstre* a další), E₁ – 60% (*Campanula rapunculoides*, *Taraxacum officinale* a další), lipové dubohabřině je v typovém snímku uvedeno E₃- 90% (*Carpinus betulus* aj.), E₂- 40% (*Sambucus nigra* aj.), E₁ – 70% (*Campanula persifolia*, *Dactylis glomerata* aj.) V mnou analyzovaném porostu byla zjištěna tato pokryvnost (viz. tabulka pokryvnosti); (NEUHÁUSLOVÁ, Z., *Mapování potenciální přirozené vegetace České republiky*. 2001. vyd. Praha : Academia, Praha, 2001., mapy.).

Pro hodnocení jsem použila Braun-Blanquetovou stupnici pokryvnosti a početnosti: r – 1 až 2 jedinci s nepatrnou pokryvností, + – pokryvnost pod 1 % plochy, 1 – pokryvnost 1 až 5 % plochy, 2m – pokryvnost kolem 5 % plochy, 2a – pokryvnost 5 až 15 % plochy, 2b – pokryvnost 15 až 25 % plochy, 3 – pokryvnost 25 až 50 % plochy, 4 – pokryvnost 50 až 75 % plochy, 5 – pokryvnost 75 až 100 % plochy.

Hodnotící stupnice představuje poměrné zastoupení jednotlivých kategorií ve skutečnosti, odvozené od průměrných hodnot typových fytocenologických snímků daných syntaxonů, popř. porostů; (PETŘÍČEK, V., VESELÝ, M., *Metodika mapování přírody a krajiny*. 1994.

vyd. Praha : ČÚOP Praha, 1994); (VONDRUŠKOVÁ, H., *Metodika mapování krajiny*. 1994. vyd. Praha : ČÚOP Praha, 1994).

Postup při tvoření grafů :

- Zaměřila jsem se na patro E1 na všech stanovištích
- Pro lepší přehlednost jsem si chráněné druhy zařadila do stupně ochrany (viz. **Tabulka č. 4.**chráněné druhy rostlin)
- Celkový počet 31 chráněných druhů rostlin jsem rozdělila podle stupně ochrany na :
 - ✓ **C1 kriticky ohrožené** – Černý s červený seznam cévnatých rostlin ČR
 - ✓ **C2 Silně ohrožené** - Černý s červený seznam cévnatých rostlin ČR
 - ✓ **C3 Ohrožené**- Černý s červený seznam cévnatých rostlin ČR
 - ✓ **C4 Vzácnější vyžadující další pozornost** - Černý s červený seznam cévnatých rostlin ČR
 - ✓ §1 Kriticky ohrožené (**KO**)vyhláška 395/1992 Sb.
 - ✓ §2 Silně ohrožené (**SO**) vyhláška 395/1992 Sb..
 - ✓ §3 Ohrožené(**O**) vyhláška 395/1992 Sb.
- Početnost zastoupení jednotlivých stupních ochrany na jednotlivých stanovištích jsou znázorněny v grafech a tabulkách, (viz.**grafy a tabulky**)
- Pomocí matematické operace (trojčlenkou) jsou výsledky převedy do procentuálního zastoupení a zařazeny do stupnice početnosti podle Braun-Blanqueta (viz.**Tabulka č.3.**)

Tabulka č.3.: stupnice početnosti Braun-Blanqueta

Kategorie	Rozsah stupnice	Výskyt
1	5 – 1 %	Žádný
2a	15 – 5 %	Velmi nízký
2b	25 – 15 %	
3	50 – 25 %	Nízký
4	75 – 50 %	Středně vysoký
5	100 – 75 %	Vysoký

Tabulka č.4.: seznam chráněných druhů rostlin

Název	Výskyt	Stupeň ochrany podle Černého a červeného seznamu ČR	Stupeň ochrany podle NATURA 2000, CITES	Stupeň ochrany podle Vyhlášk y 395/199 2 Sb.
Bodlák níčí - <i>Carduus nutans</i>	Ostravice, Frýdlant	C4		
Hořec tolitovitý - <i>Gentiana asclepiadea</i>	Ostravice	C4		O
Hlavinka horská - <i>Traunsteinera globosa</i>	Ostravice, Frýdlant	C2	CITES	SO
Hlistník hnízdák - <i>Neottia nidus-avis</i>	Ostravice	C4 (a)		
Chřpa horská - <i>Centaurea cyanus</i>	Ostravice	C2 C1		
Jelení jazyk celolistý- <i>Phyllitis scolopendrium</i>	Ostravice	C1		KO
Kamzičník rakouský- <i>Donoricum austriacum</i>	Ostravice	C4 (a)		O
Kaprad laločnatá - <i>Polystichum aculeatum</i>	Ostravice	C4 (a)		
Kociánek dvoudomý - <i>Antennaria dioica</i>	Ostravice	C2		

Kruštík bahenní - <i>Epipactis palustris</i>	Ostravice	C2		SO
Kruštík širolistý - <i>Epipactis helleborine</i>	Ostravice	C4(a)		
Kyčelnice devítilistá - <i>Dentaria enneaphyllos</i>	Ostravice, Frýdlant	C4		
Kyčelnice žlaznatá - <i>Dentaria glandulosa</i>	Ostravice, Frýdlant	C3		
Mečík střečovitý - <i>Gladiolus imbricatus</i>	Ostravice	C2		SO
Medovník meduňkolistý - <i>Melittismelis sophyllum</i>	Ostravice	C3		
Oměj pestrý - <i>Aconitum variegatum</i>	Ostravice	C3		O
Pérovník pštrosí - <i>Matteuccia struthiopteris</i>	Ostravice	C3		O
Pětiprstka žežulník- <i>Gymnadenia conopsea</i>	Ostravice	C3	CITES	O
Plavuň pučivá- <i>Lycopodium annotinum</i>	Ostravice	C3		O

Prstnatec Fuchsův- <i>Dactylorhiza fuchsii</i>	Ostravice	C3		O
Prstnatec bezový – <i>Dactylorhiza sambucina</i>	Ostravice	C2		SO
Prstnatec májový - <i>Dactylorhiza majalis</i>	Ostravice	C3		O
Pryskyřník platanolistý- <i>Ranunculus platanifolius</i>	Ostravice, Frýdlant	C4		
Rozrazil horský - <i>Veronica montana</i>	Ostravice, Frýdlant	C4 (a)		
Skřípinka smáčknutá- <i>Blysmus compressus</i>	Ostravice	C2		
Suchopýr širolistý - <i>Eriophorum latifolium</i>	Ostravice	C2		
Vemeníček zelený- <i>Coeloglossum viride</i>	Ostravice	C3		O
Vranec jedlový- <i>Huperzia Selago</i>	Ostravice	C3		O
Vstavač mužský- <i>Orchis</i> <i>Mascula</i> L. subsp. <i>Signifera</i>	Ostravice	C3	CITES	O
Zdravínek jarní – <i>Odontites versnus</i>	Paskov	C2		
Žebrovice různolistá - <i>Blechnum spicant</i>	Ostravice	C4 (a)		

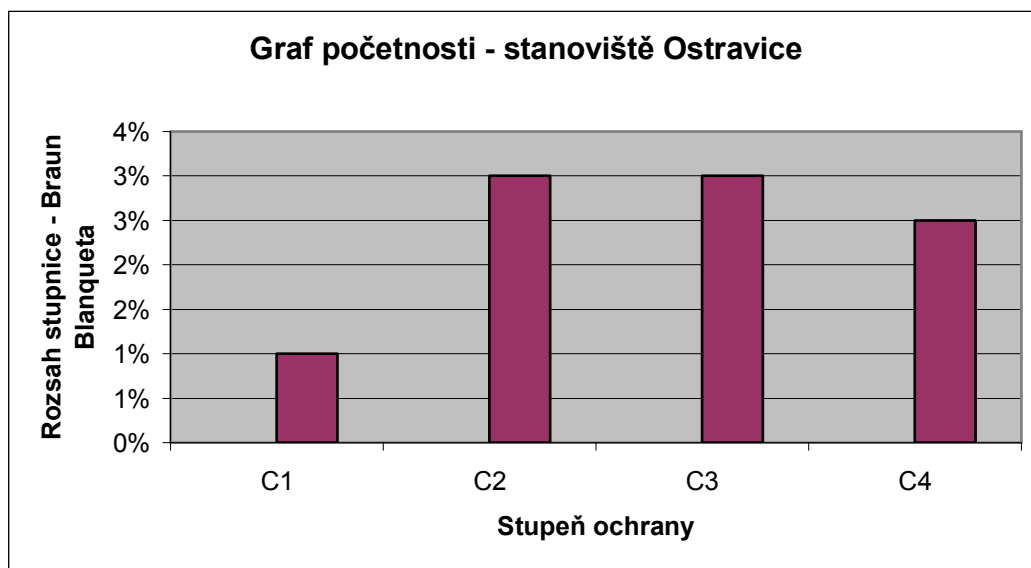
KO- kriticky ohrožené

SO- silně ohrožené

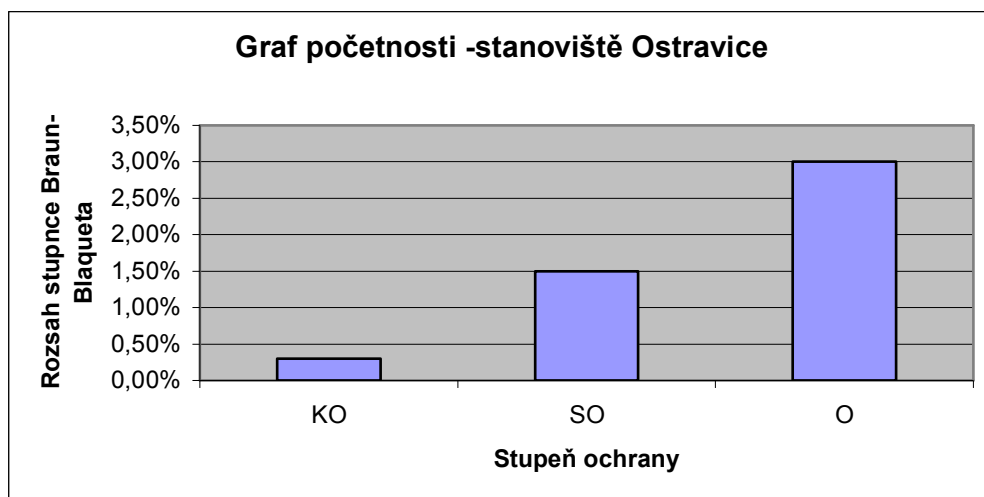
O- ohrožené

Tabulka č.5. : početnosti (stupně ochrany Černý a červený seznam cévnatých rostlin ČR) – Ostravice

Stanoviště Ostravice	Početnost %
C1	1%
C2	3%
C3	3%
C4	2,5%

Graf č.1.: početnosti, stanoviště Ostravice - Černý a červený seznam cévnatých rostlin ČR**Tabulka č.6.:** početnosti (stupeň ochrany Vyhláška 395/1992 Sb.)– Ostravice

Stanoviště Ostravice	Početnost %
KO	0,3%
SO	1,5%
O	3%

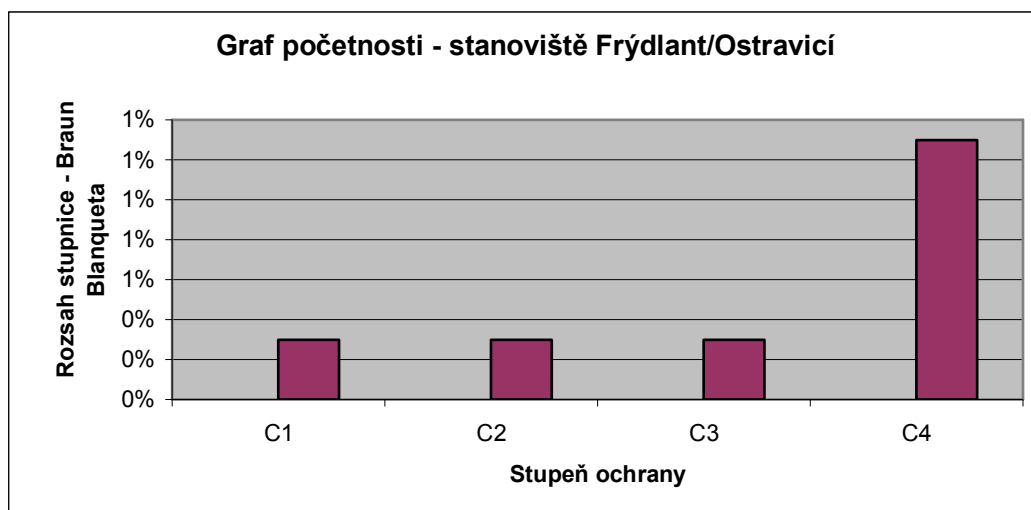
Graf č.2.: početnosti, stanoviště Ostravice - Vyhláška 395/1992 Sb.

Tato část mapovaného území spadá do CHKO Beskydy. Zaznamenala jsem nejvyšší výskyt chráněných druhů rostlin. Z hlediska stupně ochrany (**Černý a červený seznam cévnatých rostlin ČR**) byl největší výskyt druhů **C2 – silně ohrožené a C3 – ohrožené**, menší výskyt **C4 – vzácnější vyžadující další pozornost a druhy C1 – kriticky ohrožené**, kterých bylo nejméně.

Podle **Vyhlášky 395/1992 Sb.**, jsem zaznamela největší zastoupení druhů podle §3 – **ohrožené (O)** a méně §2 – **silně ohrožené (SO)** a minimální výskyt §1-**kriticky ohrožené (KO)**.

Tabulka č.7.: početnosti (stupeň ochrany Černý a červený seznam cévnatých rostlin ČR) – Frýdlant nad.Ostr.

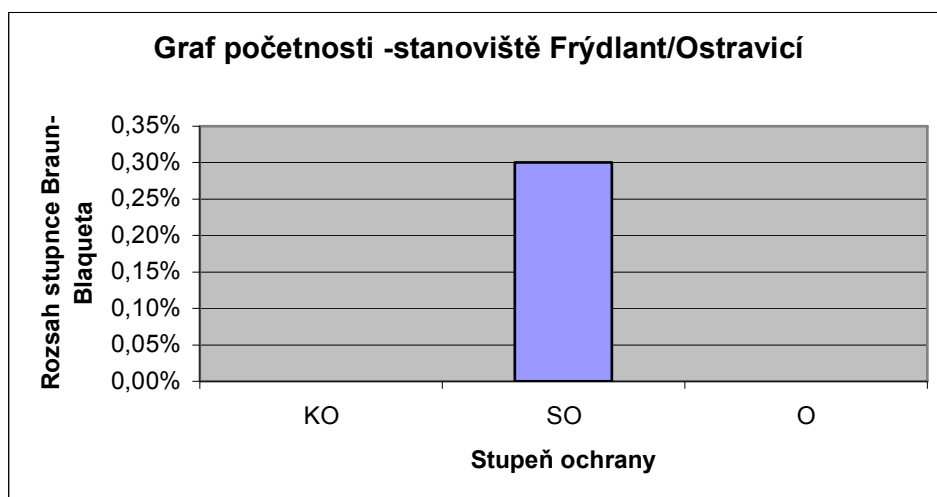
Stanoviště Frýdlant/ Ostravicí	Početnost %
C1	0%
C2	0,3%
C3	0,3%
C4	1,3%

Graf č.3.: početnosti, stanoviště- Frýdlant/Ostravicí - Černý a červený seznam cévnatých rostlin ČR

Tabulka č. 8.: početnosti (stupeň ochrany Vyhláška 395/1992 Sb.) – Frýdlant/Ostravicí

Stanoviště	Početnost %
Frýdlant/Ostravicí	
KO	0%
SO	0,3%
O	0%

Graf č.4. : početnosti, stanoviště Frýdlant/Ostravicí - Vyhláška 395/1992 Sb.

Na druhém stanovišti je znát antropogenní činnost, zvýšená silniční doprava, zábor půdy (chaty a rekreační oblasti). Proto výskyt chráněných druhů je poměrně nízký. Z hlediska

stupně ochrany (**Černý a červený seznam cévnatých rostlin ČR**) jsem zaznamenala největší výskyt druhů **C4 – vzácnější vyžadující další pozornost**, minimální výskyt druhů **C2- silně ohrožené**, **C1 - kritiky ohrožené a C3 – ohrožené**. Podle **Vyhlášky 395/1992 Sb.** nejmenší výskyt druhů podle **§2 – silně ohrožené (SO)**.

Následovaly stanoviště Baška, Pržno, Frýdek-Místek na, který jsem zaznamenala nulový výskyt chráněných druhů rostlin. Posledním stanovištěm byl Paskov, kde se vyskytoval jeden druh **C2 – silně ohrožený**. Všechny stanoviště jsou ovlivněné antropogenní činností. Zejména produkcí společnosti Biocel Paskov, Důl Paskov, chatové oblasti. Zvýšená silniční doprava, zvýšený počet emisí do ovzduší, zábor půdy, výskyt černých skládek. Tok je regulovaný, břehy jsou upravené, zejména v úseku Frýdek-Místek a Paskov.

Tabulka č.9.: početnosti (stupeň ochrany Černý a červený seznam cévnatých rostlin ČR) – Pržno

Stanoviště Pržno	Početnost %
C1	0%
C2	0%
C3	0%
C4	0%

Tabulka č.10.: početnosti (stupeň ochrany Vyhláška 395/1992 Sb.) -Pržno

Stanoviště Pržno	Početnost %
KO	0%
SO	0%
O	0%

Tabulka č.11. : početnosti (stupeň ochrany Černý a červený seznam cévnatých rostlin ČR) – Baška

Stanoviště Baška	Početnost %
C1	0%
C2	0%
C3	0%
C4	0%

Tabulka č.12.: početnosti (stupeň ochrany Vyhláška 395/1992 Sb.) – Baška

Stanoviště Baška	Početnost %
KO	0%
SO	0%
O	0%

Tabulka č.13.: početnosti (stupeň ochrany Černý a červený seznam cévnatých rostlin ČR) – Frýdek-Místek

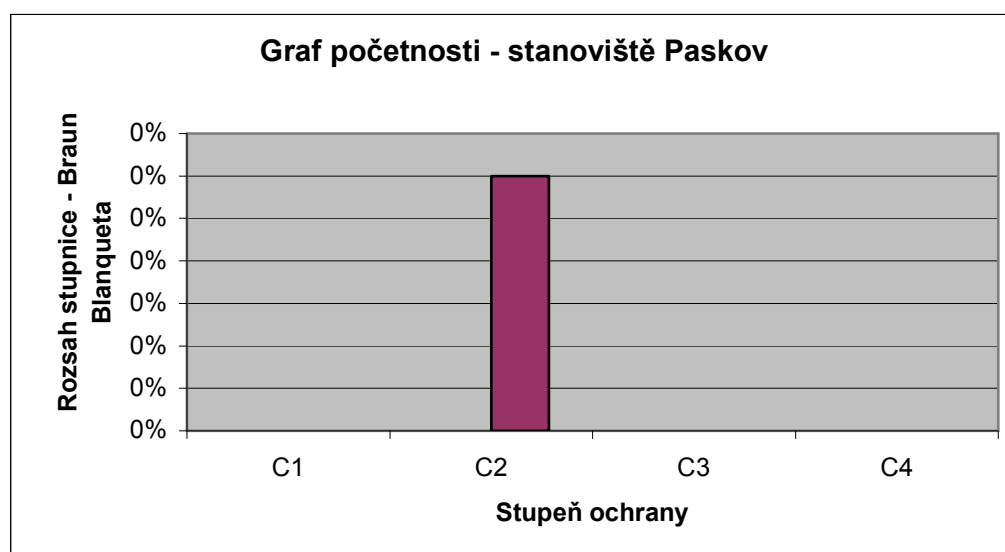
Stanoviště Frýdke-Místek	Početnost %
C1	0%
C2	0%
C3	0%
C4	0%

Tabulka č.14.: početnosti (stupeň ochrany Vyhláška 395/1992 Sb.) – Frýdke-Místek

Stanoviště Frýdke-Místek	Početnost %
KO	0%
SO	0%
O	0%

Tabulka č.15. : početnosti (stupeň ochrany Černý a červený seznam cévnatých rostlin ČR)–
Paskov

Stanoviště Paskov	Početnost %
C1	0%
C2	0,3%
C3	0%
C4	0%

Graf č.5.: početnosti, stanoviště Paskov - Černý a červený seznam cévnatých rostlin ČR

Tabulka č.16.: početnosti (stupeň ochrany Vyhláška 395/1992 Sb.) – Paskov

Stanoviště Paskov	Početnost %
KO	0%
SO	0%
O	0%

5. Popis a charakteristika mapovaných stanovišť

Mapované území – niva řeky Ostravice - se nachází na území Moravskoslezského kraje, v bývalém okrese Frýdek – Místek, část území je součástí CHKO Beskydy. Mapované území bylo zvoleno od pramene až po severní okraj obce Paskov.

Celková délka toku (cca 46,4 km), od pramene až po severní okraj obce Paskov, je rozdělena na 6 mapovacích stanovišť. K některým mapovaným místům byla špatná přístupnost (Důl Paskov, místa v obci Pržno), proto jsem je nemohla důkladně zmapovat.

Ostravice je v celé části toku (mého zájmového území) regulována, břehy jsou technicky upraveny. Technické úpravy včetně péče o břehový porost spočívají v pravidelné kontrole a údržbě, v odstraňování starých stromů a větví, vysazování nových stromků. Technické úpravy toků, ale jsou vážným zásahem do podstaty říčních biotopů, cíleně se dotýkajících celých lužních ekosystémů, okolní přírody a krajiny. Tyto zásahy spolu s dalšími nepříznivými civilizačními dopady mohou ovlivnit nebo nenávratně změnit životní podmínky říční fauny a flóry a také pozměnit tvářnost krajiny; (Ostravsko : Chráněná území ČR a Agentura ochrany přírody a krajiny. 2004. vyd. Ostrava : Eko centrum Brno , 2004).

Řeka Ostravice vzniká soutokem Bílé a Černé Ostravice v katastru obce Staré Hamry v nadmořské výšce 521m. Ústí zprava do Odry v Ostravě-Hrušově ve výšce 204 m.n.m. Povodí Ostravice o ploše 826,79 km je dílčím povodím hlavního povodí Odry.

Černá Ostravice pramení 0,8 km jihozápadně od Sulova v nadmořské výšce 850 m.n.m., tok je dlouhý 8,8 km, povodí má plochu 28,6 km. Ústí zprava do Bílé Ostravice.

Bílá Ostravice pramení severoseverovýchod od vrcholu Vysoké v nadmořské výšce 713 m.n.m., délka toku činí 9,85 km a její povodí zaujímá plochu 42,5 km.

Celé povodí Bílé a Černé Ostravice leží ve velmi vodné oblasti s velmi malou retenční schopností, silně rozkolísaným odtokem a vysokým koeficientem odtoku.

Řeka Ostravice protéká katastry obcí Staré Hamry, Ostravice, Frýdlant nad Ostravicí, Pržno, Baška, Staré Město, Frýdek – Místek. Tvoří hranici mezi Frýdkem a Místkem a dále mezi Frýdkem – Místkem a Sviadnovem, Žabní a Lískovcem u Frýdku – Místku, Paskovem a obcí Řepiště, Ostravou – Hrabovou a Vratimovem; (BOUČEK, A., kol. *Gebiocenologická*

mapa příbřežního pásma vodních toků ve správě Povodí Odry a.s. : Část Ostravice. Brno : Mendlova zemědělská a lesnická univerzita, 2000).

V katastru obce Ostravice je velmi pozoruhodná Přírodní památka Koryto řeky Ostravice, která je zajímavá nejen z geologického hlediska. Až po obec Ostravice protéká řeka typickou lesní krajinou Moravskoslezských Beskyd a povodí je v tomto úseku součástí Chráněné krajinné oblasti Beskydy.

V některých místech, kde řeka protéká v blízkosti zástavby (chatové, vesnické a městské), se nacházejí na mnoha místech černé skládky odpadů (relativně malé, ale zato v hojném počtu). Především šlo o rostlinný odpad ze zahrádek (ovoce, pokosená tráva, aj.), ale také stavební materiál (sut'), popel a jiný materiál, kterého se lidé potřebovali zbavit.

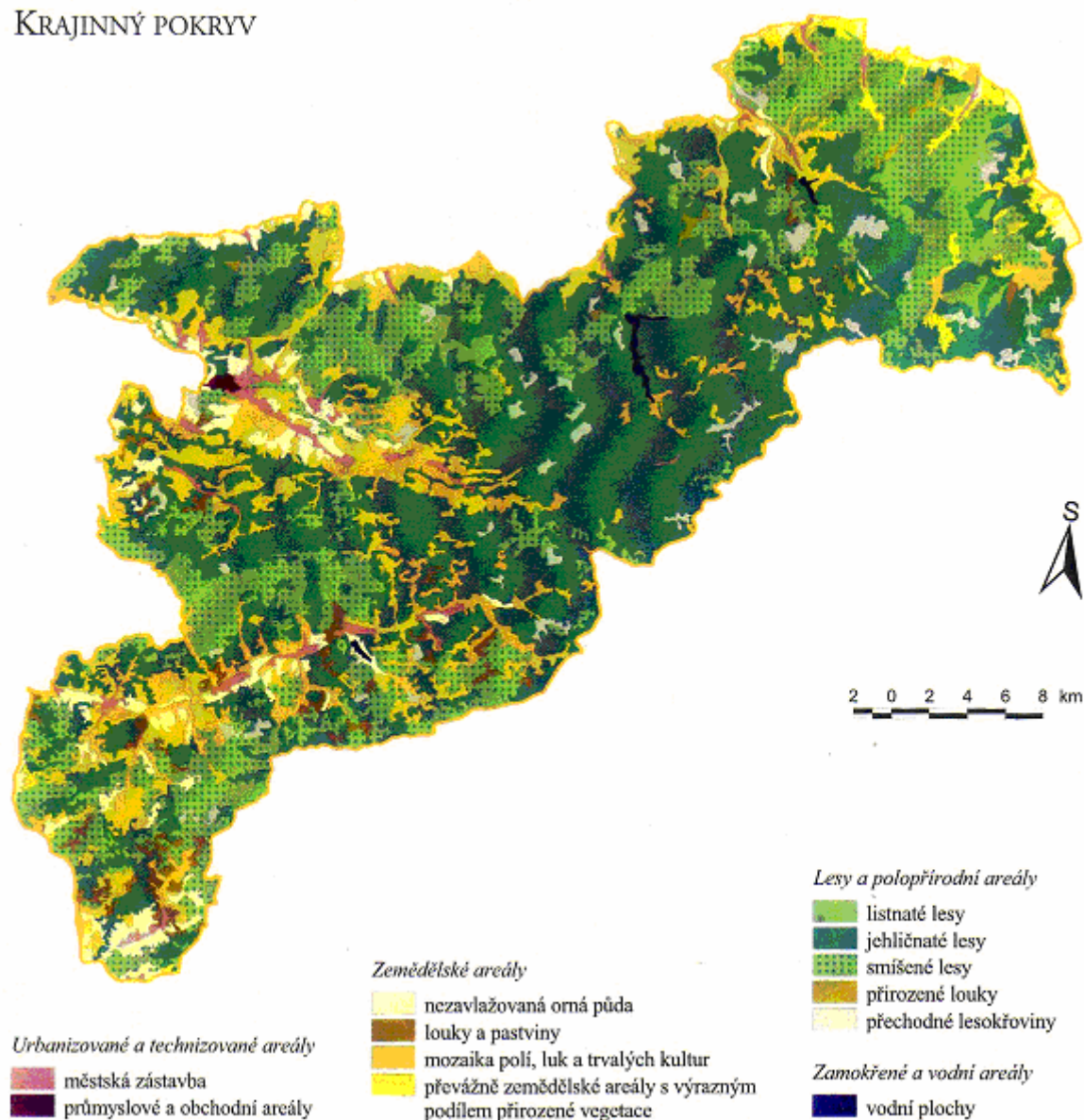
Významnými přítoky Ostravice jsou řeky Morávka (pravostranný), Olešná (levostranný), Lučina (pravostranný). Z menších toků jsou to například levostranné: Čeladenka, Frýdlantská Ondřejnice a pravostranné: Bašnice, Bystrý potok a další.

5.1. Stanoviště

5.1.1. Stanoviště : Ostravice - CHKO Beskydy 0 ř. km

Jako první mapovací staniště byl pramen řeky Ostravice a soutok dvou řek Černé a Bílé Ostravice. Okolí řeky Ostravice lemují hluboké lesy, okolní hory a krásná příroda. Stanoviště Ostravice spadá do CHKO Beskydy. Krajina je z části nedotknutelná a zachoval se přirozený charakter krajiny. Fragmenty přirozené vegetace se zachovaly, díky nepřístupu lidské činnosti. Potenciální přirozenou vegetaci území CHKO Beskydy tvoří převážně listnaté a smíšené lesy, v menší míře lesy jehličnaté. Poskytují útočiště pro širokou škálu živošichů.

KRAJINNÝ POKRYV

Obr.12.: Krajinný pokryv CHKO Beskydy, (Ostravsko : Chráněná území ČR a Agentura ochrany přírody a krajiny. 2004. vyd. Ostrava : Eko centrum Brno , 2004.)

Ve vyšších a středních polohách území tvoří klimaxovou vegetaci na minerálně bohatších horninách společenstva květnatých bučin podsvazu *Eu-Fagenion*. Nejrozšířenější je bučina s kyčelníci devítilistou (*Dentario Enneaphylli-Fagetum*). V současnosti tedy na území CHKO Beskydy plošně převažuje les nad vegetací nelesní.

Foto č.1.: Pohled na koryto řeky Ostravice, (foto J. Hurníková, 2008)

Horní tok řeky Ostravice je přírodní, není regulovaný. Šířka řeky se postupně rozšiřuje směrem k soutoku Bílé a Černé Ostravici. Dno je charakteristické štěrkopísky a balvany. V

horním toku je řeka křišťálově čistá. Řeka Ostravice je známá pstruhovým pásmem. V okolí soutoku řek Bílé a Černé Ostravice se kvalita čistoty snižuje z důvodu rostoucí silniční dopravy. Směrem k druhému stanovišti řeka meandruje, jsou zde peřeje.

Bylinné patro tvoří např. : kyčelnice žlaznaté (*Dentaria glandulosa*) i žindava evropská (*Sanicula europae*), kaprad' osténkatá (*Dryopteris carthusiana*), šalvěj lepkavá (*Salvia glutinosa*), rozrazil horský (*Veronica montana*) a další viz. (**Tabulka č.17.**).

Tabulka č.17. : seznam cévnatých rostlin

stanoviště	Ostra vice	Frýdla nt	Pržno	Baška	F-M	Pasko v	Doba květu	poznámka
Bažanka vytrvalá - <i>Mercurialis perennis</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Bika hajní – <i>Luzula luzuloides</i>			√	√	√		123456789 101112	
Bika chlupatá - <i>Luzula pilosa</i>	√	√	√		√	√	123456789 101112	
Bika ladní - <i>Luzula campestris</i>					√	√	123456789 101112	
Bodlák kadeřavý – <i>Carduus crispus</i>	√	√	√	√			123456789 101112	
Bolševník	√		√	√	√	√	123456789	Invazní druh

75

Krablice lesní- <i>Chlorophyllum</i> <i>hirsutum</i>	✓	✓	✓		✓	✓	123456789 101112	
Krablice Klinopád obecný zapachná- <i>Clinopodium</i> <i>Chlorophyllum</i> <i>vulgare</i> <i>aromaticum</i>	✓	✓	✓		✓	✓	123456789 101112	
Kokorík Krtičník hlíznatý- mnohokvětý- <i>Scrophularia</i> <i>Polygonatum</i> <i>nodosum</i> <i>multiflorum</i>	✓	✓	✓	✓	✓		123456789 101112	
Křehkýs vodní- Kokorík <i>Myosoton</i> přeslenitý - <i>aquaticum</i> <i>Polygonatum</i>		✓	✓	✓	✓		123456789 101112	
Křídlatka <i>verticillatum</i>		✓	✓	✓	✓	✓	123456789 101112	invazní druh
Japonská Kokoska pastuší <i>Reynoutra</i> tobolka - <i>japonica</i> <i>Capsella bursa-</i> <i>pastoris</i>			✓	✓	✓		123456789 101112	expanzivní
Křivatec žlutý- <i>Gagea lutea</i>			✓	✓	✓	✓	123456789 101112	
Komonoce Kuklík městský- lékarská <i>Geum urbanum</i> <i>Melilotus</i> <i>Kyčelnice</i> <i>officinalis</i>	✓	✓					123456789 101112	
čibulkonosná - Konvalinka <i>Dentaria</i> yonna- <i>pulbifera</i> <i>Convallaria</i>				✓	✓	✓	123456789 101112	
Lipnice hajní- <i>majalis</i> <i>Poa nemoralis</i>			✓	✓	✓	✓	123456789 101112	
Kopretina bílá - Lipnice obecná- <i>Chrysanthemum</i> <i>Poa trivialis</i> <i>leucanthemum</i>			✓	✓	✓	✓	123456789 101112	
Lnice květel-			✓	✓	✓	✓	123456789 101112	
Kopřiva dvoudomá - <i>Urtica dioica</i>	✓	✓	✓	✓	✓	✓	123456789 101112	běžný druh expanzní
Kopytník evropský - <i>Linaria vulgaris</i> <i>Asarum</i> <i>europaeum</i>			✓	✓	✓		123456789 101112	
Locika zední- Kosatce žluté- <i>Mycelis muralis</i> <i>Iris pseudacorus</i>	✓	✓	✓	✓	✓	✓	123456789 101112	
Lopuch větší - Kostřava lesní- <i>Arctium lappa</i> <i>Festuca altissima</i>		✓	✓	✓		✓	123456789 101112	
Materka Kostřava trojžilná- ružnolistá - <i>Moehringia</i> <i>Festuca</i> <i>trinervia</i> <i>heterophylla</i>	✓	✓	✓	✓	✓	✓	123456789 101112	
Mokřys Kostřava střídavolistý- obrovská - <i>Chrysosplenium</i> <i>Festuca gigantea</i> <i>alternifolium</i>		✓	✓	✓	✓		123456789 101112	

Merlík bílý - <i>Chenopodium album</i>		√	√	√			123456789 101112	
Metlice křivolaká- <i>Deschampsia flexuosa</i>	√	√					123456789 101112	
Metlice trsnatá- <i>Deschampsia caespitosa</i>		√	√	√			123456789 101112	
Mochna husí - <i>Potentilla anserina</i>	√	√	√		√	√	123456789 101112	
Mochna nátržník- <i>Potentilla erecta</i>		√		√	√	√	123456789 101112	
Netykavka malokvětá- <i>Impatiens parviflora</i>		√	√	√		√	123456789 101112	Invazní druh
Netykavka nedůtklivá- <i>Impatiens Noli-Tangere</i>	√	√	√				123456789 101112	Invazní druh
Netýkavka žlaznatá- <i>Impatiens Glandulifera</i>	√	√		√			123456789 101112	Invazní druh
Ocun jeseň- <i>Colchicum autumnale</i>	√		√	√			123456789 101112	
Opletník plotní- <i>Calystegia sepium</i>		√	√	√			123456789 101112	
Orsej jarní- <i>Ficaria verna</i>	√	√	√	√			123456789 101112	
Ostružiník ježiník- <i>Rubus caesius</i>	√	√		√		√	123456789 101112	
Ostřice třeslicovitá - <i>Carex brizoides</i>	√	√	√		√		123456789 101112	
Ostřice bledavá - <i>Carex pallescens</i>					√	√	123456789 101112	
Ostřice lesní- <i>Carex sylvatica</i>		√	√		√		123456789 101112	
Ostřice prstnatá- <i>Carex digitata</i>		√			√	√	123456789 101112	
Ostřice řidkovlasá- <i>Carex</i>		√		√	√		123456789 101112	

<i>remota</i>								
Ostřice chlupatá- <i>Carex pilosa</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Ostřice horská- <i>Carex montana</i>	√	√	√				123456789 101112	
Ostřice ostrá <i>Carex acutiformis</i>				√	√	√	123456789 101112	
Ovsík vyvýšený - <i>Arrhenatherum elatus</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Papratka samičí- <i>Athyrium filix- femina</i>	√	√					123456789 101112	
Pastinák setý- <i>Pastinaca sativa</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Pcháč zelinný- <i>Cirsium oleraceum</i>	√	√	√				123456789 101112	
Pcháč rolní- <i>Cirsium arvense</i>		√	√	√			123456789 101112	
Pižmovka mošusová - <i>Adoxa moschatellina</i>	√	√					123456789 101112	
Pitulník žlutý - <i>Galeobdolon luteum</i>	√	√	√				123456789 101112	
Plícník lékařský - <i>Pulmonaria officinalis</i>		√	√				123456789 101112	
Podbělice alpská - <i>Homogyne alpina</i>	√						123456789 101112	
Popenec břečtanovity- <i>Glechoma hederacea</i>			√	√		√	123456789 101112	expanzní
Prvosenka vyšší - <i>Primula elatior</i>				√	√		123456789 101112	
Přiskyřník plazivý – <i>Ranunculus repens</i>	√	√		√	√		123456789 101112	
Přiskyřník kosmatý – <i>Ranunculus lanuginosus</i>				√	√		123456789 101112	
Přeslička lesní-	√	√					123456789	

<i>Syzizetum okrouhlolistý-</i>	✓	✓					103456789 101112	
<i>Pstioček dobulský- Maianthemum</i>	✓	✓	✓				123456789 101112	
<i>Syzizetum Pšenička- Syzizetum</i>		✓	✓		✓	✓	123456789	expanzní
<i>Pšenička- Syzizetum</i>			✓	✓		✓	103456789	
<i>Syzizetum Mallium Mallium</i>	✓	✓	✓	✓			103456789 101112	
<i>Stěže Celkova- Stěže</i>			✓	✓	✓	✓	123456789 101112	
<i>Stěže Stellaria Stellaria</i>		✓	✓	✓	✓	✓	123456789 101112	
<i>Škarda- Rdečino- Škarda</i>		✓	✓	✓	✓	✓	123456789	
<i>Škarda- Rdečino- Škarda</i>		✓	✓	✓	✓	✓	103456789	
<i>Škarda- Rdečino- Škarda</i>				✓	✓	✓	103456789 101112	
<i>Škarda- Rdečino- Škarda</i>		✓	✓	✓	✓	✓	123456789 101112	
<i>Škarda- Rdečino- Škarda</i>			✓	✓	✓		123456789 101112	
<i>Škarda- Rdečino- Škarda</i>		✓	✓	✓			123456789 101112	
<i>Škarda- Rdečino- Škarda</i>					✓	✓	123456789	expanzní
<i>Škarda- Rdečino- Škarda</i>	✓	✓					103456789 101112	
<i>Škarda- Rdečino- Škarda</i>	✓		✓	✓	✓	✓	123456789 101112	
<i>Škarda- Rdečino- Škarda</i>	✓	✓		✓	✓	✓	123456789 101112	
<i>Škarda- Rdečino- Škarda</i>		✓		✓	✓	✓	123456789 101112	
<i>Škarda- Rdečino- Škarda</i>		✓	✓	✓	✓		123456789 101112	
<i>Škarda- Rdečino- Škarda</i>			✓	✓		✓	103456789	
<i>Škarda- Rdečino- Škarda</i>		✓	✓	✓			103456789	
<i>Škarda- Rdečino- Škarda</i>				✓			103456789	
<i>Škarda- Rdečino- Škarda</i>		✓	✓	✓			103456789	
<i>Škarda- Rdečino- Škarda</i>			✓	✓			103456789	
<i>Škarda- Rdečino- Škarda</i>				✓	✓		103456789	
<i>Škarda- Rdečino- Škarda</i>					✓	✓	103456789 101112	
<i>Škarda- Rdečino- Škarda</i>			✓	✓	✓		123456789 101112	
<i>Škarda- Rdečino- Škarda</i>	✓	✓	✓				123456789	
<i>Škarda- Rdečino- Škarda</i>							101112	

Violka lesní- <i>Viola reichenbachiana</i>	✓	✓	✓		✓	✓	123456789 101112	
Violka Riviona- <i>viola riviniana</i>	✓	✓	✓				123456789 101112	
Vlčí mák - <i>Papaver rhoeas</i>		✓	✓	✓	✓	✓	123456789 101112	
Vrani oko čtyrslité - <i>Paris quadrifolia</i>	✓	✓					123456789 101112	
Vrbina hajní- <i>Lysimachia nemorum</i>		✓	✓		✓	✓	123456789 101112	
Vrbina obecná- <i>Lysimachia vulgaris</i>		✓		✓		✓	123456789 101112	
Vrbina penízkovitá- <i>Lysimachia nummularia</i>			✓	✓		✓	123456789 101112	
Vrbovka horská - <i>Epilobium montanum</i>	✓	✓					123456789 101112	
Zlatobýl obrovský- <i>Solidago gigantea</i>		✓	✓	✓		✓	123456789 101112	Invazní
Zvonek broskvolistý- <i>Campanula persicifolia</i>		✓					123456789 101112	
Zvonek kopřivolistý- <i>Campanula trachelium</i>		✓	✓		✓		123456789 101112	
Zvonek řepovitý- <i>Campanula rapunculoides</i>	✓		✓	✓	✓		123456789 101112	
Žindava evropská - <i>Sanicula europaea</i>			✓		✓	✓	123456789 101112	

Foto č.3.: Významná dominanta CHKO Beskydy Vodní dílo Šance, (foto J. Hurníková, 2008)

Hodnocení výskytu vzácných a ohrožených druhů rostlin

Celé stanoviště je reaktivně bohaté na výskyt chráněných druhů rostlin viz.(mapy výskytu chráněných druhů rostlin **Mapa č.1- Mapa č.12.**). Na tomto stanovišti jsem pomocí klíčů determinovala výskyt těchto chráněných druhů rostlin (viz. **Tabulka č.18.:** seznam chráněných druhů rostlin na stanovišti č.1.), a zařadila jsem je do stupně ochrany: **Vyhlášky 395/1992 Sb., Černý a červený seznam;** (PROCHÁZKA F. [ed.] (2001): Černý a červený seznam cévnatých rostlin České republiky (stav v roce 2000) - Příroda, Praha, 18: 1-166, Směrnice rady 92/93/EHS NATURA 2000, CITES).

Tabulka č.18.: seznam chráněných druhů rostlin na stanovišti č.1

Název	Výskyt	Stupeň ochrany - podle Červený a černý seznam cévnatých rostlin ČR	Stupeň ochrany - podle CITES NATURA 2000	Stupeň ochrany - podle Vyhláška 395/1992 Sb.
Bodlák níčí – <i>Carduus nutans</i>	Ostravice	C4		
Hlavinka horská - <i>Traunsteinera globosa</i>	Ostravice	C2	CITES	SO
Hlistník hnízdák – <i>Neottia nidus-avis</i>	Ostravice	C4 (a)		
Chřpa horská – <i>Centaurea cyanus</i>	Ostravice	C2,C1		
Jelení jazyk celolistý - <i>Phyllitis scolopendrium</i>	Ostravice	C1		KO

Kaprad laločnatá - <i>Polystichum aculeatum</i>	Ostravice	C4 (a)		
Kociánek dvoudomý – <i>Antennaria dioica</i>	Ostravice	C2		
Kruštík bahenní – <i>Epipactis palustris</i>	Ostravice	C2		SO
Kruštík širolistý - <i>Epipactis helleborine</i>	Ostravice	C4(a) Moravskoslezském kraji silně ohrožen		
Kyčelnice devitilistá <i>Dentaria enneaphyllos</i>	Ostravice	C4		
Kyčelnice žlaznatá – <i>Dentaria glandulosa</i>	Ostravice	C3		
Mečík střečovitý - <i>Gladiolus imbricatus</i>	Ostravice	C2		SO
Medovník meduňvkolistý – <i>Melittismelis sophyllum</i>	Ostravice	C3		
Pětiprstka žežulník – <i>Gymnadenia conopsea</i>	Ostravice	C3	CITES	O
Prstanec Fuchsův- <i>Dactylorhiza fuchsii</i>	Ostravice	C3		O
Prstnatec bezový - <i>Dactylorhiza</i>	Ostravice	C2		SO

<i>sambucina</i>				
Prstnatec májový <i>Dactylorhiza</i> <i>majalis</i>	Ostravice	C3		O
Pryskyřník platanolistý <i>Ranunculus</i> <i>platanifolius</i>	Ostravice	C4		
Rozrazil horský <i>Veronica montana</i>	Ostravice	C4 (a)		
Skřípinka smáčknutá <i>Blysmus</i> <i>compressus</i>	Ostravice	C2		
Hořec tolitovitý – <i>Gentiana</i> <i>asclepiadea</i>	Ostravice	C4		O
Suchopýr širolistý - <i>Eriophorum</i> <i>latifolium</i>	Ostravice	C2		
Vemeníček zelený - <i>Coeloglossum</i> <i>virose</i>	Ostravice	C3		O
Vranec jedlový - <i>Huperzia selago</i>	Ostravice	C3		O
Vstavač mužský - <i>Orchis Masculula</i> L. <i>subsp. Signifera</i>	Ostravice	C3	CITES	O
Žebrovice různolistá - <i>Blechnum spirant</i>	Ostravice	C4 (a)		
Kamzičník rakouský – <i>Doronicum</i>	Ostravice	C4 (a)		O

<i>austriacum</i>				
Oměj pestrý - <i>Aconitum</i> <i>variegatum</i>	Ostravice	C3		O
Pérovník pštrosí - <i>Matteuccia</i> <i>struthiopteris</i>	Ostravice	C3		O

5.1.2. stanovištěm - Frýdlant nad Ostravicí 22,7 ř.km

Foto č.4.: Pohled na pravý břeh řeky Ostravici ve Frýdlantě nad Ostravicí, (foto J. Hurníková, 2008)

Druhé stanoviště navazuje na chráněnou krajinnou oblast CHKO Beskydy. Stanoviště leží v širokém údolí mezi masivem Lysé hory a Ondřejníku. Výskyt chráněných druhů už není tak početný jak na stanovišti Ostravice, viz. (mapy výskytu chráněných druhů rostlin **Mapa č. 13.** -**Mapa č.14.**). Koryto řeky Ostravice je širší než v horním úseku. Dno je převážně střerokopiskové až balvanité, hloubka cca 40 cm (roční období). Řeka lehce meandrovala, čistota byla výborná indikoval to výskyt pstruhů. Břehy lemují listnaté stromy a keře vrba košíkářka (*Salix viminalis*), olše lepkavá (*Alnus glutinosa*), bříza bělokorá (*Betula pendula*), jilm horský (*Ulmus glabra*).

V okolí je znát lidská činnost, zvýšená silniční doprava, chatařské zástavby a rekreační objekty, avšak krása okolní beskydské krajiny zůstává. Na stanovišti Frýdlant nad Ostravicí jsem determinovala tyto druhy rostlin, viz.(**Tabulka č.19.:** seznam cévnatých rostlin).

Tabulka č.19. : seznam cévnatých rostlin

stanoviště	Ostravice	Frýdlant	Pržno	Baška	F-M	Pasko v	Doba květu	poznámka
Bažanka vytrvalá			√	√	√	√	123456789	

- <i>Mercurialis perennis</i>							101112	
Bika hajní – <i>Luzula luzuloides</i>			√	√	√		123456789 101112	
Bika chlupatá - <i>Luzula pilosa</i>	√	√	√		√	√	123456789 101112	
Bika ladní - <i>Luzula campestris</i>					√	√	123456789 101112	
Bodlák kadeřavý – <i>Carduus crispus</i>	√	√	√	√			123456789 101112	
Bolševník velkolepý – <i>Heracleum mantegazzianum</i>	√		√	√	√	√	123456789 101112	Invazní druh
Borůvka černá- <i>Vaccinium myrtillus</i>	√				√	√	123456789 101112	
Bršlice kozí noha - <i>Aegopodium podagraria</i>		√	√	√	√		123456789 101112	
Brusnice Borůvka - <i>Vaccinium myrtillus</i>	√	√	√	√			123456789 101112	
Bukovník kaprad'ovitý – <i>Gymnocarpium dryopteris</i>	√						123456789 101112	
Čarovník alpský - <i>Circaea alpina</i>	√	√	√		√		123456789 101112	
Čarovník pařížský - <i>Circaea lutetiana</i>	√	√	√		√		123456789 101112	
Černýš hajní - <i>Melampyrum nemorosum</i>	√	√	√		√		123456789 101112	
Černýš luční - <i>Melampyrum pratense</i>					√	√	123456789 101112	
Čistec lesní- <i>Stachys sylvatica</i>	√	√	√	√	√		123456789 101112	
Devětsil bílý - <i>Petasites albus</i>	√	√	√				123456789 101112	
Divizna černá - <i>Verbascum</i>			√	√	√		123456789 101112	

<i>nigrum</i>								
Dýmnivka dutá - <i>Corydalis cava</i>	√	√	√		√		123456789 101112	
Hasivka orličí - <i>Pteridium aquilinum</i>	√						123456789 101112	
Hluchavka pitulník- <i>Lamium galeobdolon</i>		√	√		√		123456789 101112	
Hluchavka skrvnitá - <i>Lamium maculatum</i>	√	√	√		√		123456789 101112	Hojný druh
Hrachor černý - <i>Lathyrus niger</i>	√		√	√	√		123456789 101112	
Hrachor jarní- <i>Lathyrus vernus</i>				√	√	√	123456789 101112	
Chmel otáčivý – <i>Humulus lupulus</i>			√		√	√	123456789 101112	
Chrastice rákosovitá - <i>Baldingera arundinacea</i>		√	√				123456789 101112	
Jahodník obecný - <i>Fragaria vesca</i>		√	√	√	√		123456789 101112	
Jahodník truskavec- <i>Fragaria moschata</i>	√	√	√	√			123456789 101112	
Jestřábník savojský- <i>Hieracium sabaudum</i> -		√	√	√	√	√	123456789 101112	Častý druh
Jestřábník Lachenalův - <i>Hieracium lachenalii</i>	√			√	√	√	123456789 101112	
Jetel rolní - <i>Trifolium arvense</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Jetel ladní - <i>Trifolium campestre</i>			√	√	√		123456789 101112	
Jetel plazivý - <i>Trifolium repens</i>	√	√		√		√	123456789 101112	
Jitrocel kopinatý- <i>Plantago lanceolata</i>		√		√	√	√	123456789 101112	
Jitrocel větší – <i>Plantago major</i>	√		√	√	√	√	123456789 101112	Hojný druh
Kakost luční-		√		√	√		123456789	Hojný druh

Kosatce žlutý- Pristis <i>Pseudacorus</i>	√	√	√		√		103456789 101112	
Kostřava lesní-		√	√			√	123456789	
Kostrost siltiditý	√	√	√			√	103456789	
Kostřava rozhořelá <i>rostrata</i>				√	√	√	103456789 101112	
Kapradi osténkatá h <i>Dryopteris</i>	√	√					123456789 101112	
Kostřava <i>ana</i>		√	√		√		123456789	
Klaprusk samec- Destrote <i>gigantea</i>	√						103456789 101112	
Krablice		√	√		√	√	123456789	
Kudrplák lesní- Chaleri <i>phyllum</i> hirsutum	√	√	√		√		103456789 101112	
Krablice		√	√		√	√	123456789	
zápašná - Klinopad obecný Chaleri <i>phyllum</i> - Clinopodium aromaticum	√	√					101112 123456789 101112	
Křténík hliznatý- Kokorík Scrophularia mnohokvětý- nodosa Polygonatum	√	√	√	√	√		123456789 101112 101112	
Křeník vodní- multiflorum		√	√				123456789 101112	
Myosoton Kokorík aquaticum preslensis		√	√	√	√		123456789 101112	
Křídlatka Polygonatum japonská - verticillatum Reynoutria		√	√	√	√	√	123456789 101112	Invazní druh
Kokoska pastuší japonská			√	√	√	√	123456789 101112	
Křivatec žlutý- Capsella <i>bursa-</i> Gagea <i>lutea</i> pastoris			√	√	√		123456789 101112	Expanzivní
Kuklík městský- Komonic Geum <i>urbanum</i> lékarská			√	√	√	√	123456789 101112	
Kýčelnice Melilotus cihojkonosná - officinalis Dentaria	√	√					123456789 101112	
Konvalinka bulbifera yonná				√	√	√	123456789 101112	
Lipnice hajní- Convallaria Poa <i>nemoralis</i> major			√	√	√	√	123456789 101112	
Lipnice obecná- Kopretina bílá - Poa <i>trivialis</i> Chrysanthemum			√	√	√	√	123456789 101112	
Linie květ- leucanthemus Linaria <i>vulgaris</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Kopriva Ločika zední - dyoudomá - Mycelis <i>muralis</i> Ornithoglossum	√	√	√	√	√	√	123456789 101112	Běžný druh expanzní
Kopužník Arctium <i>lappa</i> evropský		√	√	√	√		123456789 101112	
Materka Asarum trojžilná Moehringia	√	√	√				123456789 101112	

<i>trinervia</i>								
Mokřýš střídavolistý- <i>Chrysosplenium</i> <i>alternifolium</i>		√	√	√			123456789 101112	
Merlík bílý - <i>Chenopodium</i> <i>album</i>		√	√	√			123456789 101112	
Metlice křivolaká- <i>Deschampsia</i> <i>flexuosa</i>	√	√					123456789 101112	
Metlice trsnatá- <i>Deschampsia</i> <i>caespitosa</i>		√	√	√			123456789 101112	
Mochna husí - <i>Potentilla</i> <i>anserina</i>	√	√	√		√	√	123456789 101112	
Mochna nátržník- <i>Potentilla erecta</i>		√		√	√	√	123456789 101112	
Netykavka malokvětá- <i>Impatiens</i> <i>parviflora</i>		√	√	√		√	123456789 101112	Invazní druh
Netykavka nedůtklivá- <i>Impatiens Noli-</i> <i>Tangere</i>	√	√	√				123456789 101112	Invazní druh
Netýkavka žlaznatá- <i>Impatiens</i> <i>Glandulifera</i>	√	√		√			123456789 101112	Invazní druh
Ocun jesení- <i>Colchicum</i> <i>autumnale</i>	√		√	√			123456789 101112	
Opletník plotní- <i>Calystegia</i> <i>sepium</i>		√	√	√			123456789 101112	
Orsej jarní- <i>Ficaria verna</i>	√	√	√	√			123456789 101112	
Ostružiník ježiník- <i>Rubus</i> <i>caesius</i>	√	√		√		√	123456789 101112	
Ostřice třeslicovitá - <i>Carex brizoides</i>	√	√	√		√		123456789 101112	
Ostřice bledavá - <i>Carex pallescens</i>					√	√	123456789 101112	
Ostřice lesní-		√	√		√		123456789	

89

Stročka níční Mediterranická Medicago			√	√	√		123456789 101112	
Stročka lesní- Stachys	√	√	√				123456789	
Stročka lesní- Stachys	√	√	√		√	√	103456789 101112	
Stročka lesní- Stachys	√	√					123456789	
Stročka lesní- Stachys	√	√	√				103456789 101112	
Stročka lesní- Stachys		√	√	√	√	√	123456789 101112	
Stročka lesní- Stachys	√	√	√		√	√	123456789 101112	expanzní
Stročka lesní- Stachys	√	√	√	√			123456789	
Stročka lesní- Stachys		√	√		√	√	103456789	
Stročka lesní- Stachys				√	√	√	103456789 101112	
Stročka lesní- Stachys		√		√		√	123456789	
Stročka lesní- Stachys			√		√	√	103456789 101112	
Stročka lesní- Stachys		√	√	√	√	√	123456789 101112	
Stročka lesní- Stachys				√	√	√	103456789 101112	
Stročka lesní- Stachys				√	√	√	123456789 101112	
Stročka lesní- Stachys	√	√	√	√	√	√	123456789 101112	
Stročka lesní- Stachys			√	√	√		123456789	
Stročka lesní- Stachys		√	√	√		√	103456789 101112	Invazní
Stročka lesní- Stachys					√	√	123456789	expanzní
Stročka lesní- Stachys		√					103456789 101112	
Stročka lesní- Stachys				√	√	√	123456789	
Stročka lesní- Stachys		√	√		√		103456789 101112	
Stročka lesní- Stachys	√	√		√	√		123456789 101112	
Stročka lesní- Stachys	√		√	√	√		123456789	
Stročka lesní- Stachys			√		√	√	103456789 101112	
Stročka lesní- Stachys		√		√		√	123456789 101112	
Stročka lesní- Stachys			√		√	√	123456789 101112	
Stročka lesní- Stachys		√		√		√	123456789	
Stročka lesní- Stachys							101112	
Stročka lesní- Stachys			√			√	123456789 101112	
Stročka lesní- Stachys					√	√	123456789 101112	

Hodnocení výskytu vzácných a ohrožených druhů rostlin

Chráněné druhy rostlin jsem determinovala pomocí klíčů a zařadila je do stupně ochrany viz.(**Tabulka č.20**), podle **Výhlášky 395/1992 Sb., Černý a červený seznam cévnatých rostlin**, (PROCHÁZKA F. [ed.] (2001): Černý a červený seznam cévnatých rostlin České republiky (stav v roce 2000) - Příroda, Praha, 18: 1-166, Směrnice rady 92/93/EHS NATURA 2000, CITES), a jejich výskyt jsem zakreslila do map, viz. (mapy výskytu chráněných druhů rostlin **Mapa č.13, Mapa č.14**).

Tabulka č. 20.: chráněné druhy rostlin na stanovišti č 2 – Frýdlant nad Ostravicí

Název	Výskyt	Stupeň ochrany - podle Červený a černý seznam cévnatých rostlin ČR	Stupeň ochrany - podle CITES NATURA 2000	Stupeň ochrany - podle Vyhláška 395/1992 Sb.
Bodlák níčí – <i>Carduus nutans</i>	Frýdlant	C4		
Oměj pestrý - <i>Aconitum variegatum</i>	Frýdlant	C3		O
Kyčelnice devítilistá <i>Dentaria enneaphyllos</i>	Frýdlant	C4		
Kyčelnice žlaznatá – <i>Dentaria glandulosa</i>	Frýdlant	C3		
Pryskyřník platanolistý - <i>Ranunculus platanifolius</i>	Frýdlant	C4		

Rozrazil horský - <i>Veronica montana</i>	Frýdlant	C4 (a)		
--	----------	--------	--	--

Legenda / Mapa č.13, Mapa č.14

- Bodlák níčí - <i>Carduus nutans</i>	- Frýdlant	 -
- Kyčelnice devítilistá - <i>Dentaria enneaphyllos</i>	- Frýdlant	
- Kyčelnice žlaznatá - <i>Dentaria glandulosa</i>	- Frýdlant	
- Pryskyřník platanolistý - <i>Ranunculus platanifolius</i>	- Frýdlant	
- Rozrazil horský - <i>Veronica montana</i>	- Frýdlant	 -
- Oměj pestrý - <i>Aconitum variegatum</i>	- Frýdlant	

5.1.3. stanoviště obec Pržno 3,6 ř.km

Foto č.5.: *Reynoutria japonica* (foto J. Hurníková, 2008)

Při mapování třetího stanoviště se vyskytla místa, která byla špatně přístupna, zejména vlivem vysoké pokryvnosti invazních rostlin - křídlatkou japonskou (*Reynoutria japonica*), která lemuje oba břehy řeky Ostravice.

V okolí se vyskytují louky lemující lužní lesy, dále se vyskytují dubohabřiny a lipové doubravy (*Carpinion*), které byly na obou březích řeky Ostravice. Koryto řeky je částečně regulováno. Hloubka řeky je cca 80 cm, řeka meandrovala. I přes silný výskyt invazních druhů rostlin jsem determinovala tyto cévnaté rostliny. Nejčastěji vyskytující se druhy na tomto stanovišti viz. (**Tabulka č.21**).

Tabulka č.21.:seznam cévnatých rostlin

Stanoviště	Ostravice	Frýdlant	Pržno	Baška	F-M	Paskov	Doba květu	poznámka
Bažanka vytrvalá - <i>Mercurialis perennis</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Bika hajní – <i>Luzula luzuloides</i>			√	√	√		123456789 101112	
Bika chlupatá - <i>Luzula pilosa</i>	√	√	√		√	√	123456789 101112	
Bika ladní - <i>Luzula campestris</i>					√	√	123456789 101112	
Bodlák kadeřavý – <i>Carduus crispus</i>	√	√	√	√			123456789 101112	
Bolševník velkolepý – <i>Heracleum mantegazzianum</i>	√		√	√	√	√	123456789 101112	Invazní druh
Borůvka černá-	√				√	√	123456789	

<i>Vaccinium myrtillus</i>							101112	
Bršlice kozí noha - <i>Aegopodium podagraria</i>		√	√	√	√		123456789 101112	
Brusnice Borůvka - <i>Vaccinium myrtillus</i>	√	√	√	√			123456789 101112	
Bukovník kaprad'ovitý – <i>Gymnocarpium dryopteris</i>	√						123456789 101112	
Čarovník alpský - <i>Circaea alpina</i>	√	√	√		√		123456789 101112	
Čarovník pařížský - <i>Circaea lutetiana</i>	√	√	√		√		123456789 101112	
Černýš hajní - <i>Melampyrum nemorosum</i>	√	√	√		√		123456789 101112	
Černýš luční - <i>Melampyrum pratense</i>					√	√	123456789 101112	
Čistec lesní- <i>Stachys sylvatica</i>	√	√	√	√	√		123456789 101112	
Devětsil bílý - <i>Petasites albus</i>	√	√	√				123456789 101112	
Divizna černá - <i>Verbascum nigrum</i>			√	√	√		123456789 101112	
Dýmnivka dutá - <i>Corydalis cava</i>	√	√	√		√		123456789 101112	
Hasivka orličí - <i>Pteridium aquilinum</i>	√						123456789 101112	
Hluchavka pitulník- <i>Lamium galeobdolon</i>		√	√		√		123456789 101112	
Hluchavka skrvnitá - <i>Lamium maculatum</i>	√	√	√		√		123456789 101112	Hojný druh
Hrachor černý - <i>Lathyrus niger</i>	√		√	√	√		123456789 101112	
Hrachor jarní- <i>Lathyrus vernus</i>				√	√	√	123456789 101112	
Chmel otáčivý – <i>Humulus lupulus</i>			√		√	√	123456789 101112	
Chrastice		√	√				123456789	

rákosovitá - <i>Baldingera arundinacea</i>							101112	
Jahodník obecný - <i>Fragaria vesca</i>		√	√	√	√		123456789 101112	
Jahodník truskavec- <i>Fragaria moschata</i>	√	√	√	√			123456789 101112	
Jestřábník savojský- <i>Hieracium sabaudum</i> -		√	√	√	√	√	123456789 101112	Častý druh
Jestřábník Lachenalův - <i>Hieracium lachenalii</i>	√			√	√	√	123456789 101112	
Jetel rolní - <i>Trifolium arvense</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Jetel ladní - <i>Trifolium campestre</i>			√	√	√		123456789 101112	
Jetel plazivý - <i>Trifolium repens</i>	√	√		√		√	123456789 101112	
Jitrocel kopinatý- <i>Plantago lanceolata</i>		√		√	√	√	123456789 101112	
Jitrocel větší – <i>Plantago major</i>	√		√	√	√	√	123456789 101112	Hojný druh
Kakost luční- <i>Geranium pratense</i>		√		√	√		123456789 101112	Hojný druh
Kakost smrdutý - <i>Geranium robertianum</i>	√	√	√			√	123456789 101112	
Kapraď osténkatá - <i>Dryopteris carthusiana</i>	√	√					123456789 101112	
Kapraď samec- <i>Dryopteris filix- mas</i>	√						123456789 101112	
Kerblík lesní- <i>Anthriscus sylvestris</i>	√	√	√		√		123456789 101112	
Klinopád obecný - <i>Clinopodium vulgare</i>	√	√					123456789 101112	
Kokořík mnohokvětý-	√	√	√	√	√		123456789 101112	

Rohovník vodní - Mytilisflorum		√	√				123456789 101112	
Kopkař dům		√	√	√	√		123456789	
Křídlatý - Papoušek		√	√	√	√	√	103456789 101112	Invazní druh
Rýchnovitý								
Kopkařka pastuší			√	√	√	√	123456789	
Křídlatý žlutý - Gagel luteus			√	√	√		103456789 101112	Expanzivní
Křídlatý městský - Kemonideanum			√	√	√	√	123456789 103456789	
Křídlatý	√	√					103456789 101112	
Křídlatý				√	√	√	123456789	
Křídlatý hajní - Ponadhoral			√	√	√	√	103456789 101112	
Křídlatý obecná - Ropretina bílá -			√	√	√	√	123456789 103456789	
Chloupáček - Lancová			√	√	√	√	103456789 101112	
Kopkař vední - dyoudomá	√	√	√	√	√	√	123456789 101112	Běžný druh expanzní
Lopuch dleší -		√	√	√			123456789	
Kopkař lappa			√	√	√		103456789	
Kopkař trojžilná - Mochmugia europaeum	√	√	√				103456789 101112	
Kopkař žlutý - Stridavulagorus	√	√	√	√	√		123456789 101112	
Kopkař plešný - Festuca altissima		√	√			√	123456789 101112	
Kopkař bílý - Chenopodium Elymus		√	√	√	√	√	123456789 101112	
Kopkař	√	√					123456789	
Kopkař - Oxycarpia Festuca gigantea		√	√		√		103456789 101112	
Kopkař srnatá - Chenopodium Chenopodium		√	√	√	√	√	123456789 101112	
Miscanthus -	√	√	√		√	√	123456789	
Rohovník západní		√	√		√	√	103456789 101112	
Miscanthus - Poa pratensis		√		√	√	√	123456789 101112	
Kopkař hlízkatý - Scirpus maritimus	√	√	√	√		√	123456789 101112	Invazní druh

97

<i>montana</i>								
Rozrazil lékařský- <i>Veronica officinalis</i>		√	√				123456789 101112	
Řeřišnice luční- <i>Cardamine pratensis</i>		√	√	√			123456789 101112	
Samorostlík klasnatý - <i>Actaea spicata</i>	√	√					123456789 101112	
Sasanka hajní- <i>Anemone nemorosa</i>	√		√	√		√	123456789 101112	
Silenka dvoudomá – <i>Silene nutans</i>				√		√	123456789 101112	
Slez lesní- <i>Malva sylvestris</i>		√	√			√	123456789 101112	
Smetanka lékařská- <i>Taraxacum officinale</i>	√	√		√	√	√	123456789 101112	
Starček Fuschův- <i>Senecio ovatus</i>		√	√	√	√		123456789 101112	
Strdivka jednokvětá- <i>Melica uniflora</i>		√	√	√			123456789 101112	
Strdivka níčí <i>Melica nutans</i>			√	√	√		123456789 101112	
Svízel lesní- <i>Galium sylvaticum</i>	√	√	√				123456789 101112	
Svízel okrouhlolistý- <i>Galium rotundifolium</i>	√	√					123456789 101112	
Svízel přítula <i>Galium aparine</i>		√	√		√	√	123456789 101112	expanzní
Svízel vonný- <i>Galium odoratum</i>	√	√	√	√			123456789 101112	
Svlačec rolní - <i>Convolvulus arvensis</i>				√	√	√	123456789 101112	
Šalvěj lepkavá- <i>Salvia glutinosa</i>			√		√	√	123456789 101112	
Škarda bahenní- <i>Crepis paludosa</i>		√	√	√	√		123456789 101112	
Škarda dvouletá-				√	√	√	123456789	

<i>Crepis paludosa</i>							101112	
Šťavel kyselý- <i>Oxalis acitosella</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Třezalka tečkováná- <i>Hypericum perforatum</i>			√	√	√		123456789 101112	
Třtina chloupkatá- <i>Calamagrostis villosa</i>					√	√	123456789 101112	expanzní
Třtina rákosovitá- <i>Calamagrostis arundinacea</i>				√	√	√	123456789 101112	
Třtina křovištní - <i>Calamagrostis epigejos</i>	√	√		√	√		123456789 101112	
Tužebník jilmový- <i>Filipendula ulmaria</i>					√	√	123456789 101112	
Váleček lesní- <i>Brachypodium sylvaticum</i>		√		√		√	123456789 101112	
Vikev lesní- <i>Vicia sylvatica</i>			√			√	123456789 101112	
Vikev ptačí - <i>Vicia cracca</i>					√	√	123456789 101112	
Violka divotvorná- <i>Viola mirabilis</i>			√	√	√		123456789 101112	
Violka lesní- <i>Viola reichenbachiana</i>	√	√	√		√	√	123456789 101112	
Violka Riviona- <i>viola riviniana</i>	√	√	√				123456789 101112	
Vlčí mák - <i>Papaver rhoeas</i>		√	√	√	√	√	123456789 101112	
Vrani oko čtyrslité - <i>Paris quadrifolia</i>	√	√					123456789 101112	
Vrbina hajní- <i>Lysimachia nemorum</i>		√	√		√	√	123456789 101112	
Vrbina obecná- <i>Lysimachia vulgaris</i>		√		√		√	123456789 101112	
Vrbina penízkovitá- <i>Lysimachia</i>			√	√		√	123456789 101112	

nummularia								
Vrbovka horská - <i>Epilobium montanum</i>	√	√					123456789 101112	
Zlatobýl obrovský- <i>Solidago gigantea</i>		√	√	√		√	123456789 101112	Invazní
Zvonek broskvolistý- <i>Campanula persicifolia</i>		√					123456789 101112	
Zvonek kopřivolistý- <i>Campanula trachelium</i>		√	√		√		123456789 101112	
Zvonek řepovitý- <i>Campanula rapunculoides</i>	√		√	√	√		123456789 101112	
Žindava evropská - <i>Sanicula europaea</i>			√		√	√	123456789 101112	

5.1.4. stanoviště - Baška 3 ř.km

Foto č.6.: Smíšené lesy s liniovým porostem křídlatky japonské (foto J. Hurníková, 2008)

Obec Baška se nachází v pahorkatinné krajině podbeskydí, jen pár kilometrů od města Frýdek-Místek, na silnici směřující do Frýdlantu nad Ostravicí. V lužních lesích podél potoků, řek převažují střemchové jasaniny (*Pruno fraxinetum*), které jsou dodnes mnohé zamořeny invazními druhy – křídlatkou japonskou (*Reynoutria japonica*) a netykavkou malokvětou (*Impatiens parviflora*), dubohabřiny a lipové doubravy (*Carpinion*), lužní lesy (*Alnion incanae*), acidofilní bučiny a jedliny (*Luzulo –Fagion*).

V bylinném podrostu najdeme, stejně jako na následujícím stanovišti, např. pryskyřníka kosmatého (*Ranunculus lingua*), prvosenku vyšší (*Primula elatior*), dymnivku dutou (*Corydalis cava*), svízel přítula (*Galium aparine*), plicník lékařský (*Pulmonaria officinalis*), válečku lesní (*Brachypodium sylvaticum*), škarda bahení (*Crepis paludosa*), přeslička lesní (*Equisetum sylvaticum*), v nivách větších řek se dosud zachovala společenstva šterkových

náplavů (*Calamagrostietum pseudiphragmisticis*), velmi vzácně zde nalezneme i zbytky slatinišť.

Baška je stanovitě blížíci se už k více osídlené a průmyslové oblasti. Vegetace je ovlivněna antropogenní činnosti s blízkého města Frýdek-Místek (stanoviště č.5). Nejčastěji se vyskytující druhy rostlin na stanovišti, viz.(**Tabulka č.22.:**seznam cévnatých rostlin).

Tabulka č.22.: seznam cévnatých rostlin

Bukovník stanoviště kapradovitý – <i>Gymnocarpium</i>	✓ Ostrav ice	Frýdla nt	Pržno	Baška	F-M	Pask ov	123456789 101112 Doba květu	poznámka
Bažanka <i>Urtica</i> výtrvalá -			✓	✓	✓	✓	123456789 101112	
Čarovník alpský <i>Mercurialis perennis</i>	✓	✓	✓		✓		123456789 101112	
Bika hajní – Čarovník <i>Urtica alpina</i>	✓	✓	✓	✓	✓		123456789 101112	
Bika chlupatá - Černýs hajní - <i>Urtica pilosa</i>	✓	✓	✓		✓	✓	123456789 101112	
Bika ladní - <i>Urtica</i>					✓	✓	123456789 101112	
Černýs luční - <i>Urtica</i>					✓	✓	123456789 101112	
Bodlák kadeřavý <i>Carduus</i>	✓	✓	✓	✓			123456789 101112	
Čistec lesní - <i>Stachys</i>	✓	✓	✓	✓	✓		123456789 101112	
Devětsil bílý - Bolševník <i>Pedicularis</i>	✓	✓	✓	✓	✓	✓	123456789 101112	Invazní druh
Divizna černá - <i>Verbascum</i>			✓	✓	✓		123456789 101112	
Borůvka černá - Dymnivka dutá - <i>Vaccinium</i>	✓	✓	✓		✓	✓	123456789 101112	
Bršlice kozi noha - <i>Pteridium</i>	✓	✓	✓	✓	✓		123456789 101112	
Hlučavka <i>Podagracea</i>		✓	✓		✓		123456789 101112	
Brusnice Borůvka <i>Lamium</i>	✓	✓	✓	✓			123456789 101112	
Hlučavka <i>Myrtillus</i>	✓	✓	✓		✓		123456789 101112	Hojný druh

<i>Lamium maculatum</i>								
Hrachor černý - <i>Lathyrus niger</i>	√		√	√	√		123456789 101112	
Hrachor jarní- <i>Lathyrus vernus</i>				√	√	√	123456789 101112	
Chmel otáčivý – <i>Humulus lupulus</i>			√		√	√	123456789 101112	
Chrastice rákosovitá - <i>Balclutha arundinacea</i>		√	√				123456789 101112	
Jahodník obecný - <i>Fragaria vesca</i>		√	√	√	√		123456789 101112	
Jahodník truskavec- <i>Fragaria moschata</i>	√	√	√	√			123456789 101112	
Jestřábek savojský- <i>Hieracium sabaudum</i> -		√	√	√	√	√	123456789 101112	Častý druh
Jestřábek Lachenalův - <i>Hieracium lachenalii</i>	√			√	√	√	123456789 101112	
Jetel rolní - <i>Trifolium arvense</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Jetel ladní - <i>Trifolium campestre</i>			√	√	√		123456789 101112	
Jetel plazivý - <i>Trifolium repens</i>	√	√		√		√	123456789 101112	
Jitrocel kopinatý- <i>Plantago lanceolata</i>		√		√	√	√	123456789 101112	
Jitrocel větší – <i>Plantago major</i>	√		√	√	√	√	123456789 101112	Hojný druh
Kakost luční- <i>Geranium pratense</i>		√		√	√		123456789 101112	Hojný druh
Kakost smrdutý - <i>Geranium robertianum</i>	√	√	√			√	123456789 101112	
Kaprad osténkatá - <i>Dryopteris</i>	√	√					123456789 101112	

<i>carthusiana</i>								
Kaprad' samec- <i>Dryopteris filix-</i> <i>mas</i>	√						123456789 101112	
Kerblík lesní- <i>Anthriscus</i> <i>sylvestris</i>	√	√	√		√		123456789 101112	
Klinopád obecný - <i>Clinopodium</i> <i>vulgare</i>	√	√					123456789 101112	
Kokořík mnohokvětý- <i>Polygonatum</i> <i>multiflorum</i>	√	√	√	√	√		123456789 101112	
Kokořík přeslenitý - <i>Polygonatum</i> <i>verticillatum</i>		√	√	√	√		123456789 101112	
Kokoška pastuší tobolka - <i>Capsella bursa-</i> <i>pastoris</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Komonice lékařská - <i>Melilotus</i> <i>officinalis</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Konvalinka vonná- <i>Convallaria</i> <i>majalis</i>				√	√	√	123456789 101112	
Kopretina bílá - <i>Chrysanthemum</i> <i>leucanthemum</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Kopřiva dvoudomá – <i>Urtica dioica</i>	√	√	√	√	√	√	123456789 101112	Běžný druh expanzní
Kopytník evropský - <i>Asarum</i> <i>europaeum</i>			√	√	√		123456789 101112	
Kosatec žlutý- <i>Iris pseudacorus</i>	√	√	√		√		123456789 101112	
Kostřava lesní- <i>Festuca altissima</i>		√	√			√	123456789 101112	
Kostřava různoletá - <i>Festuca</i> <i>heterophylla</i>				√	√	√	123456789 101112	
Kostřava obrovská -		√	√		√		123456789 101112	

<i>Festuca gigantea</i>								
Krabilice chlupatá - <i>Chaerophyllum hirsutum</i>		√	√		√	√	123456789 101112	
Krabilice zápašná- <i>Chaerophyllum aromaticum</i>		√	√		√	√	123456789 101112	
Krtičník hlíznatý- <i>Scrophularia nodosa</i>	√	√	√				123456789 101112	
Křehkýš vodní- <i>Myosoton aquaticum</i>		√	√				123456789 101112	
Křídlatka japonská - <i>Reynoutra japonica</i>		√	√	√	√	√	123456789 101112	Invazní druh
Křivatec žlutý- <i>Gagea lutea</i>			√	√	√		123456789 101112	Expanzivní
Kuklík městský- <i>Geum urbanum</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Lipnice hajní- <i>Poa nemoralis</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Lipnice obecná- <i>Poa trivialis</i>				√	√	√	123456789 101112	
Lnice květel- <i>Linaria vulgaris</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Locika zední - <i>Mycelis muralis</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Lopuch větší - <i>Arctium lappa</i>		√	√	√			123456789 101112	
Mateřka trojžilná- <i>Moehringia trinervia</i>	√	√	√				123456789 101112	
Mokrýš střídavolistý- <i>Chrysosplenium alternifolium</i>		√	√	√			123456789 101112	
Merlík bílý - <i>Chenopodium album</i>		√	√	√			123456789 101112	
Metlice křivolaká- <i>Deschampsia flexuosa</i>	√	√					123456789 101112	
Metlice trsnatá-		√	√	√			123456789	

Ovčák <i>Opýščený</i> <i>edaphneasterum</i>			✓	✓	✓	✓	103456789 101112	
Močňa husí -	✓	✓	✓		✓	✓	123456789	
Papratka samičí- <i>Anhyrium filix-</i>	✓	✓					103456789 101112	
Močňa		✓		✓	✓	✓	123456789	
Rástlník -setý- <i>Potentilla erecta</i>			✓	✓	✓	✓	103456789 101112	
Nečisták velkolistý- malokvětá- <i>blepatensis</i>	✓	✓	✓	✓		✓	123456789 101112	Invazní druh
Panák rotní-		✓	✓	✓			123456789	
Notýkavka <i>avense</i>	✓	✓	✓				103456789	Invazní druh
Režimník <i>ka-</i> <i>inosaena</i> Noli- <i>Adogare</i>	✓	✓					103456789 101112	
Notýkavka <i>klina</i>	✓	✓		✓			123456789	Invazní druh
Plachý žlutý - <i>Gnaphalium</i> <i>glendulifera</i>	✓	✓	✓				103456789 101112	
Plác <i>ekadský</i> <i>Galbanum</i> <i>officinale</i>	✓	✓	✓	✓			123456789 101112	
Podělník <i>podpská</i> <i>Chylontegine</i> <i>sépium</i>	✓	✓	✓	✓			123456789 101112	
Posenka <i>ni-</i> <i>Brečtanová</i>	✓	✓	✓	✓		✓	123456789 101112	expanzní
Ošedník <i>ježďák</i> <i>Rubus</i>	✓	✓		✓		✓	123456789 101112	
Posenka vyšší				✓	✓		123456789	
Ostřice <i>elatior</i> třeslicovita -	✓	✓	✓		✓		103456789 101112	
Prýskavka <i>koides</i>	✓	✓		✓	✓		123456789	
Platý <i>bledavá</i> - <i>Ranunculus</i> <i>pallidus</i>					✓	✓	103456789 101112	
Ostřice lesní-		✓	✓		✓		123456789	
Prýskavka <i>katica</i>				✓	✓		103456789	
Ostřice <i>prstnatá</i> - <i>Ranunculus</i> <i>digitata</i>		✓			✓	✓	103456789 101112	
Ostřice <i>osus</i>		✓		✓	✓		123456789	
Přibitý <i>lesní</i> - <i>Equisetum</i> <i>arvense</i>	✓	✓					103456789 101112	
Ostřice <i>upatá</i> - <i>Potamogeton</i> <i>perfoliatus</i>	✓	✓	✓	✓	✓	✓	123456789	
Ostřice <i>ostřá</i>	✓	✓	✓				103456789 101112	
Ostřice <i>ostřá</i>				✓	✓	✓	123456789	
Přemě <i>ko-</i> <i>rozkladní</i>			✓	✓		✓	103456789 101112	

<i>Millium efusum</i>								
Ptačine velkokvětý- <i>Stellaria holostea</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Ptačinec hajní- <i>Stellaria nemorum</i>		√	√	√		√	123456789 101112	
Rdesno červivec- <i>Persicaria maculata</i>		√	√	√	√	√	123456789 101112	
Rozrazil horský- <i>Veronica montana</i>	√						123456789 101112	
Rozrazil lékařský- <i>Veronica officinalis</i>		√	√				123456789 101112	
Řeřišnice luční- <i>Cardamine pratensis</i>		√	√	√			123456789 101112	
Samorostlík klasnatý - <i>Actaea spicata</i>	√	√					123456789 101112	
Sasanka hajní- <i>Anemone nemorosa</i>	√		√	√		√	123456789 101112	
Silenka dvoudomá – <i>Silene nutans</i>				√		√	123456789 101112	
Slez lesní- <i>Malva sylvestris</i>		√	√			√	123456789 101112	
Smetanka lékařská- <i>Taraxacum officinale</i>	√	√		√	√	√	123456789 101112	
Starček Fuschův- <i>Senecio ovatus</i>		√	√	√	√		123456789 101112	
Strdivka jednokvětá- <i>Melica uniflora</i>		√	√	√			123456789 101112	
Strdivka níčí <i>Melica nutans</i>			√	√	√		123456789 101112	
Svízel lesní- <i>Galium sylvaticum</i>	√	√	√				123456789 101112	
Svízel okrouhlolistý-	√	√					123456789 101112	

<i>Galium rotundifolium</i>								
Svízel přitula <i>Galium aparine</i>		√	√		√	√	123456789 101112	expanzní
Svízel vonný- <i>Galium odoratum</i>	√	√	√	√			123456789 101112	
Svlačec rolní - <i>Convolvulus arvensis</i>				√	√	√	123456789 101112	
Šalvěj lepkavá- <i>Salvia glutinosa</i>			√		√	√	123456789 101112	
Škarda bahenní- <i>Crepis paludosa</i>		√	√	√	√		123456789 101112	
Škarda dvouletá- <i>Crepis paludosa</i>				√	√	√	123456789 101112	
Šťável kyselý- <i>Oxalis acetosella</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Třezalka tečkovaná- <i>Hypericum perforatum</i>			√	√	√		123456789 101112	
Třtina chloupkatá- <i>Calamagrostis villosa</i>					√	√	123456789 101112	expanzní
Třtina rákosovitá- <i>Calamagrostis arundinacea</i>				√	√	√	123456789 101112	
Třtina křovištní - <i>Calamagrostis epigejos</i>	√	√		√	√		123456789 101112	
Tužebník jilmový- <i>Filipendula ulmaria</i>					√	√	123456789 101112	
Váleček lesní- <i>Brachypodium sylvaticum</i>		√		√		√	123456789 101112	
Vikev lesní- <i>Vicia sylvatica</i>			√			√	123456789 101112	
Vikev ptačí - <i>Vicia cracca</i>					√	√	123456789 101112	
Violka divotvorná- <i>Viola mirabilis</i>			√	√	√		123456789 101112	
Violka lesní- <i>Viola</i>	√	√	√		√	√	123456789 101112	

<i>reichenbachiana</i>								
Violka Riviona- <i>viola riviniana</i>	√	√	√				123456789 101112	
Vlčí mák - <i>Papaver rhoeas</i>		√	√	√	√	√	123456789 101112	
Vrani oko čtyrslité - <i>Paris quadrifolia</i>	√	√					123456789 101112	
Vrbina hajní- <i>Lysimachia nemorum</i>		√	√		√	√	123456789 101112	
Vrbina obecná- <i>Lysimachia vulgaris</i>		√		√		√	123456789 101112	
Vrbina penízkovitá- <i>Lysimachia nummularia</i>			√	√		√	123456789 101112	
Vrbovka horská - <i>Epilobium montanum</i>	√	√					123456789 101112	
Zlatobýl obrovský- <i>Solidago gigantea</i>		√	√	√		√	123456789 101112	Invazní
Zvonek broskvolistý- <i>Campanula persicifolia</i>		√					123456789 101112	
Zvonek kopřivolistý- <i>Campanula trachelium</i>		√	√		√		123456789 101112	
Zvonek řepovitý- <i>Campanula rapunculoides</i>	√		√	√	√		123456789 101112	
Žindava evropská - <i>Sanicula europaea</i>			√		√	√	123456789 101112	

5.1.5. stanoviště - Frýdek- Místek 6 ř.km

Foto č.7.: Upravené břehy řeky Ostravice, (foto. J. Hurníková, 2008)

Město Frýdek-Místek leží v Moravskoslezském kraji v nejvýchodnější části České republiky. Na východě sousedí s Polskem a na jihu se Slovenskem. Z větší části je tento

region ovlivněn lidskou činností, jejímž výsledkem jsou zemědělské pozemky a velmi chudá fauna. Tok lemují lesní porosty s převládajícím javorem klenem (*Acer pseudoplatanus*), olší lepkavou (*Alnus glutinosa*), jasanem ztepilým (*Fraxinus excelsior*). Podél břehů se rychle šíří křídlatka japonská (*Reynoutria japonica*).

Frýdeckomístecko spadá podle fytogeografického členění ČR do obvodu Karpatského oreofytika a mezofytika. Převažuje zemědělská půda (orná půda, louky, pastviny) v lesích dubohabřiny, dubové bučiny a lužní porosty. Potenciálně zde převažují lipové dubohabřiny (*Tilio-Carpinetum*) s druhově pestrým bylinným patrem a ostřicové dubohabřiny (*Carici pilosae –Caspinetum*). V jejich bylinném patře najdeme sasanku hajní (*Anemonoides nemorosa*), ptačinec hajní (*Stellaria holostem*), hrachor jarní (*Lathyrus versus*), kokořík mnohokvětý (*Polygonatum multiflorum*), pitulník žlutý (*Galeobdolon luteum*), mařinka vonná (*Galium odoratum*), lipnice hajní (*Poa nemoralis*), zvonek kopřivolistý (*Campanula trachelium*), čarovník paříský (*Cicraea lutetiana*), hvězdnatec zubatý (*Hacquetia epipactis*). Také, zde můžeme najít podmačené osidlující společenstvo dubových bučin (*Carici-Quercetum*) s bohatě vyvinutým keřovým patrem, v nichž roste krušina olšová (*Frangula alnus*), bez černý (*Sambus nigra*), bez červený (*Sambus racemosa*), ostružník křovitý (*Rubus fruticosus*). V lužních lesích podél toků řek převažují střemchové jasaniny (*Pruno-fraxinetum*), které jsou dodnes mnohé zamořeny invazními druhy – křídlatkou japonskou (*Reynoutria japonica*) a netýkavkou malokvětou (*Impatiens parviflora*). V bylinném podrostu najdeme např. pryskyřníka kosmatého (*Ranunculus lingua*), prvosenku vyšší (*Primula elatior*), dymnivku dutou (*Corydalis cava*), svízel přítula (*Galium aparine*), plícník lékařský (*Pulmonaria officinalis*), válečku lesní (*Brachypodium sylvaticum*), škarda bahení (*Crepis paludosa*), přeslička lesní (*Equisetum sylvaticum*), v nivách větších řek se dosud zachovala společenstva šterkových náplavů (*Calamagrostietum pseudiphragmistis*), velmi vzácně zde nalezneme i zbytky slatinišť. K nejčastěji se vyskytujícím druhu na stanovišti patří viz. (Tabulka č.23.: seznam cévnatých rostlin).

Tabulka č.23.:seznam cévnatých rostlin

Bažanka vytrvalá stanoviště <i>Mercurialis</i>	Ostravice	Frýdla nt	Pržno	Baška	F-M	Pasko v	123456789 Doba květu 10.11.12	poznámka
--	-----------	--------------	-------	-------	-----	------------	-------------------------------------	----------

110

Kostřava <i>Festuca altissima</i>		✓	✓		✓	103456789 101112	
Kostřava				✓	✓	123456789	
Kozlíček dutý - <i>Festuca heterophylla</i>	✓	✓	✓		✓	103456789 101112	
Kopřiva sténkatá <i>Oxyckia</i>	✓	✓	✓		✓	123456789 101112	
Kopřiva gigantea							
Kopřiva samec- <i>Chrysanthemum filix-</i> <i>heterophyllum</i>	✓	✓	✓		✓	123456789 101112	
Kozlíček lesní-	✓	✓	✓		✓	123456789	
Kozlíček		✓	✓		✓	103456789 101112	
Klinček obecný <i>Chimaphilum</i>	✓	✓				123456789 101112	
Kulčák	✓	✓	✓			123456789	
Kladráček <i>Podagranatum</i>	✓	✓	✓	✓	✓	103456789 101112	
Křídla vodní-		✓	✓			123456789	
Kokodillon <i>Pedicularis</i>		✓	✓	✓	✓	103456789 101112	
Rolník <i>Japanica</i>		✓	✓	✓	✓	123456789 101112	Invazní druh
Rekna pastuší <i>Japollia</i>			✓	✓	✓	123456789 101112	
Křídla žlutá- <i>Pastoralea</i>			✓	✓	✓	123456789 101112	Expanzivní
Kokodillon <i>Český-</i> <i>Český</i>			✓	✓	✓	123456789 101112	
Kokodillon <i>Český-</i> <i>Český</i>	✓	✓				123456789 101112	
Kokodillon <i>Český-</i> <i>Český</i>				✓	✓	123456789 101112	
Kopřiva <i>Český-</i> <i>Český</i>			✓	✓	✓	123456789 101112	
Kopřiva <i>Český-</i> <i>Český</i>			✓	✓	✓	123456789 101112	
Kopřiva <i>Český-</i> <i>Český</i>			✓	✓	✓	123456789 101112	
Kopřiva <i>Český-</i> <i>Český</i>	✓	✓	✓	✓	✓	123456789 101112	Běžný druh expanzní
Kopřiva <i>Český-</i> <i>Český</i>			✓	✓	✓	123456789 101112	
Kopřiva <i>Český-</i> <i>Český</i>			✓	✓	✓	123456789 101112	
Kopřiva <i>Český-</i> <i>Český</i>			✓	✓	✓	123456789 101112	
Kopřiva <i>Český-</i> <i>Český</i>		✓	✓	✓		123456789 101112	
Kopřiva <i>Český-</i> <i>Český</i>	✓	✓	✓		✓	123456789 101112	
Kopřiva <i>Český-</i> <i>Český</i>		✓	✓			123456789 101112	
Kopřiva <i>Český-</i> <i>Český</i>	✓	✓	✓		✓	123456789 101112	

Ostřice <i>Glyceria</i> <i>Glyceria silvatica</i>		✓	✓		✓		123456789 101112	
Ostřice prstnatá - <i>Glyceria distans</i>		✓	✓	✓	✓	✓	123456789 101112	
Ostřice <i>Splenium</i> <i>alkonifolium</i>		✓		✓	✓		123456789 101112	
Mordák <i>bilijota</i>		✓	✓	✓			123456789	
Ostřice <i>podlupatá</i> - <i>Alnus pilosa</i>			✓	✓	✓	✓	103456789 101112	
Ostřice horská - <i>Clivella montana</i>	✓	✓	✓				123456789 101112	
Ostřice <i>oprá</i> <i>flavosa</i>				✓	✓	✓	123456789 101112	
Meduňka prstnatá -		✓	✓	✓			123456789	
Desa <i>anypščený</i> - <i>drachma</i>			✓	✓	✓	✓	103456789 101112	
Machna husí -	✓	✓	✓		✓	✓	123456789	
Paprutka <i>samičí</i> - <i>antherium filix</i>	✓	✓					103456789 101112	
Machna		✓		✓	✓	✓	123456789	
Páslík <i>setý</i> - <i>Potentilla erecta</i>			✓	✓	✓	✓	103456789 101112	
Pchýl <i>zelinný</i> - <i>chlorella</i>	✓	✓	✓	✓		✓	123456789 101112	Invazní druh
Pchýl <i>rovní</i> -		✓	✓	✓			123456789	
Novýk <i>ka</i> - <i>vense</i>	✓	✓	✓				103456789 101112	Invazní druh
Pchýl <i>klá</i> - <i>invasiva</i> Noli- <i>Togere</i>	✓	✓					103456789 101112	druh
Novýk <i>klá</i> - <i>dina</i>	✓	✓		✓			123456789	Invazní druh
Plazník <i>žlutý</i> - <i>Calendula</i> <i>Calendulifera</i>	✓	✓	✓				103456789 101112	
Okem <i>lešný</i> - <i>Palatium</i> <i>officinale</i>	✓	✓	✓	✓			123456789 101112	
Opelík <i>pláská</i> - <i>Calyptegone</i> <i>sapium</i>	✓	✓	✓	✓			123456789 101112	
Opelík <i>pláská</i> - <i>Calyptegone</i> <i>sapium</i>	✓	✓	✓	✓		✓	123456789 101112	expanzní
Ostřice <i>pláská</i> - <i>Rubus</i>	✓	✓		✓		✓	123456789 101112	
Prosenka vyšší -				✓	✓		123456789	
Ostřice <i>Primula elatior</i> <i>frescovita</i>	✓	✓	✓		✓		103456789 101112	
Prosenka <i>vyšší</i> -	✓	✓		✓	✓		123456789	
Pláská <i>bledavá</i> - <i>Ranunculus</i>					✓	✓	103456789 101112	

<i>repens</i>								
Pryskyřník kosmatý – <i>Ranunculus lanuginosus</i>				√	√		123456789 101112	
Přeslička lesní- <i>Equisetum sylvaticum</i>	√	√					123456789 101112	
Pstroček dvoulistý- <i>Maianthemum bifolium</i>	√	√	√				123456789 101112	
Pšeničko rozkladité- <i>Millium efusum</i>			√	√		√	123456789 101112	
Ptačine velkokvětý- <i>Stellaria holostea</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Ptačinec hajní- <i>Stellaria nemorum</i>		√	√	√		√	123456789 101112	
Rdesno červivec- <i>Persicaria maculata</i>		√	√	√	√	√	123456789 101112	
Rozrazil lékařský- <i>Veronica officinalis</i>		√	√				123456789 101112	
Řeřišnice luční- <i>Cardamine pratensis</i>		√	√	√			123456789 101112	
Samorostlík klasnatý - <i>Actaea spicata</i>	√	√					123456789 101112	
Sasanka hajní- <i>Anemone nemorosa</i>	√		√	√		√	123456789 101112	
Silenka dvoudomá – <i>Silene nutans</i>				√		√	123456789 101112	
Slez lesní- <i>Malva sylvestris</i>		√	√			√	123456789 101112	
Smetanka lékařská- <i>Taraxacum officinale</i>	√	√		√	√	√	123456789 101112	
Starček Fuschův- <i>Senecio ovatus</i>		√	√	√	√		123456789 101112	
Strdivka jednokvětá-		√	√	√			123456789 101112	

<i>Melica uniflora</i>								
Strdivka níčí <i>Melica nutans</i>			√	√	√		123456789 101112	
Svízel lesní- <i>Galium sylvaticum</i>	√	√	√				123456789 101112	
Svízel okrouhlolistý- <i>Galium rotundifolium</i>	√	√					123456789 101112	
Svízel přitula <i>Galium aparine</i>		√	√		√	√	123456789 101112	expanzní
Svízel vonný- <i>Galium odoratum</i>	√	√	√	√			123456789 101112	
Svlačec rolní - <i>Convolvulus arvensis</i>				√	√	√	123456789 101112	
Šalvěj lepkavá- <i>Salvia glutinosa</i>			√		√	√	123456789 101112	
Škarda bahenní- <i>Crepis paludosa</i>		√	√	√	√		123456789 101112	
Škarda dvouletá- <i>Crepis paludosa</i>				√	√	√	123456789 101112	
Šťável kyselý- <i>Oxalis acetosella</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Třezalka tečkovaná- <i>Hypericum perforatum</i>			√	√	√		123456789 101112	
Třtina chloupkatá- <i>Calamagrostis villosa</i>					√	√	123456789 101112	expanzní
Třtina rákosovitá- <i>Calamagrostis arundinacea</i>				√	√	√	123456789 101112	
Třtina křovištní - <i>Calamagrostis epigejos</i>	√	√		√	√		123456789 101112	
Tužebník jilmový- <i>Filipendula ulmaria</i>					√	√	123456789 101112	
Váleček lesní- <i>Brachypodium sylvaticum</i>		√		√		√	123456789 101112	
Vikev lesní-			√			√	123456789	

<i>Vicia sylvatica</i>							101112	
Vikev ptačí - <i>Vicia cracca</i>					√	√	123456789 101112	
Violka divotvorná- <i>Viola</i> <i>mirabilis</i>			√	√	√		123456789 101112	
Violka lesní- <i>Viola</i> <i>reichenbachiana</i>	√	√	√		√	√	123456789 101112	
Violka Riviona- <i>viola riviniana</i>	√	√	√				123456789 101112	
Vlčí mák - <i>Papaver rhoeas</i>		√	√	√	√	√	123456789 101112	
Vrani oko čtyrslité - <i>Paris</i> <i>quadrifolia</i>	√	√					123456789 101112	
Vrbina hajní- <i>Lysimachia</i> <i>nemorum</i>		√	√		√	√	123456789 101112	
Vrbina obecná- <i>Lysimachia</i> <i>vulgaris</i>		√		√		√	123456789 101112	
Vrbina penízkovitá- <i>Lysimachia</i> <i>nummularia</i>			√	√		√	123456789 101112	
Vrbovka horská - <i>Epilobium</i> <i>montanum</i>	√	√					123456789 101112	
Zlatobýl obrovský- <i>Solidago</i> <i>gigantea</i>		√	√	√		√	123456789 101112	Invazní
Zvonek broskvolistý- <i>Campanula</i> <i>persicifolia</i>		√					123456789 101112	
Zvonek kopřivolistý- <i>Campanula</i> <i>trachelium</i>		√	√		√		123456789 101112	
Zvonek řepovitý- <i>Campanula</i> <i>rapunculoides</i>	√		√	√	√		123456789 101112	
Žindava evropská - <i>Sanicula</i> <i>europaea</i>			√		√	√	123456789 101112	

5.1.6 . Stanoviště Paskov 11,1 ř.km

Foto č.8.: Liniové porosty *Reynoutria japonica*, (foto. J. Hurníková, 2008)

V okolí se vyskytují lužní lesy, které jsou útočištěm pro mnoho zvířat, např. hnízdění ptactva, lesní zvěř. Břehy jsou hojně zastoupeny měkkým luhem. Dále se v blízkosti lesních porostů rozkládají četná pole, které jsou také útočištěm pro polní zvěř. Převažovala zde vegetace střemchová jasanina (*Pruno-Fraxinetum*), místy v komplexu s mokřadními olšinami, podmáčená dubová bučina (*Carici-Quercetum*) s ostřicí třeslicovitou (*Carex brizoides*), lípová dubohabřina (*Tilio-Carpinetum*). I přesto, že v blízkosti mapovacího stanoviště procházela železniční trať, a také se nedaleko vyskytuje důl Paskov byl zde relativní klid. Na levém břehu řeky Ostravice se nacházela chatová oblast, která má za následek vznik černých skládek. Zajímavé bylo a zarazilo mě, že i když na některých místech byly informační tabule o zákazu sypaní odpadů, tak právě u nich byly černé skládky. Tyto černé skládky působí neesteticky. Jsou možným nebezpečím při zvýšení hladiny řeky (zanášení koryta), ale především potenciálním ohniskem rozšiřování plevelů a zvláště invazních druhů rostlin. Skládky mohou být také zdrojem znečištění vod, kontaminace půd, vzhledem k tomu, že na skládkách může být i odpad nebezpečný a toxický (např. plechovky od různých barev, ředidel a podobně). K nejčastěji se vyskytujících druhům na tomto stanovišti patří, viz.(**Tabulka č.24.:** seznam cévnatých rostlin).

Tabulka č.24.: seznam cévnatých rostlin

stanoviště	Ostravice	Frýdlant	Pržno	Baška	F-M	Paskov	Doba květu	poznámka
Bažanka vytrvalá - <i>Mercurialis perennis</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Bika hajní – <i>Luzula luzuloides</i>			√	√	√		123456789 101112	
Bika chlupatá - <i>Luzula pilosa</i>	√	√	√		√	√	123456789 101112	
Bika ladní - <i>Luzula campestris</i>					√	√	123456789 101112	
Bodlák kadeřavý – <i>Carduus crispus</i>	√	√	√	√			123456789 101112	
Bolševník velkolepý – <i>Heracleum mantegazzianum</i>	√		√	√	√	√	123456789 101112	Invazní druh
Borůvka černá- <i>Vaccinium myrtillus</i>	√				√	√	123456789 101112	
Bršlice kozí noha - <i>Aegopodium podagraria</i>		√	√	√	√		123456789 101112	
Brusnice Borůvka - <i>Vaccinium myrtillus</i>	√	√	√	√			123456789 101112	
Bukovník kaprad'ovitý – <i>Gymnocarpium dryopteris</i>	√						123456789 101112	
Čarovník alpský - <i>Circaea alpina</i>	√	√	√		√		123456789 101112	
Čarovník pařížský - <i>Circaea lutetiana</i>	√	√	√		√		123456789 101112	
Černýš hajní - <i>Melampyrum nemorosum</i>	√	√	√		√		123456789 101112	
Černýš luční - <i>Melampyrum</i>					√	√	123456789 101112	

Petrklík plazivý - <i>Cristofolus repens</i>	√	√		√		√	123456789	
Stropek kopinatý <i>Plantago lanceolata</i>	√	√	√	√	√		101112	
Děvčata globulární <i>Petasites albus</i>	√	√	√				101112	
Děvčata větší <i>Plantago major</i>	√		√	√	√	√	123456789	Hojný druh
Křídlo luční <i>Oxyria stricta</i>		√		√	√		123456789	Hojný druh
Oxalida dutá <i>Plantago media</i>	√	√	√		√		101112	
Hasivka orličí - <i>Ranunculus acris</i>	√						123456789	
Ranunculus smrdutý <i>Aspidium</i>	√	√	√			√	101112	
Polštář <i>Polypodium</i>		√	√		√		123456789	
Kapradle oštříkatá <i>Dephalea</i>	√	√					101112	
Elceha <i>Elceha</i>	√	√	√		√		123456789	Hojný druh
Kapradle samec <i>Dryopteris filix-mas</i>	√						101112	
Krabice lešná <i>Anthriscus vulgaris</i>	√	√	√	√	√		123456789	
Hvozdík jarní <i>Primula veris</i>				√	√	√	123456789	
Kamýpád obecný <i>Chamaenerion</i>	√	√					101112	
Chmel poalkivý <i>Filago lupulus</i>			√		√	√	101112	
Křídlo <i>Baldicaria multiflora</i>	√	√	√	√	√		123456789	
Kobylčík obecný <i>Polygonum vesicaria</i>		√	√	√	√		101112	
Polštář <i>Polygonum aviculare</i>	√	√	√	√			123456789	
Kokosa <i>Trifolium pratense</i>			√	√	√	√	101112	
Červená <i>Geranium robertianum</i>		√	√	√	√	√	123456789	Častý druh
Konanice <i>Knautia arvensis</i>			√	√	√	√	123456789	
Melíček <i>Medicago officinalis</i>	√			√	√	√	123456789	
Konvalinka <i>Convallaria majalis</i>				√	√	√	123456789	
Kopřiva bílá <i>Cheilanthes</i>			√	√	√	√	101112	
Kopřiva <i>Plantago lanceolata</i>	√	√	√	√	√	√	123456789	Běžný druh

dvoudomá – <i>Urtica dioica</i>							101112	expanzní
Kopytník evropský - <i>Asarum europaeum</i>			√	√	√		123456789 101112	
Kosatec žlutý- <i>Iris pseudacorus</i>	√	√	√		√		123456789 101112	
Kostřava lesní- <i>Festuca altissima</i>		√	√			√	123456789 101112	
Kostřava různoletá - <i>Festuca heterophylla</i>				√	√	√	123456789 101112	
Kostřava obrovská - <i>Festuca gigantea</i>		√	√		√		123456789 101112	
Krabilice chlupatá - <i>Chaerophyllum hirsutum</i>		√	√		√	√	123456789 101112	
Krabilice zápašná- <i>Chaerophyllum aromaticum</i>		√	√		√	√	123456789 101112	
Krtičník hlíznatý- <i>Scrophularia nodosa</i>	√	√	√				123456789 101112	
Křehkýš vodní- <i>Myosoton aquaticum</i>		√	√				123456789 101112	
Křídlatka japonská - <i>Reynoutra japonica</i>		√	√	√	√	√	123456789 101112	Invazní druh
Křivatec žlutý- <i>Gagea lutea</i>			√	√	√		123456789 101112	Expanzivní
Kuklík městský- <i>Geum urbanum</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Kyčelnice cibulkonosná - <i>Dentaria bulbifera</i>	√	√					123456789 101112	
Lipnice hajní- <i>Poa nemoralis</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Lipnice obecná- <i>Poa trivialis</i>				√	√	√	123456789 101112	
Lnice květel- <i>Linaria vulgaris</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Locika zední -			√	√	√	√	123456789	

<i>Oxalis muralis</i>	√	√	√		√		103456789	
<i>Tropaeolum minus</i> - <i>Auricularia</i>		√	√	√			103456789 101112	
<i>Oxalis</i> bleďavá - <i>Gaillardia</i>	√	√	√		√	√	123456789 101112	
<i>Oxalis</i> lesní - <i>Gineria</i>		√	√		√		123456789 101112	
<i>Oxalis</i> šprstnatá - <i>Gineria</i>		√	√	√	√	√	123456789 101112	
<i>Oxalis</i> spletní - <i>Gineria</i>		√		√	√		123456789 101112	
<i>Morone</i> - <i>Gineria</i>		√	√	√			123456789	
<i>Oxalis</i> podlépá - <i>Gineria</i>			√	√	√	√	103456789 101112	
<i>Oxalis</i> horská - <i>Gineria</i>	√	√	√				123456789 101112	
<i>Oxalis</i> - <i>Gineria</i>				√	√	√	123456789 101112	
<i>Oxalis</i> - <i>Gineria</i>		√	√	√			123456789	
<i>Oxalis</i> - <i>Gineria</i>			√	√	√	√	103456789 101112	
<i>Oxalis</i> - <i>Gineria</i>			√	√	√	√	103456789 101112	
<i>Oxalis</i> - <i>Gineria</i>	√	√	√		√	√	123456789	
<i>Oxalis</i> - <i>Gineria</i>	√	√					103456789 101112	
<i>Oxalis</i> - <i>Gineria</i>		√		√	√	√	123456789	
<i>Oxalis</i> - <i>Gineria</i>			√	√	√	√	103456789 101112	
<i>Oxalis</i> - <i>Gineria</i>		√	√	√		√	103456789 101112	Invazní druh
<i>Oxalis</i> - <i>Gineria</i>	√	√	√				103456789 101112	
<i>Oxalis</i> - <i>Gineria</i>	√	√	√	√			123456789 101112	Invazní druh
<i>Oxalis</i> - <i>Gineria</i>	√	√					123456789 101112	
<i>Oxalis</i> - <i>Gineria</i>	√	√		√			123456789 101112	Invazní druh
<i>Oxalis</i> - <i>Gineria</i>	√	√	√				123456789 101112	
<i>Oxalis</i> - <i>Gineria</i>	√		√	√			123456789	
<i>Oxalis</i> - <i>Gineria</i>		√	√				103456789 101112	
<i>Oxalis</i> - <i>Gineria</i>	√						103456789 101112	
<i>Oxalis</i> - <i>Gineria</i>	√	√	√	√			123456789	
<i>Oxalis</i> - <i>Gineria</i>			√	√		√	103456789 101112	expanzní
<i>Oxalis</i> - <i>Gineria</i>	√	√		√		√	103456789 101112	

Prvosenka vyšší - <i>Primula elatior</i>				√	√		123456789 101112	
Přiskyřník plazivý – <i>Ranunculus repens</i>	√	√		√	√		123456789 101112	
Přiskyřník kosmatý – <i>Ranunculus lanuginosus</i>				√	√		123456789 101112	
Přeslička lesní- <i>Equisetum sylvaticum</i>	√	√					123456789 101112	
Pstroček dvoulistý- <i>Maianthemum bifolium</i>	√	√	√				123456789 101112	
Pšeničko rozkladité- <i>Millium efusum</i>			√	√		√	123456789 101112	
Ptačine velkokvětý- <i>Stellaria holostea</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Ptačinec hajní- <i>Stellaria nemorum</i>		√	√	√		√	123456789 101112	
Rdesno červivec- <i>Persicaria maculata</i>		√	√	√	√	√	123456789 101112	
Rozrazil lékařský- <i>Veronica officinalis</i>		√	√				123456789 101112	
Řeřišnice luční- <i>Cardamine pratensis</i>		√	√	√			123456789 101112	
Samorostlík klasnatý - <i>Actaea spicata</i>	√	√					123456789 101112	
Sasanka hajní- <i>Anemone nemorosa</i>	√		√	√		√	123456789 101112	
Silenka dvoudomá – <i>Silene nutans</i>				√		√	123456789 101112	
Slez lesní- <i>Malva sylvestris</i>		√	√			√	123456789 101112	
Smetanka lékařská-	√	√		√	√	√	123456789 101112	

<i>Taraxacum officinale</i>								
Starček Fuschův- <i>Senecio ovatus</i>		√	√	√	√		123456789 101112	
Strdivka jednokvětá- <i>Melica uniflora</i>		√	√	√			123456789 101112	
Strdivka níci <i>Melica nutans</i>			√	√	√		123456789 101112	
Svízel lesní- <i>Galium sylvaticum</i>	√	√	√				123456789 101112	
Svízel okrouhlolistý- <i>Galium rotundifolium</i>	√	√					123456789 101112	
Svízel přítula <i>Galium aparine</i>		√	√		√	√	123456789 101112	expanzní
Svízel vonný- <i>Galium odoratum</i>	√	√	√	√			123456789 101112	
Svlačec rolní - <i>Convolvulus arvensis</i>				√	√	√	123456789 101112	
Šalvěj lepkavá- <i>Salvia glutinosa</i>			√		√	√	123456789 101112	
Škarda bahenní- <i>Crepis paludosa</i>		√	√	√	√		123456789 101112	
Škarda dvouletá- <i>Crepis paludosa</i>				√	√	√	123456789 101112	
Šťável kyselý- <i>Oxalis acetosella</i>			√	√	√	√	123456789 101112	
Třezalka tečkovaná- <i>Hypericum perforatum</i>			√	√	√		123456789 101112	
Třtina chloupkatá- <i>Calamagrostis villosa</i>					√	√	123456789 101112	expanzní
Třtina rákosovitá- <i>Calamagrostis arundinacea</i>				√	√	√	123456789 101112	
Třtina křovištní - <i>Calamagrostis epigejos</i>	√	√		√	√		123456789 101112	
Tužebník jilmový-					√	√	123456789 101112	

Žitavka kropská <i>Helianthus scaberrimus</i>			√		√	√	123456789 101112	
Žitavka lesní- <i>Brachypodium sylvaticum</i>		√		√		√	123456789 101112	
Vikev lesní- <i>Vicia sylvatica</i>			√			√	123456789 101112	
Vikev ptačí - <i>Vicia cracca</i>					√	√	123456789 101112	
Violka divotvorná- <i>Viola mirabilis</i>			√	√	√		123456789 101112	
Violka lesní- <i>Viola reichenbachiana</i>	√	√	√		√	√	123456789 101112	
Violka Riviona- <i>viola riviniana</i>	√	√	√				123456789 101112	
Vlčí mák - <i>Papaver rhoeas</i>		√	√	√	√	√	123456789 101112	
Vrani oko čtyrslité - <i>Paris quadrifolia</i>	√	√					123456789 101112	
Vrbina hajní- <i>Lysimachia nemorum</i>		√	√		√	√	123456789 101112	
Vrbina obecná- <i>Lysimachia vulgaris</i>		√		√		√	123456789 101112	
Vrbina penízkovitá- <i>Lysimachia nummularia</i>			√	√		√	123456789 101112	
Vrbovka horská - <i>Epilobium montanum</i>	√	√					123456789 101112	
Zlatobýl obrovský- <i>Solidago gigantea</i>		√	√	√		√	123456789 101112	Invazní
Zvonek broskvolistý- <i>Campanula persicifolia</i>		√					123456789 101112	
Zvonek kopřivolistý- <i>Campanula trachelium</i>		√	√		√		123456789 101112	
Zvonek řepovitý- <i>Campanula rapunculoides</i>	√		√	√	√		123456789 101112	

Hodnocení výskytu vzácných a ohrožených druhů rostlin

Mezi chráněné druhy rostlin na tom to stanovišti patří pouze: zdravínek jarní (*Odontites versus*), který jsem hodnotila podle **Výhlášky 395/1992 Sb., Černý a červený seznam cévnatých rostlin České republiky**; (PROCHÁZKA F. [ed.] (2001): Černý a červený seznam cévnatých rostlin České republiky (stav v roce 2000) - Příroda, Praha, 18: 1-166, Směrnice rady 92/93/EHS NATURA 2000) a jeho výskyt zakreslen viz. mapa výskytu chráněných druhů rostlin **Mapa č.15.**)

Legenda / Mapa č.15

- Zdravínek jarní – <i>Odontites versus</i>	- Paskov	 -
---	----------	---

5.2. Charakteristika vyskytujících se chráněných druhů rostlin

V této kapitole se věnuji charakteristice chráněných druhů rostlin. Pro zajímavost uvádím jen některé a to např.:

Odontites verna - zdravínek jarní

Foto č.9.: Zdravínek jarní (*Odontites verna*), (foto J. Hurníková, 2008)

PŮVOD :

Euroasijský druh, areál sahá od západní Evropy přes Sibiř až po Amur, zavlečen i do Severní Ameriky. U nás se vyskytuje ve dvou poddruzích.

POPIS:

Jednoletá poloparazitická bylina, 10-40 cm vysoká, lodyha přímá, nevětvená nebo větvená, listy kopinaté, zubaté, květy v jednostranném hroznovitém květenství, koruna 2pyská, dolní pysk 3cípý, špinavě červená. Plodem je elipsoidní tobolka.

STANOVIŠTĚ:

Zdravínek jarní pravý roste jako plevel na obilných polích, na jejich okrajích a úhorech, v pásmu od nížin až do hor.

STUPEŇ OCHRANY:

Z hlediska ohrožení je zdravínek jarní hodnocen jako silně ohrožený druh naší květeny (C2), na Slovensku je zařazen k druhům zranitelným (VU); (PETR KOCIÁN. *Kvetenacr* [online]. 2003-2004 , 2.2.2009 [cit. 2008-11-05]. Dostupný z WWW: <<http://www.kvetenacr.cz/>>.

Lycopodium annotinum L. - plavuň pučivá

Foto č.10.: Plavuň pučivá (*Lycopodium annotinum* L.); (foto J. Hurníková, 2008)

POPIS :

Vytrvalá bylina s plazivou, kořenující lodyhou o délce až 100 cm. Přímé výběžky lodyh se vidličnatě větví, ve spodní části jsou hustě pokryté čárkovitě osinkatými listy, které mají spirálovité postavení a jsou jemně zoubkované. Těsně pod výtrusným klasem je lodyha ztenčená, řídce pokrytá celokrajnými lístky žlutozelené barvy. Jedná se o tzv. stopku (většinou dvouklanou), na které vyrůstají nejčastěji dva válcovité klasy (někdy je jich ale až pět), dlouhé 4-15 cm. Jednotlivé sporofyly vyrůstající na dlouhých stopkách mají široce vejčitý tvar. Jsou opatřené měkkou sinou, která je široce vejčitá, bezbarvá a dlouhá. Plody jsou výtrusy. Rostlina kvete od června do srpna.

STANOVIŠTĚ :

Plavuň vidlačka roste na světlých místech, na kyselejších půdách. Objevuje se v sušších jehličnatých nebo listnatých lesích, ve vřesových porostech, na rašeliníštích, na horských loukách nebo v porostech smilky tuhé. Roste od nížin do horských poloh. Najdeme ji v Evropě (kromě středozeší), dále v Asii, v horských oblastech tropické Asie nebo v Severní Americe. V České republice je rozšířená poměrně hojně.

STUPEŇ OCHRANY : Z hlediska ohrožení je řazen do skupiny C3 a zákon mu dává ochranu podle (§3).

ZAJÍMAVOST :

Protože výtrusy obsahují velké množství oleje, prudce a rychle hoří-proto se používaly v pyrotechnice. Také se jím vysypávaly formy před odléváním kovů. Výtrusy byly používány i k potahování tablet. S přimícháním karmínového barviva se používaly v daktyloskopii. Všechny alkaloidy jsou obsaženy jen v evropských zástupcích tohoto druhu. Ve výtrusech z amerických exemplářů je obsažen jen lycopodin. Výtrusy tohoto druhu se používaly jako zásypy na rány. Také se používaly jako prostředek k léčbě zánětů močových cest. (PETR KOCIÁN. *Kvetenacr* [online]. 2003-2004 , 2.2.2009 [cit. 2008-11-05]. Dostupný z WWW: <<http://www.kvetenacr.cz/>>.)

Epipactis latifolia - kruštík širolistý

Foto č.11.: Kruštík širolistý (*Epipactis latifolia*); (foto J. Hurníková, 2008)

POPIS :

Vytrvalá, 25 až 70, někdy i 100 cm vysoká bylina. Lodyha je přímá, krátce chlupatá, často různě pokroucená. Listy přisedlé, objímavé, vejčité až okrouhlé, na vrcholu špičaté, obvykle delší než lodyžní články. Květy vytváří až 30 cm dlouhý klas složený z až 75 jednotlivých květů, jejichž horní a postranní lístky jsou světle zelené, někdy načervenalé nebo narůžovělé, pysk je červený nebo růžový, s fialovým nádechem nebo fialovou kresbou, na přední části (epichil) špičatý, se dvěma hrbolky, v zadní části (=hypochil) prohloubený, hnědavý, bez ostruhy. V květu vyrůstá pouze 1 tyčinka, prašník je žlutý, listeny jsou kopinaté a přisedlé. Plodem je tobolka. Kvete od července až do srpna.

STANOVIŠTĚ :

Listnaté nebo smíšené lesy a jejich okraje, křoviny, někdy stinná stanoviště podél cest.

ROZŠÍŘENÍ:

V ČR se vyskytuje hojně od nížin po horské oblasti, celkově roste v téměř celé Evropě, na severu Afriky, v mírném pásmu Asie, na východě až po Japonsko. V ČR se řadí do C4 skupiny (vzácnější taxon vyžadující další pozornost). Na Slovensku je řazen mezi potenciálně zranitelné druhy.

STUPĚŇ OCHRANY : C4(a) Moravskoslezském kraji silně ohrožen; (VÁCLAV KUBÍČEK. *Kvetena* [online]. 2003 , 2.2.2009 [cit. 2009-01-12]. Dostupný z WWW: <<http://www.kvetena.cz/>>.)

***Epipactis palustris* - kruštík bahenní**

Foto č.12.: Kruštík bahenní (*Epipactis palustris*); (foto J.Hurníková,2008)

POPIS :

Vytrvalá,30-35 cm vysoká bylina s přímou lodyhou. Listy jsou podlouhlé až kopinaté. Květenství je zprvu nící, za květu vzpřímené,řídke,víceméně jednostranné.Květy jsou velké,okvětí je rozevřené. Vnější okvětní lístky jsou světle zelené přechodně do náchové barvy,vnitřní bílé ,náchově žilkované.plody jsou tobolky.

STANOVIŠTĚ :

Roste na prameništi, slatinách,rašelinnách a bahnitých loukách,lomech,okrajích cest. Vyhovujímu vlhké a vápenité půdy.

STUPEŇ OCHRANY:

Kruštík bahenní je zařazen mezi silně ohrožené druhy rostlin ČR(C2),zákonem je chráněný jakosilně ohrožený taxon §2. V Červeném seznamu Moravskoslezského kraje je zařazen mezi silně ohrožené druhy C2; (VÁCLAV KUBÍČEK. *Kvetena* [online]. 2003 , 2.2.2009 [cit. 2009-01-12]. Dostupný z WWW: <<http://www.kvetena.cz/>>.).

***Phyllitis scolopendrium* - jelení jazyk celolistý**

Foto č.13.: Jelení jazyk celolistý (*Phyllitis scolopendrium*); (foto J.Hurníková,2008)

STANOVIŠTĚ:

Vyskytuje se na vlhkých stinných skalách , v listnatých lesích a kamenitých skalách, v propastech .roste převážně na vápenci,na rendzinových půdách s bohatým obsahem humusu. Vyžaduje trvalou vysokovzdušnou vlhkost.

STUPEŇ OCHRANY :

Jelení jazyk celolistý je kriticky ohroženým druhem naší květeny C1 ,stejná ochrana je mu udělena i zákonem §1. Kruštík bahenní je zařazen mezi silně ohrožené druhy rostlin ČR(C2),zákonem je chráněný jakosilně ohrožený taxon §2. V Červeném seznamu Moravskoslezského kraje je zařazen mezi silně ohrožené druhy C2; (VÁCLAV KUBÍČEK. *Kvetena* [online]. 2003 , 2.2.2009 [cit. 2009-01-12]. Dostupný z WWW: <<http://www.kvetena.cz/>>.).

***Neottia nidus-avis* (L.) Rich.-** hlísník hnízdák

Foto č.14.: Hlísník hlízdák (*Neottia nidus-avis* (L.) Rich); (foto <http://www.biolib.cz/cz/taxon/id38325/>)

POPIS :

Vytrvalá nezelená bylina dorůstající obvykle výšky 20-40 cm. Krátký a plazivý oddenek vytváří mnoho silných, svazčitých kořenů. Přímá a silná lodyha má voskově žlutou nebo hnědožlutou barvu. Rýhovaná lodyha je lysá nebo pouze v horní části pýřitá. Nese čtyři nebo pět pochvatých a přitisklých šupin, které mají kopinatý tvar. Odkvetlé lodyhy dlouho vytrvávají. Oboupohlavné, souměrné květy se skládají do prodlouženého, přímého klasu, který je ve spodní části řidší. Přímé malé květy jsou bez ostruhy, voní po medu, mají světle hnědou barvu. Vyrůstají v úžlabí čárkovitě kopinatých listenů, které dosahují poloviční délky než semeníky. Semeník je na bázi stopkatě zúžený, je lysý nebo žláznatě pýřitý. Vnější okvětní plátky jsou poodstálé, v přední části vroubkované, trochu širší než vnitřní okvětní plátky. Pysk je dopředu zahnutý a je jen o kousek delší než okvěti. Je rozdělený ve dva široce rozestálé cípy. Spodní semeník srůstá ze tří plodolistů. V květu je jediná tyčinka. Plodem je jednopouzdrá tobolka, která puká šesti chlopněmi. Rostlina kvete od května do června.

STANOVIŠTĚ :

Hlístník hnízdák roste ve vlhkých a stinných lesích nebo v křovinách. Většinou roste v lesích listnatých nebo smíšených. V jehličnatých lesích se objevuje jen na místech, kde byl původně jeden z předchozích typů lesa. Objevuje se na hlinitých půdách, které jsou bohaté na humus. Roste na vápencovém podkladu.

Jeho rozšíření je v Evropě, směrem na východ je sahá přes Malou Asii a přes Krym na Kavkaz. Z východní Asie je rozšířený na Sibiř a do střední Asie. Také ho najdeme na severu Afriky. Na území ČR roste jen roztroušeně. Objevuje se v polohách od nížin do subalpínského stupně.

STUPEŇ OCHRANY:

V České republice je rostlina zařazena do červeného seznamu v kategorii vzácnější druh vyžadující další pozornost (C4a). Na Slovensku je tento druh chráněný zákonem.

ZAJÍMAVOST :

Dříve se tento nezelený druh řadil mezi tzv. saprofyty (rostliny které získávají organické látky z humusu). Je to ale druh, který žije v symbióze s houbou, která rostlině zajišťuje organické látky. Kořeny této rostliny jsou natolik propletené, že připomínají hnízdo. Rostlina se rozmnožuje i vegetativně. Květy jsou opylovány mouchami. Pokud květy neopylí hmyz, dochází k samosprašení. Tento druh je poměrně dobře přizpůsobivý změně ekologických podmínek. (*Botanica.wendys.cz* [online]. c2000- , 2.2.2009 [cit. 2008-12-05]. Dostupný z WWW: <<http://botanika.wendys.cz/slovník/>>.).

Aconitum variegatum - oměj pestrý

Foto č.15: Oměj pestrý (*Aconitum variegatum*); (foto J.Hurníková,2008)

PŮVOD :

Nazývaný též oměj různobarvý nebo oměj peřestý (*Aconitum variegatum* L.) je prudce jedovatá rostlina z čeledi pryskyřníkovitých

POPIS :

Vzrůst: 30-200 cm vysoká, vytrvalá bylina; lodyha přímá, lysá, často fialově naběhlá; neofyt. Listy: střídavé, dlanitě nebo znoženě 5četně nebo dlanitosečné s vyniklou síťovitou žilnatinou

Květy: modrofialové; 3,5-4,5 cm; 5 okvětních lístků; v hrozu; kvete od července do srpna

Plod: měchýřek

STANOVIŠTĚ :

Lužní lesy, rokle, pobřežní porosty; půda vlhká, bohatá na humus. Rozšířen je zejména ve Švýcarsku, sever Itálii, Slovinsko, Rakousko, sever Maďarska, ČR, Slovensko, jih Německa, jih Polska; u nás na celém území, v termofytiku vzácně nebo chybí, v mezofytiku v členitých územích, v oreofytiku podél vodních toků.

STUPEŇ OCHRANY:

Podle zákona ohrožený druh; v Červeném seznamu veden jako ohrožený druh (C3), i stejnou ochranu mu dává zákon §3.

ZAJÍMAVOSTI :

Jedovatý; někdy pěstován v zahradách ; (*Botanica.wendys.cz* [online]. c2000- , 2.2.2009 [cit. 2008-12-05]. Dostupný z WWW: <<http://botanika.wendys.cz/slovník/>>.)

Huperzia selago L.- vranec jedlový

Foto č.16.:Vranec jedlový (*Huperzia selago L.*); (foto <http://www.biolib.cz/cz/taxon/id38325/>)

POPIS:

Vytrvalá, vždyzelená, vidličnatě větvená bylina dosahující výšky 5 až 30 cm. Lodyhy přímé, u starších exemplářů s krátce poléhavou bází. Pravidelně vidličnaté lodyhy tvoří husté svazky. Trojřadové (asimilující list bez výtrusnicových kupek) drobné, většinou v osmi řadách, k větším téměř přitisklé. Sporofyly nevytvářejí výtrusnicové klasy. Ve střední a horní části větvi se v paždí listů vytvářejí výtrusnice. Výtrusnice žluté, v době zralosti hnědé. Na vrcholech větví jsou někdy malé pupeny, které při doteku odpadají a slouží tak vegetativnímu rozmnožování. Doba květu (zralost výtrusů) jekvěten až říjen.

STANOVIŠTĚ:

Je rozšířen na celém území ČR roztroušeně až vzácně. Chamaefyt byliny nebo nízké dřeviny s obnovovacími pupeny nad zemí. Léčivá není.

STUPEŇ OCHRANY :

Ohrožen, podle zákona o ochraně přírody a krajiny a její prováděcí vyhlášky patří mezi chráněné druhy v kategorii ohrožený druh. V červeném seznamu zařazen do kategorie C3 -

ohrožený (Černý a červený seznam cévnatých rostlin České republiky - stav v roce 2000, AOPK, 2001); (*Botanika.wendys.cz* [online]. c2000- , 2.2.2009 [cit. 2008-12-05]. Dostupný z WWW: <<http://botanika.wendys.cz/slovník/>>.)

Antennaria dioica - kociánek dvoudomý

Foto č.17.: Kociánek dvoudomý (*Antennaria dioica*); (foto J.Hurníková,2008)

POPIS :

Kociánek dvoudomý (*Antennaria dioica*) je skalnička, a zároveň jedna z nejobtížnějších, půdou krytých rostlin, s ohraničenými a nerozptýlenými listy, sestavenými do nahodilé růžice, ze které vyrůstají obložené stonky a velké množství nadzemních plosek s nádechem od listů.

Celé jsou pokryty hedvábným porostem. Rostliny rostou zpříma, listy v linii, na konci porostu jsou rozpoloženy shluky různobarevných nebo bílých kvítků. Jak naznačuje druhové jméno, kvítka jednoho druhu mohou být pouze ženskými, mužskými, ale i oboupohlavními. Kociánek dvoudomý (*Antennaria dioica*) roste blahodárně. Na zahradních skalkách je pěstují na suchých a slunečních místech. s chudou, písčitou a kyselou půdou nebo tam, kde dávno tráva neroste.

Nakolik se *Antennaria* dobře rozrůstá a její výhonky se ukoření, je možné ji lehce rozmnožovat dělením, nejlépe na jaře i na podzim. Jestliže ji poskytneme více místa, ihned se pokrývá červeno-stříbřitým zbarvením. Stonek dosahuje 5 až 15 cm výšky, růžice se objevuje nejdříve při východu slunce, ukazuje husté stříbřité lžice, jeho listnatý porost vyrůstá do délky 40 cm. Širokými oválnými listy se podobá jitroceli. Květenství je také trochu větší, než u předcházejícího druhu a kvete od dubna do června.

STANOVIŠTĚ:

Kociánek dvoudomý (*Antennaria dioica*) je skalnička, a zároveň jedna z nejobtížnějších, půdou krytých rostlin, s ohraničenými a nerozptýlenými listy, sestavenými do nahodilé růžice. Kociánek dvoudomý (*Antennaria dioica*) se nejlépe pěstuje na zahradních skalkách, na suchých a slunečných místech, kde je chudá, písčitá a kyselá půda. Kociánek dvoudomý (*Antennaria dioica*) má rád suchá a slunečná místa, s chudou, písčitou a kyselou půdou. Kociánek dvoudomý (*Antennaria dioica*) se koření výhonky, je možné jej lehce rozmnožovat

dělením, nejlépe na jaře i na podzim. Kociánek dvoudomý (*Antennaria dioica*) je škůdci a chorobami napadán jen velmi vzácně.

STUPEŇ OCHRANY :

Kociánek dvoudomý je zařazen mezi silně ohrožené druhy rostlin ČR(C2); (PETR KOCIÁN. *Kvetenacr* [online]. 2003-2004 , 2.2.2009 [cit. 2008-11-05]. Dostupný z WWW: <<http://www.kvetenacr.cz/>>.).

Centaurea montana - chrpa horská

Foto č.18.: Chrpa horská (*Centaurea montana*); (foto <http://www.biolib.cz/cz/taxon/id38325/>)

POPIS :

Vzrůst: 10 – 80 cm vysoká trvalka; lodyha přímá nebo vystoupavá, jednoduchá nebo chudě větvená; větvenovitý kořen; hemikryptofyt. Listy: celistvé, přizemní nevýrazně řapíkaté, lodyžní přisedlé, sbíhavé; pavučinatě plstnaté až olysalé. Květy: okrajové modré (jalové), středové fialové (oboupohlavné); úbor, přívěsky zákrovních listenů mají trásně tmavohnědé až černé; kvete od června do srpna. Plodem je nažka s chmýrem

STANOVIŠTĚ :

Světliny lesů, horské louky, druhotně v příkopech, v bývalých zahradách. Rozšíření hory jihozápadní a střední Evropy, středoevropské vrchoviny; u nás původní pouze v Čechách, druhotně na celém území – zplaňuje

STUPEŇ OCHRANY :

Patří mezi C2 rostliny; (PETR KOCIÁN. *Kvetenacr* [online]. 2003-2004 , 2.2.2009 [cit. 2008-11-05]. Dostupný z WWW: <<http://www.kvetenacr.cz/>>.).

Dactylorhiza majalis - prstnatec májový

Foto č.19.: Prstnatec májový (*Dactylorhiza majalis*); (foto J.Hurníková,2008)

POPIS :

Rostlina je vysoká 10-50 cm. Z prstovitě dělených, zploštělých hlízek vyrůstají duté a silné lodyhy. V dolní části lodyhy vznikají podlouhle vejčité až kopinaté, krátce pochvaté listy, které pokrývají hnědočervené skvrny. Husté květenství je dlouhé 4-10 cm. Tvoří ho větší květy, které vyrůstají na lysých, pokroucených semenících o délce 12-13 mm. Vyrůstají v úžlabí zelených nebo nafialovělých, kopinatých, na okraji zubatých listenů, které jsou delší než květy. Okvětní lístky mají vejčité kopinatý tvar, jsou skvrnité, vytvářejí neúplnou přílbu. Trojlaločný pysk pokrývá tvavě nachová kresba. Je dlouhý asi 1 cm a je skoro stejně široký. Jeho prostřední lalok je tupý. Rovná ostruha válcovitého až kuželovitého tvaru je poněkud skloněná, o trochu kratší než semeník. Sloupek je vzpřímený a dlouhý 5 mm. Tmavě zelené brylky vyrůstají na žlutých stopkách. Barva květů je nejčastěji nachová, může být ale i růžová až bílá. Kvete od května do června.

STANOVIŠTĚ :

Objevuje se na vlhkých až bažinatých loukách, na slatinách, mokřích pastvinách, na rašeliništích a na vřesovištích. Má širokou amplitudu, co se týká pH půdy. Roste na půdách bohatých, jak kyselých, tak zásaditých. Oproti jiným prstnatcům, není tolik náročný na dusík. Ke svému růstu potřebuje dostatek světla, proto ho nenajdeme v lesích. Nachází se ve střední a západní Evropě, směrem na sever zasahuje do Dánska a na jih Skandinávie. Také roste v Malé Asii, na Kavkazu, na Sibiři, v Íránu a v Přední Asii. U nás je jedním z nejrozšířenějších druhů prstnatců. Roste od nížin do horských poloh.

STUPEŇ OCHRANY :

Některé formy prstnatce májového jsou v ČR chráněné zákonem (ohrožené-§3). V červeném seznamu je v ČR zařazen do skupiny ohrožených druhů, na Slovensku patří mezi druhy zranitelné.

ZAJÍMAVOST :

Dospělé rostliny jsou jen slabě mykotrofní. Prstnatec májový se dobře a snadno rozmnožuje i vegetativně; (PETR KOCIÁN. *Kvetenacr* [online]. 2003-2004 , 2.2.2009 [cit. 2008-11-05]. Dostupný z WWW: <<http://www.kvetenacr.cz/>>.)

5.3. Legislativa

Mezi chráněné rostliny z celkového počtu asi 2550 druhů a poddruhů všech cévnatých rostlin, které jsou původními zástupci flóry České republiky, je na různém stupni ohrožení v Červeném seznamu uvedeno 1543 druhů a poddruhů. To znamená, že z celkového počtu všech taxonů rostlin přirozeně se vyskytujících u nás je 60 % ohroženo! Kriticky ohrožených je 471 taxonů, to je tedy 18,5%.

Ochranou rostlinných druhů se zabývá Zákon České národní rady o ochraně přírody a krajiny **č.114/1992Sb.** v platném znění a doplňuje jej Vyhláška MŽP ČR **č.395/1992 Sb.**. Tyto dokumenty určují zvláště chráněné druhy rostlin, které jsou ohrožené, vzácné nebo vědecky či kulturně velmi významné. Zde uvedené druhy jsou chráněné ve všech vývojových stádiích, je chráněn i jejich biotop. Je zakázáno tyto rostliny sbírat, trhat, vykopávat, poškozovat, ničit nebo jinak rušit ve vývoji.

Existuje několik úhlů pohledu na samotný výskyt rostlin, a proto existuje i několik odlišných seznamů, které dokumentují jejich ohrožení. Jsou jimi například Černý seznam (seznam druhů vyhynulých a nezvěstných), Červená kniha cévnatých rostlin a regionální seznamy ohrožených druhů.

Taxony rostlin v těchto seznamech zařazené se samozřejmě z větší části výběru překrývají, každý seznam však zohledňuje jiné aspekty možného ohrožení a posuzuje vzácnost rostlin podle rozdílných kritérií.

Citovaný Zákon **č.114/1992 Sb.** a Příloha II. k vyhlášce MŽP ČR **č. 395/1992 Sb.** je tedy jedním z takových dokumentů. Zajišťuje obecnou ochranu všech rostlin před jejich zničením (např. sběrem), které by vedlo k ohrožení druhu jako takového (zánik druhu, populace, narušení rozmnožování). Ochrana je všeobecná, ale existuje i detailnější, zaměřená již na konkrétnější ohrožení.

Zvláště chráněné druhy rostlin podle **Vyhlášky 395/1992 Sb.** (prováděcí vyhláška zákona č. **114/1992 Sb.**, o ochraně přírody a krajiny) jsou členěny také na druhy kriticky ohrožené, silně ohrožené a ohrožené. Vyhláška a Červený seznam se ale liší - Červený seznam je rozsáhlejší, zahrnuje i druhy, které ve Vyhlášce nejsou, některé druhy rostlin byly podle nejnovějších poznatků přefazeny do jiné (vyšší či nižší) kategorie než mají přiřazenou ve Vyhlášce; (PETR KOCIÁN. *Kvetenacr* [online]. 2003-2004 , 2.2.2009 [cit. 2008-11-05]. Dostupný z WWW: <<http://www.kvetenacr.cz/>>.).

Cites – je Úmluva o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin (CITES)

V České republice je výkonným orgánem s vrcholnou působností Ministerstvo životního prostředí **ČR** a vědeckým orgánem CITES s celostátní působností Agentura ochrany přírody a krajiny **ČR**. Funkci kontrolního orgánu zastává Česká inspekce životního prostředí. Regionálními výkonnými orgány se staly po vstupu ČR do EU také krajské úřady, správy chráněných krajinných oblastí a správy národních parků. Účelem úmluvy je kontrola a regulace mezinárodního obchodu s vybranými ohroženými druhy.

Dne 1. května 2004 vstoupila Česká republika do Evropské unie. Od tohoto data nabyt účinnosti zákon č. **100/2004 Sb.**, o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy. Současně nabyla platnosti vyhláška č. **227/2004 Sb.**, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. **100/2004 Sb.** ([Http://www.nature.cz/natura2000-design3/hp.php](http://www.nature.cz/natura2000-design3/hp.php) [online]. 2006 [cit. 2008-12-12]. Dostupný z WWW: <<http://www.nature.cz/natura2000-design3/hp.php>>.)
([Http://www.ochranaprirody.cz/](http://www.ochranaprirody.cz/) [online]. 2009 [cit. 2008-12-12]. Dostupný z WWW: <<http://www.ochranaprirody.cz/>>.)

Natura 2000

Je soustava chráněných území evropského významu, vytvářená podle jednotných kritérií v rámci Evropské unie pro ochranu vybraných ohrožených, vzácných či jinak cenných druhů živočichů, rostlin a typů evropských stanovišť. Tvoří ji ptačí oblasti vymezené na základě směrnice **79/409/EHS** o ochraně volně žijících ptáků („směrnice o ptácích“) a evropsky významné lokality vymezené podle směrnice **92/43/EHS** o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin („směrnice o stanovištích“). Obě směrnice byly implementovány do zákona č. **114/1992 Sb.**, o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. **218/2004 Sb.** („zákon“).

- V Moravskoslezském kraji jsou vymezeny 4 ptačí oblasti; ptačí oblast Beskydy, Jeseníky a Poodří byly schváleny nařízeními vlády v roce 2004 a 2005, čtvrtá ptačí oblast Heřmanský stav – Poolší byla schválena v roce 2007 s účinností od června 2008.

Červený černý seznam

Červené seznamy slouží jako teoretické podklady k ochraně genofondu. Stanovují stupeň ohrožení jednotlivých druhů na základě současných vědeckých poznatků. Červené seznamy stanovují stupeň ohrožení jednotlivých druhů (rostlin i živočichů) na základě současných vědeckých poznatků. První druhovou ochranou rostlin v Evropě byl zákaz sběru protěže alpské v roce 1881 v Salcburku, v roce 1976 se objevil seznam ohrožených druhů pro celou Evropu autorů Lucas a Walters. V našich zemích vyšel v roce 1921 oběžník Zemské správy politické v Praze o ochraně květeny, který byl prvním seznamem chráněných druhů rostlin pro Čechy. Pro Moravu a Slezsko podobné seznamy vznikly v roce 1922. Červené seznamy ohrožených druhů jsou stále zpřesňovány podle nových poznatků a změn probíhajících v krajině, protože s probíhajícími změnami v krajině se může měnit i ohrožení toho kterého druhu. Poslední verze pro Českou republiku vyšla v roce 2001, publikace je rozčleněna na tzv. **černý seznam** a červený seznam. Černý seznam zahrnuje tři kategorie: A1 druhy vyhynulé, které nebyly zjištěny po dobu 25-50 let A2 nezvěstné neboli pravděpodobně vyhynulé, které nebyly nalezeny více než 20-30 let A3 nejasné případy nezvěstných a vyhynulých **Červený seznam** zahrnuje čtyři kategorie:

- C1 kriticky ohrožené druhy ,velmi vzácné a velmi ohrožené druhy
- C2 silně ohrožené,druhy s prokazatelným a trvalým ústupem
- C3 ohrožené druhy druhy se slabším,ale trvalým ústupem
- C4 vzácnější taxony vyžadující další pozornost
- C4 a vzácnější taxony vyžadující další pozornost – méně ohrožené
- C4b vzácnější taxony vyžadující další pozornost- nedostatečně prostudované

([Http://www.nature.cz/natura2000-design3/hp.php](http://www.nature.cz/natura2000-design3/hp.php) [online]. 2006 [cit. 2008-12-12]. Dostupný z WWW: <<http://www.nature.cz/natura2000-design3/hp.php>>.);

([Http://www.ochranaprirody.cz/](http://www.ochranaprirody.cz/) [online]. 2009 [cit. 2008-12-12]. Dostupný z WWW: <<http://www.ochranaprirody.cz/>>.)

6. Hodnocení a diskuse

Podle Neuhauslové Z., (Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky, Academia1998) jsou v daném území přirozeným porostem lužní lesy (*Alnion incanae*), dubohabřiny a lipové doubravy (*Tillio carpinetum*), květnaté bučiny (*Eu-Fagenion*), acidofilní bučiny a jedliny (*Luzulo –Fagion*), acidofilní bikové, jedlové, březové a borové doubravy (*Genisto germanicae-Quercion*) a klimaxové a podmáčené smrčiny (*Piceion excelsae*) montánní až supramontánní kapradinové smrčiny (*Athyrio alpestris-Piceion*).

Terénním mapováním potvrzují výskyt těchto přirozených porostů a mohu zhodnotit jejich přirozený charakter. V území, ale zůstávají jen fragmenty těchto přirozených společenstev a postupně mizí i přirozené biotypy, a to vlivem antropogenní činnosti. V období, kdy Neuhauslová Z. prováděla fytocenologický průzkum, nebyl znát tak silný antropický vliv (např. Biocel Paskov, Důl Paskov, černé skládky chatařů) a plošný výskyt invazních druhů rostlin, jako dnes.

Nejvíce jsem pozorovala liniový výskyt invazních druhů rostlin, zejména křídlatky japonské (*Reynoutria japonica*), netykavky žlaznaté (*Impatiens glandulifera*), netykavky malokvěté (*Impatiens parviflora*) po období březích řeky Ostravice. Největší výskyt těchto invazních druhů byl na posledních dvou mapovacích stanovištích č.6 Paskov a č.5 Frýdek-Místek, kde křídlatka japonská (*Reynoutria japonica*), doslova lemovala břehy řeky Ostravice. Tento výskyt Neuhauslová Z. (*Mapování potenciální přirozené vegetace České republiky*. 2001. vyd. Praha : Academia, Praha, 2001., mapy.), neuvádí.

V letním a podzimním aspektu jsem determinovala plošný výskyt u druhů : jitrocel větší (*Plantago major*), kyprej vrbice (*Lythrum salicaria*), řebříček obecný (*Achillea millefolium*), srha laločnatá (*Dactylis glomerata*), jetel luční (*Tricholium pretense*), kyčelnice žlaznatá (*Dentaria glandulosa*), kyčelnice cibulkonosná (*Dentaria bulbifera*), kopřiva dvoudomá (*Urtica dioica*), kostřava lesní (*Festuca altissima*), kostřava obrovská (*Festuca gigantea*), třtina křovištní (*Calamagrostis epigejos*) , kostřava lesní (*Festuca altissima*), ostřice lesní (*Carex sylvatica*), ostřice ostrá (*Carex acutiformis*), ovsík vyvýšený (*Arrhenatherum elatius*). A determinovala jsem bodový výskyt u těchto druhů: vikev ptačí (*Vicia cracca*), pryskyřník plazivý (*Ranunculus repens*), pastinák setý (*Pastinaca sativa*), rmen rolní (*Anthemis arvensis*), silenka nadmutá (*Silene vulgaris*), štetka soukenická (*Dipsacus sativus*), jahodník obecný (*Fragaria vesca*), jaterník podleška (*Hepatica nobilis*), kokoška pastuší tobolka (*Capsella bursa-pastoris*), jestřábník savojský (*Hieracium sabaudum*), kopretina bílá (*Chrysanthemum leucanthemum*), vlčí mák (*Papaver rhoeas*).

Letní a podzimní aspekt se shoduje s mým terénním průzkumem v Bakalářské práci, a to zejména v mapované úseku Paskov. Jarní aspekt, který jsem doplnila o např. bika ladní (*Luzula campestris*), dýmnivka dutá (*Corydalis cava*), kokořík mnohokvětý (*Polygonatum multiflorum*), kokořík přeslenitý (*Polygonatum verticillatum*), konvalinka vonná (*Convallaria majalis*), kosatec žlutý (*Iris pseudacorus*), nejen v úseku Paskov.

Taktéž se shodují s Neuhäuslovou Z., která uvádí poměrně hojné zastoupení druhů se širokou ekologickou valencí (např. *Dactylis glomerata*, *Ranunculus repens*), druhů ruderalních (*Taraxacum sect. ruderalia*) Mezi expanzivními druhy zasluhují pozornost zejména trávy třtina křovištní (*Calamagrostis epigejos*) a ovsík vyvýšený (*Arrhenatherum elatius*), kopretina vratič (*Tanacetum vulgare*), pcháč rolní (*Cirsium arvense*) a kopřiva dvoudomá (*Urtica dioica*).

Také ve vztahu k výskytu zvláště chráněných druhů rostlin je nutné potvrdit výskyty těchto druhů právě v úsecích č.1.-Ostravice a č.2.-Frýdlant nad Ostravici, stejné nebo podobné výsledky publikuje Z.Neuhäuslová (*Mapování potenciální přirozené vegetace České republiky*. 2001. vyd. Praha : Academia, Praha, 2001., mapy.).

Tato mapovaná oblast patří do CHKO Beskydy. Oblast je chráněná legislativou, a proto zde není antropický tlak tak významný, respektive území je v péči orgánů ochrany přírody a krajiny. I když v oblasti okolí řeky Bílé Ostravice je znát zvýšená silniční doprava a

antropický tlak, který ovlivňuje sníženou možnost výskytu chráněných druhů rostlin. Tento antropický tlak je pro bližší upřesnění v úseku obci Bílá a kolem soutoku řek Bílé a Černé Ostravice. Obec zaznamenává zvýšenou antropogenní činnost (chatová oblast, rodinné domy, ale také rekreační zařízení –lanovky, zvýšená turistika), to vše omezuje a shoršuje výskyt chráněných druhů rostlin.

Chráněné druhy jsem zařadila do stupně ochrany podle stanovené legislativy a to : **Výhláška 395/1992 Sb., Černý a červený seznam cévnatých rostlin České republiky, NATURA 2000, CITES .**

Vzhledem k mapovaným druhům cévnatých rostlin, vyskytujících se v současné době v nivě řeky Ostravice je možné konstatovat, že společenstva rostlin v celém mém hodnoceném území patří k ruderálním, invazním a silně ruderalizovaným. V letním a podzimních aspektech chybí typické druhové složení bylinného patra říční nivy. Chráněné druhy rostlin jsou postupně vytlačovány invazními druhy rostlin.

Měly by se zachovat fragmenty přirozené vegetace, aby se zachoval výskyt chráněných druhů a zamezit jejich úplnému zmizení. Zlepšit přístup a chování lidské společnosti, jak k přírodě tak i v ní.

7. Závěr

Ve své práci jsem se zaměřila na mapování přirozené vegetace v nivě řeky Ostravice a zpracování geobotanické mapy reálné vegetace v nivě řeky Ostravice, mapování výskytu zvláště chráněných druhů rostlin, včetně zhodnocení jejich výskytu v jednotlivých úsecích nivy řeky Ostravice.

Údaje o výskytu chráněných druhů rostlin jsem získávala terénním průzkumem jednotlivých stanovišť v jarních, letních a podzimních měsících 2008. Jednotlivé výskyty chráněných druhů rostlin a také reálné vegetace, jsem zakreslovala do pracovních map a následně je překreslovala v programu MicroStation 95. Postup zhotovení mapových podkladů jsem uvedla ve výše uvedeném textu. Chráněné druhy rostlin v nivě řeky Ostravice, které jsem zařadila podle legislativy do stupně ochrany jsem pomocí Braun-Blaquetovy stupnice vyhotovila jejich početnost výskytu na jednotlivých stanovištích.

Během mapování jsem mohla pozorovat také způsob úpravy břehů, které jsou silně ruderalizovány a technicky upraveny. Řeka Ostravice přirozeně meandruje v horním toku. Řeka je tvořena aluvialními sedimenty a přirozeně se rozšiřuje. V některých místech byl tok špatně zpřístupněn. Část mapované území byla ovlivněna antropickými vlivy, zejména přímými faktory (černé skládky, meliorace toku) a nepřímými faktory (chemismus půd). Směrem k CHKO Beskydy silný antropický tlak postupně mizel.

Po celé délce toku jsem měla možnost zhodnotit druhovou diverzitu. Bohužel se nejčastěji vyskytovaly invazní druhy rostlin, ruderální společenstva – v bylinném patře, které potvrzují silný antropický vliv.

V mapovaném území se lesní vegetace ve značné míře uplatňují porosty přirozeného charakteru, zejména lužní lesy (*Alnion incanae*), smíšené dubohabrové háje (*Quercus-Carpinus*), lipové dubohabřiny (*Tilio-Carpinetum*), smrková bučina (*Calamagrostis villosa-Fagetum*), květnaté bučiny (*Eu-Fagenion*), které si dodnes udržely vesměs málo pozměněnou skladbu dřevin, takže právem patří - díky svému rozsahu, zachovalému charakteru i floristické a vegetační pestrosti. Jedním z nejdůležitějších faktorů ovlivňujících rozmístění vegetace v daném území je reliéf.

Také jsem díky mapování zjistila různou druhovou diverzitu v jednotlivých úsecích nivy řeky Ostravice, kterou jsem popsala rovněž v textu. Během terénního mapování jsem pořídila detailní fotodokumentaci stavu vegetace k roku 2008, které jsem použila ve své práci a zbylé snímky jsem vložila do přílohy číslo 1 fotodokumentace.